

NYHEDSORIENTERING SEPTEMBER 2022: 100 år efter Lyndon LaRouches fødsel: Inspiration til menneskeheden for at overleve den største krise i verdenshistorien

Download (PDF, Unknown)

Abonnenterne fik også følgende EIR artikler om den ukrainske sortliste:

Download (PDF, Unknown)

Rand Corporation og den amerikanske hær indledte Ukraine-operation i 2019 – Moon of Alabama, Caitlin Johnstone, Jimmy Dore m.fl.

Den 22. september 2019 (EIRNS) – Kritikere af det militærindustrielle kompleks har bemærket, at den igangværende

konflikt i Ukraine, som kommer tættere og tættere på en nuklear konfrontation, ser ud til at have været en del af en planlægning, fremlagt i et 354-siders Rand Corporation-dokument, "Extending Russia: Competing from Advantageous Ground", som den amerikanske hær har indgået kontrakt med, og som blev offentliggjort i 2019.

Moon of Alabama dækkede det, og podcaster Jimmy Dore blev tilskyndet af den australske blogger Caitlin Johnstone til at producere en kort udsendelse om dokumentet i går. Dore afslørede simpelthen, hvordan Ukraines militære operation, som er koordineret og betalt af den amerikanske regering og andre NATO- og EU-institutioner, følger de anbefalinger, der gives i "Extending Russia", i hovedtræk med ringere resultater end forventet.

Det ser ud til, at Rand nu er blevet lidt flov over hele sagen og ønsker at flytte skylden fra dem, der har skrevet teksten, til dem, som har læst den. De har indsat en erklæring på deres hjemmesides introduktionsside, hvor der er anført: "Redaktørens bemærkning, september 2022: Vi opfordrer dig til at udforske denne rapport og den ledsagende forskningsrapport. Eftersom russiske enheder og personer, der sympatiserer med Putins beslutning om at invadere Ukraine, har misfortolket denne forskning i de seneste uger, tilskynder vi dig ligeledes til at udforske denne nyttige ressource om Ruslands tilgang til propaganda med 'brandslukning af løgn' og vores forskning om begrebet 'sandhedsforfald', som er et fænomen, der til dels skyldes spredningen af desinformation."

Dores indledende citat er Rands forklaring om, at de søgte efter "muligheder, der afslører omkostninger, som kunne skabe ubalance og overbelaste Rusland." Man tilføjede, at resultatet ville være "ideelt set større byrder end dem, der ville blive tilføjet USA for at forfølge disse muligheder", og "Indførelse af mere indgribende handels- og finansielle sanktioner ville ... sandsynligvis nedbryde den russiske økonomi, især hvis sanktionerne er omfattende og multilaterale. Således vil deres

effektivitet afhænge af andre landes vilje til at deltage i en sådan proces. Men sanktioner er forbundet med omkostninger og, afhængigt af deres strenghed, betydelige risici.” Rand tog fejl i deres prognose af den skade, som Rusland blev forvoldt.

Rand fortsatte med at rådgive om, hvordan man skulle overveje “dødbringende støtte til Ukraine”, som kunne “fremprovokere en meget bredere konflikt, hvor Rusland på grund af sin geografiske nærhed ville have betydelige fordele.”

Dore fortsatte i yderligere ti minutter med at belyse Rand-anbefalingerne, med advarsler angående deres gennemførlighed. De overvejelser, som blev behandlet, omfattede positionering af bombefly, jagerfly inden for rækkevidde af Rusland og taktiske atomvåben i Europa og Asien”, for at “lokke Rusland ud i et dyrt våbenkapløb ved at bryde ud af ordningen om atomvåbenkontrol”.

Kort sagt var Rand-rapporten tætpakket med råd om at forsøge en række udstationeringer, hvoraf mange kunne udløse russiske kontraindsatser eller modangreb med en umådelig destruktiv kapacitet. Adskillige af de muligheder, der blev undersøgt, minder meget om det der rent faktisk er sket, og som kulminerede i præsident Putins trussel om at gengælde kraftige eller nukleare trusler på lignende vis.

Dore's

udsendelse: <https://www.youtube.com/watch?v=oVjPh-8JMJQ>.

Åbent

brev:

FN's

Generalforsamling må fjerne årsagerne til krigsfaren

Den 21. september 2022 (EIRNS) – Følgende åbne brev til FN blev offentliggjort i dag, i fællesskab af Schiller Instituttet og Foundation to Battle Injustice. Det er tilgængeligt til at underskrive, online, og omfattende udbredelse.

FN's Generalforsamling må fjerne årsagerne til krigsfaren!

Foundation to Battle Injustice har med et offentligt brev appelleret til FN om at afskaffe Myrotvorets-listen, som er målrettet 4.000 internationale journalister og andre institutionelle personer med henblik på attentat ("likvidering"), og kræver en strafferetlig undersøgelse af baggrunden for denne operation. Mange af disse journalister er på denne liste, fordi deres beretninger ikke var i overensstemmelse med den "tilladte officielle fortælling" fra NATO om situationen i Ukraine. Men andre er på denne liste, fordi de kræver en diplomatisk løsning, inden krigen eskalerer ukontrollerbart.

Vi er hastigt ved at nå det punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage. Det seneste møde i Ukraines forsvars kontaktgruppe i Ramstein, bragte krigen op i et højere gear ved at lade NATO-medlemsstaterne sende stadig mere sofistikerede præcisions- og langtrækkende våben til Ukraine, og efterhånden er det tydeligt, at dette er en krig mellem NATO og Rusland. Den ukrainske forsvarschef, Valerij Zaluzhnyi, hævder, at Rusland er på nippet til at anvende taktiske atomvåben, og kræver at Vesten foregribende skal indsætte "det samlede arsenal af midler, som verdensmagterne har til rådighed" mod Rusland. Og den ukrainske regerings "Kiev Security Compact" kræver et egentligt medlemskab af NATO og EU, som giver en beskyttelse af artikel 5-typen, hvilket vicechef for det russiske sikkerhedsråd, Dmitrij Medvedev, har karakteriseret som

“prologen til Tredje Verdenskrig”.

Den virkelige årsag til krigsfaren og denne optrapning ligger i det faktum, at det transatlantiske neoliberale finanssystem er på vej mod en hyperinflationær sammenbrudskrise, som det var tilfældet i Weimar-Tyskland i 1923, hvilket er forårsaget af den årtier lange pengepolitiske profitmaksimering og likviditets-indsprøjtninger. Krisen i dette system påvirker allerede nu den ganske verden, men især udviklingslandene, med eksploderende fødevarer- og energipriser.

Den eneste måde at afværge faren for Tredje Verdenskrig, som truer med udslettelse af hele menneskeheden, er at erstatte det nuværende håbløst bankerotte system med et nyt kreditsystem, et nyt Bretton Woods, som genopliver verdensøkonomien og især tilvejebringer billige, langfristede kreditter til reel økonomisk udvikling i det Globale Syd. Da både krigsfaren og truslen fra den overhængende kollaps af finanssystemet berører hele verden, er FN's Generalforsamling det rette sted at tage initiativ til at skabe en ny retfærdig økonomisk verdensorden og må tage skridt til dette nu.

Vi appellerer derfor til FN's Generalforsamling om at sikre en åben og fri debat om behovet for at etablere en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til alle verdens landes interesser, ikke kun til alle journalister og enkeltpersoner der står på Myrotvorets liste, men for alle mennesker, som bidrager med ideer til at gøre verden til et sikkert og bedre sted.

Vi appellerer derfor til FN's Generalforsamling om at indkalde til en ekstraordinær hastekonference for at gennemføre en sådan ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur og give udtryk for denne hensigt ved at vedtage en resolution herom.

Underskriv det åbne brev
https://schillerinstitute.nationbuilder.com/open_letter_un_no2

For yderligere oplysninger, se <https://schillerinstitute.com/>

**POLITISK ORIENTERING den 21.
september 2022:**

**Krig eller fred? Økonomisk
kollaps eller udvikling?
LaRouche og Tom Gillesberg
har løsningerne**

Med Tom Gillesberg, formand og folketingskandidat udenfor
partierne i Københavns storkreds.

**“Hvordan Rusland afskrækkes
fra anvendelse af atomvåben i
Ukraine
– samt reaktionen hvis
afskrækkelse fejler**

Den 19. september 2022 (EIRNS) – Hvis man er en regelmæssig
læser af denne rapport, blev man sikkert chokeret sidste
torsdag den 15. september over at erfare, at chefen for de
ukrainske væbnede styrker, general Valeriy Zaluzhnyi, havde
været medforfatter til en artikel, som blev offentliggjort på

det ukrainske nyhedssite Ukrinform den 7. september, hvori det hævdes, at der var tegn på, at Rusland forberedte et atomangreb i Ukraine, og at det derfor er "yderst nødvendigt ... [at] ethvert russisk forsøg på konkrete tiltag til benyttelse af taktiske atomvåben må foregribes ved at anvende det samlede arsenal af midler, som verdensmagterne har til rådighed". Vi advarede dengang om, at "en så uheldigt farlig og provokerende artikel aldrig kunne være blevet skrevet, endsi­ge offentliggjort, uden forudgående godkendelse fra de amerikanske, britiske og NATO-styrkerne, som fører krigen." (<https://www.ukrinform.net/rubric-ato/3566404-prospects-for-ru-nning-a-military-campaign-in-2023-ukraines-perspective.html>)

Advarsel bekræftet.

I løbet af den forgangne weekend offentliggjorde Atlantic Council – en Washington-baseret tænketank der er finansieret af det britiske udenrigs- og Commonwealth-ministerium, NATO og det amerikanske udenrigsministerium, og som har spillet en ledende rolle i den åbenlyse støtte til krig mod både Rusland og Kina – et "Notat til USA's præsident", der opfordrer til netop denne politik med forebyggende atomkrig, under overskriften "How To Deter Russian Nuclear Use in Ukraine-and Respond if Deterrence Fails" (Hvordan Rusland afskrækkes fra anvendelse af atomvåben i Ukraine – samt reaktionen hvis afskrækkelsen fejler). Forfatteren, Matthew Kroenig, er fungerende direktør for Atlantic Councils Scowcroft Center for Strategy and Security, tidligere CIA- og forsvarsministeriel analytiker, og er en velkendt og desværre indflydelsesrig fortæller for krig under dække af "afskrækkelsesteori". I maj 2022 blev han udpeget som kommissær i Kongressens kommission om USA's strategiske position.

Som vi dokumenterer nedenfor, præsenterer Kroenigs notat forskellige politiske muligheder, hvis USA ikke formår at "afskrække" Rusland fra at bruge et atomvåben, herunder: 1) øgede våbenleverancer til Ukraine; 2) "et begrænset konventionelt angreb på de russiske styrker eller baser, der

er direkte involveret i angrebet”; og 3) “USA kunne bruge atomvåben som respons og afskrækkelse fra yderligere russisk anvendelse af atomvåben i Ukraine”. Kroenig skriver, at han foretrækker en kombination af mulighed nr. 1 og 2, men han lader muligheden stå åben for, at fuld “afskrækkelse” kunne kræve mulighed nr. 3 – dvs. en fuldstændig atomkrig mellem USA og Rusland.

Magasinet {Economist} i London, et af det Britiske Imperiums fremtrædende politiske medier, foretrak at opfordre USA til at forsyne Ukraine med “ATACMS-våbensystemer med længere rækkevidde til HIMARS-løfteraketterne, som har vist sig så effektive, og som det tidligere tøvede med at levere”. {Economist} hævder, og holder tilsyneladende masken, at en optrapning med Rusland kan undgås ved ikke at affyre disse missiler med længere rækkevidde ind på russisk territorium, og at “Ukraine helt sikkert vil efterkomme det”.

Behøver vi minde {Economist}'s redaktører om den udtrykkelige advarsel, som Ruslands ambassadør i USA, Anatoly Antonov, udsendte den 14. september? [Hvis disse krigere har langtrækkende amerikanske missiler, vil de uden tøven bruge dem i vores land. Et sådant scenarie ville betyde direkte involvering af USA i en militær konfrontation med Rusland.]”

Højtstående Amerikanske militærofficerer – såsom general Anthony J. Cotton, der snart bliver chef for USA's strategiske kommando – er allerede i gang med at efterplapre trusler, som dem der er udformet af Atlantic Council og {Economist}, mod {både} Kina og Rusland. Det pro-britiske krigsparti i USA udsender endog provokationer i form af “fejl” af præsident Biden, som i går i et interview med CBS News meddelte, at USA ville udsende amerikanske soldater for at “forsvare Taiwan i tilfælde af en kinesisk invasion” – en klar overtrædelse af årtiers amerikansk politik over for Kina.

Bag denne tilskyndelse til krig ligger det finansielle etablisementets ønske om at påtvinge en undertvungen verden

en dødbringende schachtiansk nedskæringspolitik, mens deres system er ved at bryde sammen i kollaps. Denne nye mørke tidsalder er allerede ved at trænge ind i Europa, hvor dele af befolkningen i en række lande er begyndt at rejse sig i protest. Som Helga Zepp-LaRouche opsummerede situationen i et budskab til den årlige kongres den 17. september for Frankrigs parti Solidarité et Progrès:

"Så mens den Europæiske Union er ved at bryde sammen, og dette vil betyde Europas endeligt som industristat, hvis vi ikke ændrer kurs, så bevæger landene i Asien, Kina, Rusland og de øvrige asiatiske lande, men også de mange andre lande i det Globale Syd, sig hastigt på vej i retning af en ny økonomisk verdensorden baseret på min afdøde mands principper.

Så vi må sikre os, at vi faktisk finder nok mennesker i Europa og USA, men især i alle de europæiske lande, som vil forhindre denne vanvittige konfrontation med en total afkobling fra Kina og et ønske om at ødelægge Rusland, som (den tyske udenrigsminister) Baerbock til stadighed gentager. Vi er ligeledes nødt til at samarbejde med Rusland og Kina om udviklingen af Afrika, Latinamerika og hele Asien og de dele af Europa, som endnu ikke er udviklet – og der findes sådanne steder...

Vi må grundlæggende vende tilbage til ånden fra Bandung, som lige nu genoplives blandt landene i det Globale Syd, der genopliver ånden fra Den alliancefri Bevægelse, de fem principper for fredelig sameksistens, om absolut respekt for den andens suverænitet, ikke-indblanding i andres indenrigsanliggender og samarbejde."

Foto, CC0 Pexels

Helga Zepp-LaRouche holder tale på den årlige kongres for det franske parti Solidarité & Progrès

Den 18. september 2022 (EIRNS) – {Det følgende er en ikke-korrigeret transskription af den videobesked, som Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, sendte til den årlige kongres for det franske parti Solidarité & Progrès den 17. september: “Et nyt Bretton Woods for at undgå krig og stigende leveomkostninger.”}

Goddag, jeg sender jer mine bedste hilsner i anledning af jeres festdag.

Det er tydeligvis et meget dramatisk øjeblik i menneskehedens historie. Jeg kan kun håbe, at der er tilstrækkelige kræfter i Frankrig, som påtager sig en ledende rolle i at forlade NATO eller i det mindste at trække sig ud af den integrerede kommando. For netop nu er der en optrapning, som vi ser med hensyn til Ukraine, hvor man netop har præsenteret det, som man kalder “Kiev Security Compact”, der hovedsageligt har til hensigt at give Ukraine en status som en NATO-associeret med artikel 5, hvilket Dmitry Medvedev, næstformand for det russiske sikkerhedsråd, kaldte prologen til Tredje Verdenskrig.

Eftersom kampene for øjeblikket er optrappet i Ukraine, hvor NATO er fuldstændig involveret, udgør dette faktisk den røde linje, som er ved at blive overskredet, og man kan kun undres: Hvor længe har Rusland tålmodighed? Den russiske ambassadør i Berlin har netop meddelt, at Tyskland har overskredet den røde linje, og det henviser sandsynligvis både til det faktum, at de våben, som Tyskland leverer til Ukraine, ikke er omfattet

af nogen restriktioner, så de kan anvendes på russisk territorium, samt mødet, som USA netop har indkaldt til i Ramstein [luftbasen], som udgjorde det en del af USA's territorium, hvor det blev besluttet at sende stadig mere avancerede præcisionsvåben til Ukraine, hvilket klart udgør en ny fase i optrapningen.

Sammenhold nu denne krigeriske opførsel fra NATO's side med det, som Ursula von der Leyen udtalte i sin "State of the Union"-tale om tingenes tilstand i EU, hvor hun erklærede, at med krigen i Ukraine "har ondskabens grimme brutale ansigt vist sig". Hvem har sådan et grimt ansigt? Hun sagde, at EU er velforberedt, selv om det tog dem flere år efter finanskrisen i 2008 at finde holdbare løsninger – hvilket naturligvis er en vittighed, eftersom det finansielle system netop oplever en hyperinflation eller en eksplosion. Det er en endnu mere forfærdelig spøg, fordi 750.000 mennesker døde i Europa af Covid-19, sammenlignet med mindre end 6.000 i Kina, som tæller ca. tre gange så mange mennesker. Hun udtalte, at EU øjeblikkeligt var forberedt, da Rusland angreb Ukraine. Dette øjeblik er imidlertid blevet forberedt gennem ti års træning af ukrainske tropper af NATO, USA og Storbritannien m.fl..

Så dette er faktisk en anledning til at forlade EU og afstå fra NATO, for det er indlysende, at hvis vi fortsætter på denne kurs, vil de føre os ind i et forløb, som, hvis det kommer til en atomkrig i Europa, vil medføre, at ingen vil overleve i hele Europa, og det bør vi alle være meget bevidste om.

Alt sammen er blevet forudsagt af min afdøde mand, Lyndon LaRouche, som på profetisk vis erkendte dette, da Nixon afkoblede dollaren fra guldreserve-standarden og afsluttede Bretton Woods-systemet ved at indføre et system med flydende valutakurser. LaRouche erklærede, at hvis man holdt fast ved denne politik, ville det resultere i en ny depression, en ny fascisme og fare for en ny verdenskrig, medmindre man ville overgå til et helt andet økonomisk system. Det er dér, vi

befinder os i dag. Han fremsatte ikke blot alle disse forudsigelser, som skulle vise sig at være helt korrekte, men han foreslog også alternativer: Det første udviklingsprogram for Afrika, industrialiseringen af hele Afrika, præsenterede vi i 1976 i Paris på en meget vigtig konference. Vi udarbejdede i årenes løb udviklingsprogrammer for Latinamerika, Indien, Eurasien, USA og Den produktive Trekant for Europa som helhed.

Så da præsident Xi Jinping annoncerede Bælte- og Vej-Initiativet i 2013 i Kasakhstan, offentliggjorde vi alle vores undersøgelser og kaldte det "Den nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen." Når jeg nu iagttager, hvad Kina gør, og hvad der sker lige nu, så er der ved at opstå en ny økonomisk verdensorden mellem Rusland, Kina, RIC-landene og BRICS-landene. Der har netop været afholdt et utroligt vigtigt møde i Samarkand i Usbekistan i Shanghai Samarbejdsorganisationen. Samtlige af disse lande gennemfører økonomiske politikker for at overvinde kolonialismen og fattigdommen. Den fremtrædende russiske økonom Sergei Glazyev påpegede i sin fødselsdagshilsen i anledning af 100-årsdagen for LaRouches fødsel, at samtlige lande, som har økonomisk succes på nuværende tidspunkt, gennemfører Lyndon LaRouches idéer.

Det er præcis det, som sker, mens den Europæiske Union er ved at bryde sammen. Dette vil betyde Europas endeligt som industristat, hvis vi ikke ændrer kurs sammen med landene i Asien, Kina, Rusland og de øvrige asiatiske lande. Men også de mange andre lande i det Globale Syd. De er hastigt på vej i retning af en ny økonomisk verdensorden baseret på min afdøde mands principper.

Så vi må sikre os, at vi faktisk finder nok mennesker i Europa og USA, men især i alle de europæiske lande, som vil forhindre denne vanvittige konfrontation med en total afkobling fra Kina og et ønske om at ødelægge Rusland, som Baerbock til stadighed gentager. Vi er ligeledes nødt til at samarbejde med Rusland og Kina om udviklingen af Afrika, Latinamerika og hele Asien

og de dele af Europa, som endnu ikke er udviklet – og sådanne steder forefindes.

Det betyder, at vi er nødt til at omstille os fuldstændigt. Vi må slippe af med dette neoliberale vanvid, som nogle af de ledende politikere i Bruxelles tydeligvis tidligere var ramt af, og ikke kun der.

Vi er nødsaget til at vende tilbage til vores bedste traditioner i Europa: Nikolaus af Cusas idéer, idéen om at der udelukkende kan være fred i mikrokosmos, hvis samtlige mikrosystemer udvikler sig til en harmonisk helhed. Man må gå tilbage til Leibniz' idéer, som i stedet for at hade Kina fastslog, at de to mest avancerede civilisationer på planeten, Europa og Kina, er nødt til at række deres hænder ud og udvikle alle de områder, som ligger mellem dem og mod syd. Vi må grundlæggende vende tilbage til ånden fra Bandung, som lige nu genoplives blandt landene i det Globale Syd, der genopliver ånden fra Den alliancefri Bevægelse, de fem principper for fredelig sameksistens, om absolut respekt for den andens suverænitet, ikke-indblanding i andres indenrigsanliggender og samarbejde.

Alt dette skal ske i Mahatma Gandhis ånd, i en ånd af ikke-vold, og det han benævnte “{ahimsa}”, som er idéen om, at man skal gøre op med enhver form for vold i sindet og i sjælen. Da Nehru blev spurgt, om “{ahimsa}”, om ikke-vold hjælper i lyset af atombomben, sagde han, at især når man står over for faren ved atomvåben, har man brug for ikke-vold. Så jeg vil gerne overbringe jer dette, som et budskab. Vi må organisere en ny modstandsbevægelse mod denne krigeriske politik og risikoen for en ny fascisme. Og lad os, i denne ånd, samarbejde i de næste uger og måneder, som bliver de vigtigste i verdenshistorien, fordi de vil blive afgørende for krig og fred.

Folketingsvalg: Den Uafhængige radios interview med kandidat Tom Gillesberg, som stiller op i Københavns storkreds

Det 10 min. lange interview begynder 1 time og 32 min. inde i programmet.

"Tom Gillesberg, stiller op som løsgænger til folketingsvalget // Om hvad løsgængerne vil til det kommende folketingsvalg".

Kassér Malthus; lyt i stedet til Lyndon LaRouche!

Den 15. september 2022 (EIRNS) – Der er ikke udsigt til nogen ændring i Vestens hensynsløse fremstød mod global krig, en krig, som [hvis den ikke stoppes], ifølge logikken i nutidens militærteknologiske kapaciteter, ubønhørligt fører til atomkrig. Det kan heller ikke fortsætte i en uendelighed, provokation efter provokation. Vi nærmer os et afgørende punkt.

Tag torsdagens nyheder: Vi ser Biden-administrationen bebude yderligere økonomiske sanktioner mod Rusland, denne gang

rettet mod dets MIR-betalingskortsystem, samtidig med at der tilføres yderligere 600 millioner dollars i militær bistand til Ukraine. Sidstnævnte, som omfatter yderligere våben, ammunition og udstyr fra det amerikanske forsvarsministeriums lagre, bringer USA's militære bistand til Ukraine op på ca. 15,8 mia. dollars siden denne administrations tiltrædelse for mindre end to år siden.

Tysklands udenrigsminister Ana Baerboek, der er med som en tåbelig, umoden nihilist, foreslog i dag, at Tyskland omgående begynder at transportere sine Leopard-kampvogne til Ukraine, som dermed føjes til de stadig mere avancerede NATO-våben på Ruslands grænse.

Ukraine kræver ikke kun disse kampvogne, men tillige våben som f.eks. det længere rækkende (300 km) U.S. Army Tactical Missile System (ATACMS).

I dag udsendte Ruslands udenrigsministerium en direkte og meget specifik advarsel: Hvis USA leverer ATACMS, vil det overskride Ruslands "røde linje". Rusland vil betragte USA som "en part i konflikten" og vil reagere i overensstemmelse hermed.

Det amerikanske Senat, ikke tilfreds med blot én krig mod en nuklear stormagt, har i dag taget skridt til at provokere Kina yderligere, idet Senatets udenrigsudvalg har godkendt Taiwan Policy Act af 2022, som vil kræve, at de amerikanske myndigheder skal behandle Taiwan – en provins under Kina gennem hele historien – "som om det var blevet betegnet en vigtig ikke-NATO-allieret, med henblik på overførsel eller potentiel overførsel af forsvar". Kinas udenrigsministerium udstedte en lige så utvetydig advarsel om, at selv yderligere overvejelser om lovforslaget, endsige dets vedtagelse, vil "ryste det politiske fundament for forbindelserne mellem Kina og USA og forårsage ekstremt alvorlige konsekvenser for relationerne mellem Kina og USA, og for freden og stabiliteten på tværs af Taiwan-strædet."

Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche indledte sin hovedtale ved instituttets konference den 10.-11. september, "Hvorledes man kan inspirere menneskeheden til at overleve den største krise i verdenshistorien", med en fast erklæring om, at dette er unødvendigt. Hun opsummerede krisen og løsningen:

"Hvem vil benægte, at vi står over for det farligste øjeblik i historien nogensinde? Lad mig indledningsvist understrege dette eftertrykkeligt: Denne mangesidede, hidtil usete krise er udelukkende et resultat af en forfejlet politik, og derfor kan den korrigeres."

Hun fremsatte spørgsmålet: Hvad er den grundlæggende forskel i den tankegang, som fører Vesten ned i afgrunden, mens de fleste asiatiske lande og det Globale Syd generelt er begyndt at gøre fremskridt?

For at forstå det, anbefalede Zepp-LaRouche at studere den klassiske, platoniske tænkemåde, som den amerikanske statsmand og fysiske økonom Lyndon LaRouche, hendes afdøde mand og politiske partner, har indført og videreudviklet, i modsætning til de reduktionistiske, monetaristiske "Flat Earth"-ideologier, som det oligarkiske "slimskimmel" har anvendt i årtusinder, for at fastholde befolkningen i uvidenhed og opretholde deres styre. Sidstnævnte er legemliggjort i "teorierne" fra det Britiske Imperiums Thomas "no more people!" Malthus.

Forkortet: "Kinas fremgang er resultatet af en korrekt økonomisk politik, som er et ekko af LaRouches teori; USA og Europa er ved at bryde sammen, fordi de foretrækker Malthus frem for LaRouche. Krisen i Vesten er helt og holdent selvforskyldt og ikke et resultat af Ruslands eller Kinas onde politik", erklærede hun.

Så derfor, som man kan læse andetsteds, var de vigtigste asiatiske lande samlet til åbningen af Shanghai-

Samarbejdsorganisationen (SCO) i Samarkand i Usbekistan. De forsamledes omkring et helt andet perspektiv: at forholdet mellem nationer og mennesker må være baseret på gensidig respekt, fælles bestræbelser på at fremme den økonomiske udvikling og venskab. Præsidenterne Xi Jinping og Vladimir Putin var iblandt dem der direkte erklærede, at et nyt paradigme for menneskeheden, centreret om fremme af økonomisk udvikling, udgør den eneste udvej for at komme fri af den hastige fremstormen mod global krig.

Dette SCO-topmøde afholdes personligt, ikke virtuelt. Et af de afgørende emner på den fortrolige dagsorden for disse drøftelser er, hvorledes der omgående kan etableres mekanismer, som fører til et nyt internationalt finanssystem, der kan beskytte den reelle udvikling og dermed størstedelen af jordens befolkning, mod de "ødelæggelser" og "chok", som hurtigt opstår i kølvandet på den amerikanske centralbanks pengepolitiske stramning af det system, som den selv har gjort hyperinflationært. Drøftelserne om at trække sig væk fra dollaren accelererer.

Der er store chok på vej. Som Helga Zepp-LaRouche anbefaler, er det på tide at lære at tænke som LaRouche, og ikke som Malthus.

**EIR artikel: Dansk
udenrigsminister
udspurgt i Folketinget om**

Ukraines sortliste. af Michelle Rasmussen

Følgende artikel blev bragt i Executive Intelligence Review vol. 49, nr. 35 den 9. september 2022.

Her kan man abonnere på EIR tidsskrift.

Download (PDF, Unknown)

Helga Zepp-LaRouches åbningstale til konferencen i Schiller Institutet: “Hvorledes man kan inspirere menneskeheden til at overleve den største krise i verdenshistorien”

Udskrift:

Jeg ønsker at tale om det emne, at den universelle historie ikke må ende i en tragedie. Hvem vil benægte det faktum, at vi står over for det farligste øjeblik i historien nogensinde? Lad mig understrege dette eftertrykkeligt fra begyndelsen: Denne mangesidige, hidtil usete krise er udelukkende et resultat af fejlagtig politik, og derfor kan den korrigeres. Det vil sige, hvis den politiske vilje til at gøre det

forefindes. At mobilisere denne politiske vilje er hvad denne konference, der fejrer min afdøde mand, Lyndon LaRouches 100-års fødselsdag, har som formål.

Vi befinder os i en akut fare for, at den strategiske situation kommer ud af kontrol og forårsager en termonuklear tredje verdenskrig. En situation som er farligere end på højdepunktet af Cuba-krisen, og som, hvis det kommer dertil, vil betyde menneskehedens udslettelse, en atomvinter, og der vil ikke engang være en historiker tilbage til at studere årsagerne til, at dette indtraf. Selv om der ikke er nogen tvivl om, at denne fare er meget reel, er der stadig nogle politikere der hævder, at intet scenarie kan udelukkes. Formiddagsbladet Bild Zeitung praler i dag med, at den nuværende ukrainske offensiv i Kharkov er massivt understøttet af NATO, pansrede køretøjer fra USA og Tyrkiet, kampvogne fra Polen, efterretninger fra NATO; USA yder i alt 10 milliarder dollars til våben i Ukraine. Er alle disse lande og NATO ikke allerede deltagende i krigen? Spørgsmålet er, hvornår den røde linje er overskredet, og hvornår vi får en regulær krig mellem Rusland og NATO?

Desuden er finanssystem i den transatlantiske del af verden håbløst bankerot. Det er ved at gennemgå enten en hyperinflationær eksplosion som Weimar-Tyskland i 1923, blot ville det i dette tilfælde ikke ramme ét land, men hele det såkaldte Vesten. Eller vi kan meget snart opleve et kædereaktionskollaps, udløst af en meget forsinket renteforhøjelse gennem centralbankerne. Den Europæiske Centralbank har netop forhøjet renten med 0,75 %, den højeste i dens historie. Jerome Powell fra den amerikanske centralbank fremkalder "smerten" fra Paul Volckers højrentepolitik, som i slutningen af 1970'erne og begyndelsen af 1980'erne lå på over 20 %. Hvis man nu pålægger dette i den nuværende situation, hvor mange forgældede virksomheder allerede er gået helt fallit, og hvor der foregår en kapitalflugt fra de nye markeder, kunne det udløse et langvarigt styrtdyk ned i en

mørk tidsalder i ethvert land, der er afhængigt af det transatlantiske finanssystem.

Hvis vi får et sådant sammenbrud, vil det naturligvis øge krigsfaren øjeblikkeligt. På verdensplan er der allerede en hungersnød. I forvejen er 1,7 milliarder mennesker i fare for at sulte. Ifølge FN dør 25.000 mennesker hver dag af sult helt uden grund! Det er klart, at hvis der sker et sammenbrud, vil det føre til, at hundredvis af millioner, hvis ikke milliarder, mennesker dør.

Pandemien er ikke besejret. Der er udsigt til nye pandemier af samme grund som COVID-19 brød ud, fordi man i en fuldstændig underudviklet verden i store dele af hele kontinenter har undertrykt hele befolkningers immunforsvar.

I Europa og især i Tyskland er vi lige nu med den nuværende regerings politik ved at støde mod muren denne vinter. Der vil være omfattende konkurser, massearbejdsløshed, nødsituationer, strømafbrudelser. Banker som JPMorgan Chase forbereder sig allerede på at forlade Tyskland til fordel for London eller andre hovedstæder i tilfælde af strømudfald, hvilket de forventer.

Officielt har vi en strategisk situation, hvor den regelbaserede orden i Vestens "demokratier" står over for de ondsindede "autokratier" og diktaturer i Rusland og Kina. I realiteten er situationen et spejlbillede. Landene i Asien, anført af Kinas fremgang, BRICS, Shanghai-samarbejdsorganisationen og en stor del af det Globale Syd, er ved at opbygge et nyt økonomisk system med det formål at overvinde fattigdom og opnå reel økonomisk udvikling. Der er tale om en renæssance af ånden fra Bandung, en genoplivning af Den alliancefrie Bevægelse. Det, som disse lande denne gang er helt fast besluttet på at gøre, er at afslutte kolonialismen endeligt: den kolonialisme, som officielt ikke eksisterer, men som opstod i nye klæder. De ønsker denne gang at gennemføre de fem principper for fredelig sameksistens.

Lad os se nærmere på dem. Hvordan forholder det sig egentlig i det såkaldte Vesten? Der eksisterer ikke længere noget demokrati. Muligheden for at Vesten kunne bevæge sig mod et system med "fascisme med et demokratisk ansigt" blev allerede i midten af 1970'erne drøftet af Den trilaterale Kommission og tænketanke, der åbent diskuterede, at det i tilfælde af et økonomisk sammenbrud kunne være nødvendigt at indføre så drakoniske stramninger, at man måtte gøre op med de grundlæggende forfatningsmæssige rettigheder. Samuel Huntington, der er kendt for The Clash of Civilizations, som var en plan for en Nord-Syd-konflikt, der skulle erstatte Øst-Vest-konflikten, og forfatteren til den forfærdelige bog The Soldier and the State, som er et regulært argument for lejesoldater, der skal forsvare imperiet, skrev for Den trilaterale Kommission i 1975 The Crisis of Democracy: Det var tanken om, at nulvækst ville gøre det nødvendigt at begrænse demokratiet; at hvis regeringerne er for demokratiske, så ville kun en katastrofal krise være tilstrækkelig til at pålægge folket de ofre, der måtte være nødvendige.

Altså, det er jo Carl Schmitts politik, at det er regenten, der fastsætter undtagelsestilstanden. [Fig.1] Dette bringer os tilbage til det punkt, hvor Abba Lerner sagde til LaRouche i den berømte debat [december 1971] på Queens College i New York, at hvis folk havde accepteret Hjalmar Schacht, ville Hitler ikke have været nødvendig. 47 år senere er demokratiet – som man for et stykke tid siden ville antage omfatter retten til ytringsfrihed – hvor en demokratisk mangfoldighed af synspunkter kunne udveksles, den idé er fuldstændig væk. Der findes ikke længere nogen sandhed, som man kan finde ud af, i det mindste tilnærmelsesvis, f.eks. gennem den sokratiske dialog; i stedet må man acceptere den ene fortælling. En stor del af den såkaldte politik, der foregår i dag, er et absolut forsøg på at få diktatorisk kontrol over denne fortælling.

En del af denne fortælling er, at krigen i Ukraine var resultatet af "en uprovokeret russisk aggression". Blot at

nævne at historien ikke begyndte den 23. februar; hvis man siger, at der var en historie før dette, gør det en til Putin-agent, til medløber eller tilhænger af russisk propaganda. Hvis man foreslår at forsøge at afslutte krigen så hurtigt som muligt, hvilket også er den holdning, som førende militære eksperter har, såsom den pensionerede tyske general Kujat, tidligere generalinspektør i Bundeswehr og leder af NATO's militærkomité (en meget høj stilling), udtaler i en nylig artikel, at krigen ikke kan vindes af nogen af parterne, at sanktionerne kan forårsage uoprettelige skader på den tyske økonomi; at vores frihed hverken blev forsvaret ved Hindu Kush eller bliver forsvaret i Ukraine lige nu; at denne optrapning risikerer at føre til en atomkrig. Alt dette er naturligvis meget gode grunde til at forhandle en fredsaftale. Hvis man siger sådant, bliver man anbragt på en dødsliste på ukrainske websteder, som finansieres af USA's udenrigsministerium: Se, det er naturligvis ægte demokrati. De europæiske regeringer deltager regelmæssigt i møder i de ukrainske institutioner, som administrerer disse websteder, som f.eks. det ukrainske Center for bekæmpelse af Desinformation.

Lige nu har man i de fleste vesteuropæiske og amerikanske lande – Storbritannien især – en "Gleichschaltung", en ensretning i de toneangivende medier, som ville få Goebbels til at blegne af misundelse. Der hersker en McCarthy-atmosfære, et digitaliseret Gestapo. I de seneste måneder har adskillige mennesker fortalt mig privat, at de er bange for at sige deres mening, selv i private kredse, fordi de ellers er bange for at blive udstødt.

Jeg vil gerne præcisere dette: Vi har ikke brug for russiske analyser for at nå frem til vores konklusioner. Vi har en international privat nyhedstjeneste, Executive Intelligence Review, som blev oprettet af Lyndon LaRouche i 1974. Det Nationale Sikkerhedsråds Senior Director of International Economic Affairs, Norman Bailey, fortalte os i 1984, i sin stilling som rådgiver i Det Hvide Hus under Reagan-

administrationen, at han anså EIR for at være den bedste private efterretningstjeneste i verden. Vigtigere er det, at vi ikke indsamler efterretninger ved at læse avisudklip, men ved at uddanne vores egen politik, og derefter evaluerer vi reaktionerne og drager konklusioner, og analyserer hvad det betyder.

Vi kender forhistorien om den 23. februar, fordi vi er en del af den. Allerede før Berlinmuren faldt, havde LaRouche forudsagt Sovjetunionens sammenbrud absolut korrekt i 1984, da han sagde, at hvis Sovjetunionen ville fortsætte sin daværende politik med at afvise samarbejdet med Reagan om SDI og holde fast i Ogarkov-planen, så ville landet bryde sammen i løbet af fem år. Det er præcis, hvad der skete. Vi fremlagde løsningen på dette – Den produktive Trekant, Paris-Berlin-Wien. Da Sovjetunionen brød sammen, foreslog vi at forbinde Europa og Asien gennem økonomiske udviklingskorridorer, og vi kaldte det Den eurasiske Landbro. Det var vores idé om en fredsordning for det 21. århundrede. [Fig. 2] Vis venligst billedet af Den eurasiske Landbro, som senere blev til Verdenslandbroen, som stadig er vores nuværende politik.

Det ville have været i alle landes egeninteresse at realisere dette forslag. Vi ved, at det blev afvist af geopolitiske årsager af Thatcher, Bush senior og Mitterrand, fordi det på det tidspunkt var disse landes politik at forvandle den tidligere supermagt Sovjetunionen til et Rusland, som blot ville blive degraderet til at være et råstofeksporterende tredjeverdensland. Det var tanken i 1991 at fjerne en potentiel konkurrent på verdensmarkedet, fordi man mente, at Rusland ville have flere uddannede videnskabsmænd og flere råstoffer, så hvis man tillod økonomisk udvikling, ville det blive stærkere end USA på det tidspunkt.

Men på trods af at denne politik blev afvist på det tidspunkt, vedblev vi med at organisere for Den eurasiske Landbro på fem kontinenter. Vi afholdt hundredvis af konferencer og seminarer, og fra det udgangspunkt oplevede og observerede vi

på første hånd, hvordan den historiske chance fra 1989 [fig. 3] blev forspildt. Vi udgav en bog om det. Samt hvordan løfterne om ikke at udvide NATO mod øst blev brudt. Vi observerede på første hånd, ved at organisere for Den produktive Trekant og Den eurasiske Landbro, hvordan chokterapien i Jeltsin-årene reducerede Ruslands industrielle potentiale mellem 1991 og 1994 til kun 30 %. Hensigten om at ruinere Rusland var allerede til stede, og Jeltsin var det villige instrument for denne politik.

Nu, efter Putin kom til magten, blev politikken for farverevolutioner gennemført: den orange revolution i Ukraine i 2004, rosenrevolutionen i Georgien, den hvide revolution i Rusland og den gule revolution i Hongkong mod Kina. I 1999 iværksatte Blair politikken for "retten til at beskytte", som var en idé om at erstatte Den westfalske Fred og FN-pagten med en regelbaseret orden for at skabe grundlaget for interventionskrige i Sydvestasien og Libyen.

Nej, vi gentager ikke russisk propaganda. Vi forsøger at give historien en mere hensigtsmæssig retning, og vi konstaterede, hvem der støttede dette forslag, og hvem der var imod det. Vigtigst af alt er vi ikke folk med den flade jords opfattelse. Vi har en anden tankegang, som vedrører det faktiske fysiske univers af ideer, og ikke meninger baseret på sansning. Det er derfor, vi ikke kan blive "nudget" – med Cass Sunsteins udtryk – til at tro på det, der er den tilladte fortælling.

Jeg sagde i begyndelsen, at vi befinder os i den værste krise i historien som følge af forkerte politik, og den kan derfor korrigeres. Se, LaRouche forudsagde i 1971, og det er sandsynligvis den vigtigste forudsigelse nogensinde i historien, at da Nixon indførte de flydende valutakurser og fjernede dollaren fra guldstandard, ville det føre til en ny depression, fascisme og en ny verdenskrig, hvis landene ville fortsætte med denne valutapolitik. Eller, vi ville være nødt til at få et helt nyt økonomisk system. Det var for 51 år

siden. LaRouche har i mellemtiden lavet ni store prognoser og mange, mange flere ved hvert enkelt forgreningspunkt.

Da Den trilaterale Kommission introducerede den "kontrollerede opløsning af verdensøkonomien", og forfatterne til forslaget blev alle medlemmer af Carter-administrationen, var dette den onde idé om aldrig at tillade fremkomsten af merkantilistiske økonomier i udviklingssektoren. Aldrig tillade "et andet Japan" på den sydlige halvkugle, hvilket betyder, at Japan efter at have været uudviklet i mange århundreder, pludselig gennemførte en industriel revolution på få år under Meiji-restaureringen, som naturligvis kunne kopieres af alle udviklingslande. Det skulle være forbudt. Det blev efterfulgt af Volckers højrentepolitik, en brutal nedskæringspolitik, Reaganomics, Thatcherisme, fusioner og opkøb, outsourcing til billige arbejdsmarkeder, just-in-time-produktion, aktionærværdiskabelse, børsnotering af mellemstore virksomheder, markedsderegulering, derivatspekulation, kvantitativ lempelse, negative renter osv.

På hvert niveau lavede LaRouche ikke blot en strålende analyse, men præsenterede også politiske initiativer [Fig. 4]. Han foreslog IDB i 1975, som var ideen om at erstatte IMF med en udviklingsbank, der ville gøre det muligt at foretage en massiv udbygning af udviklingssektoren. Han foreslog sammen med og for den mexicanske præsident José López Portillo Operation Juárez i 1982. Han foreslog det Strategiske Forsvarsinitiativ, som blev gennemført af præsident Reagan den 23. marts 1983. Vi udviklede i al den tid programmer for Afrika, Latinamerika, Eurasien, Mellemøsten og USA. LaRouche arbejdede altid ud fra den idé, at for at undgå at styrte ned i en langvarig mørk tidsalder måtte man få institutionerne til at forkaste og omstøde pengepolitikens forkerte forudsætninger.

Det drejer sig her om en grundlæggende forskel i tankemåden. Hvis man ser på den lange bue i den universelle historie, har menneskeheden gjort enorme fremskridt. Fra jæger- og

samlersamfundet, hvor befolkningen ikke oversteg 10 millioner mennesker på planeten, har der alene i løbet af de sidste 10.000 år været en enorm befolkningstilvækst til omkring 8 milliarder mennesker i dag. Vi ser i denne historie et tilbagevendende fænomen: De egentlige spring fremad skete gennem renæssanceperioder. Jeg kan f.eks. nævne de klassiske grækere, Abbasid-dynastiet, Song-dynastiet i Kina, Den italienske Renæssance, den tyske klassiske periode; alle disse er høje faser i historien, og de blev altid katalyseret af et relativt lille antal personer, som bidrog med originale opdagelser som følge af passende hypoteser inden for videnskab og kunst, hvilket førte til nye erkendelsesmæssige niveauer vedrørende gyldige principper i det fysiske univers. Hidtil er disse opsving hver gang efterfølgende blevet afbrudt af fremskridtets fjender, som var i stand til at få samfundet fra de ledende lag og ned til det godtroende flertal af befolkningen til at antage synspunkter, der ignorerede de netop opdagede ideers rige, og erstattede dem med ideologier, der passede til disse fjenders – dvs. det herskende oligarkis – særinteresser.

Hemmeligheden bag hvorfor LaRouche har været den mest succesfulde prognosemager mht. økonomiske og sociale tendenser, mens alle hans kritikere har været lutter fiaskoer, ligger i det faktum, at han i løbet af sit liv erhvervede sig et uovertruffet kendskab til de ideer, som i løbet af årtusinder førte til kvalitative fremskridt i menneskehedens historie, i modsætning til de ideer, der ville folde universet ned fra det, som Gauss senere ville kalde det komplekse område, til en reduktionistisk, euklidisk opfattelse af objekter og begivenheder. Platon beskriver denne forskel i huleparadokset: Hvor ideernes virkelige verden eksisterer uden for hulen, mens de mennesker, der er afhængige af deres biologiske sanse- og opfattelsesapparat, kun opfatter virkeligheden som skygger, som sås de på væggene i en hule, svagt oplyst af et bål. Et afgørende eksempel på denne forskel fremhæves af de paradokser i geometrien, som ikke tillader

reduktionistiske løsninger, såsom konstruktionen af de fem platoniske legemer og fordoblingen af linjen, kvadratet og terningen. Det er disse paradokser, der udgjorde grundlaget for en hel klasse af tænkere, som tænkte og efterfølgende gjorde opdagelser inden for det komplekse område og den platoniske tradition: Brunelleschi, Nicolaus af Cusa, Pacioli, Leonardo da Vinci, Kepler, Gilbert, Fermat, Huyghens, Leibniz, Bernoulli, Kästner, Gauss, Lazare Carnot, Dirichlet og Riemann. Og naturligvis Einstein og Vernadsky. Alle fremskridt i menneskehedens historie er kommet fra denne tradition, som LaRouche har påvist i talrige afhandlinger.

Tværtimod har den reduktionistiske traditions ideologer absolut intet bidraget med, men derimod gjort meget for at tilsløre indsigten i virkelig viden, såsom den aristoteliske tradition fra Descartes, Newton – husk hans berømte "hypotheses non fingo", man behøver ikke hypoteser, eller man antager ikke hypoteser – Boyle, Euler, Lagrange, Laplace, Cauchy, Clausius, Grassmann, Helmholtz, Maxwell, Lindeman, Felix Klein, Bertrand Russell og deres elever.

Det samme gælder i bund og grund for ideer i kunsten, hvor man har den grundlæggende, aksiomatiske forskel mellem den klassiske kunst, der sigter mod at højne publikums skabende kraft, og de former for kunst, der dvæler ved at banalisere eller, endnu værre, brutalisere sanserne – oligarkiets foretrukne metode til kontrol af befolkningen. I denne henseende er der ingen forskel mellem Romerriget, der gjorde publikum i amfiteatret medskyldige i drabet på gladiatoren, hvor publikum skulle sætte tommelfingeren op eller ned for at afgøre, om gladiatoren skulle dø eller leve, og den voldskult, som fremstilles i underholdningsindustrien i dag. LaRouche havde en dybtgående viden om de forskellige aksiomatiske synspunkter i disse modsatte traditioner og gav rigeligt bevis for, at det fysiske univers ikke følger den euklidiske geometris vej, f.eks. forskellen mellem den korteste afstand og Leibniz' faktiske princip om mindste aktion. [Fig. 5]

På samme måde kan den fysiske økonomi ikke beskrives fyldestgørende ved hjælp af matematiske og statistiske metoder. LaRouche udviklede hele sin økonomiske videnskabelige metode, udtrykkeligt med en polemik mod informationsteorien og Norbert Wiener's og John von Neumann's systemanalyse. Eller, algoritmer egner sig heller ikke til realøkonomien, men kun med metoderne for en riemannsk rumtid i den generelle relativitetsteori. Det er kun denne tænkning i form af det komplekse område, som kan begrebsliggøre virkningen af en uendelig række af opdagelser af kvalitative nye principper i det fysiske univers, som hver især definerer en helt ny økonomisk platform, hvor det nyopdagede princip omdefinierer den relative produktivitet af hvert enkelt aspekt af den samlede økonomi. Ud fra denne metodologiske tilgang nåede LaRouche frem til det unikke begreb om relativ potentiel befolkningstæthed og det beslægtede begreb om energistrømningstæthed i produktionsprocessen, som begge må øges kontinuerligt pr. kvadratkilometer og pr. indbygger på grund af ressourcernes relativt begrænsede karakter på hvert udviklingsniveau. På hvert niveau er der en tendens til, at omkostningerne til udvikling af ressourcerne stiger og dermed sænker arbejdsproduktiviteten. Med stagnation af det teknologiske niveau stiger bestræbelserne og omkostningerne ved at opretholde det samme antal mennesker, og den relative potentielle befolkningstæthed falder. Men konklusionen af denne kendsgerning er, som LaRouche konkluderer, præcis det modsatte af, hvad den onde Romklub konkluderede i sin oligarkiske propagandapamflet, Grænser for Vækst, nemlig at man fra nu af har brug for nulvækst og endda negativ vækst.

Dette skrev LaRouche imod [Fig. 6] i sin bog *There Are No Limits to Growth*, hvormed Lyn skrev en af sine vigtigste bøger, og påviste at vedvarende videnskabelige og teknologiske fremskridt er nødvendige, og at man når højere grader af anti-entropi ved kontinuerlig anvendelse af menneskelig kreativitet. Dette svarer til lovene i det virkelige fysiske univers, og det er således forudsætningen for menneskehedens

varige overlevelse.

Det relative befolkningspotentialer i det primitive samfund var ca. 0,06-0,1 personer pr. kvadratkilometer, og det samlede potentialer i verden var ikke større end 10 millioner mennesker. I dag, med 8 milliarder mennesker, er der over to størrelsesordener mere, og med den kommerzielle anvendelse af fusionsteknologi inden for rækkevidde og de eksisterende teknologier til at producere stort set ubegrænsede mængder nyt frisk og rent vand kan befolkningspotentialer fordobles og endda mere end det på meget kort tid og skabe en levestandard for hvert enkelt menneske, der kan sammenlignes med den gennemsnitlige familie, der lever i Schweiz i dag [Fig. 7].

Fra sol- og vindenergi, med en meget lav energigennemstrømningstæthed, over fossile brændstoffer til kerneenergi, er denne måling steget fra 0,2 kilowatt pr. kvadratmil til 70.000 kilowatt pr. kvadratmil, og har potentialer til at stige til 1015 kw/kvm med anden generation af fusionskraft. I lyset af denne realitet betyder udfasningen af kerneenergi i Tyskland og EU's politik for den grønne omstilling, Green Deal, ikke kun Tysklands endeligt som industristat – og det er de grønnes hensigt – men også en reduktion af den relative potentielle befolkningstæthed i verden, fordi produktionskapaciteten i verdens fjerdestørste økonomi, Tyskland, vil blive trukket fra, og dette vil absolut føre til en stigning i hungersnød, epidemier og social uro. Dette er også hensigten hos det malthusianske oligarki.

LaRouche kendte alle de væsentlige repræsentanter for de to modsatrettede synspunkter, og han gjorde det fuldstændig indlysende for enhver, der ønskede at vide hvorfor elimineringen af kreativitet og genialitetens potentialer var så absolut afgørende for den oligarkiske klasse, for hvem den onde Malthus kun var en betalt skribent. Så det var klart, at fællesnævneren for det britiske Ostindiske Kompagnis udsigter, Den trilaterale Kommissions kontrollerede opløsning af verdensøkonomien, Hans Joachim Schellnhuber Store

Transformation og World Economic Forums Store Nulstilling er den samme reduktionistiske, empiriske, malthusianske ideologi.

Da Kina erkendte sin fejl, at antagelsen om planetens begrænsede ressourcer var forkert, ændrede de et-barns-politikken, fordi de erkendte, at hvert ekstra barn ville bidrage med potentialet for nye kreative opdagelser, og de understregede efterfølgende det fortsatte behov for innovation i økonomien. Således skabte den kinesiske økonomi et mirakel, som ikke led under økonomiske cyklusser, fordi den fortsatte stigning i produktiviteten eliminerede årsagerne hertil.

Så Kinas fremgang er resultatet af en korrekt økonomisk politik, som er et ekko af LaRouches teori, og USA og Europa er ved at bryde sammen, fordi de foretrækker Malthus frem for LaRouche. Krisen i Vesten er helt og holdent selvforskyldt og ikke et resultat af Ruslands eller Kinas ondsindede politik.

BRICS-landene, SCO, som afholder deres store topmøde den 15. og 16. september – om få dage – i den gamle silkevejsby Samarkand i Usbekistan, mange organisationer i det Globale Syd, som arbejder på en ny økonomisk verdensorden, der genopliver traditionen fra Den alliancefri Bevægelse – alle disse organisationer har til formål at gøre en ende på kolonialismen, overvinde fattigdom og underudvikling. Bælte- og Vej-Initiativet, det Globale Udviklingsinitiativ og det Globale Sikkerhedsinitiativ, som Kina har foreslået, er alle ideer, som skal overvinde de geopolitiske konfrontationer og skabe en platform for en fælles fremtid for menneskeheden.

I stedet for at forsøge at dæmme op for denne udvikling, bør USA og Europa genoverveje årsagerne til, at vi befinder os i det nuværende rod, og vi bør gå sammen med disse lande om et nyt paradigme for internationale forbindelser baseret på de 5 principper for fredelig sameksistens og FN-pagten. Vi bevæger os ikke kun ind i et varmt efterår og en varm vinter, men efter al sandsynlighed i retning af hele systemets sammenbrud. Derfor har Schiller Instituttet fremlagt behovet for et nyt

paradigme, en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, på bordet.

Så med Friedrich Schiller kan vi sige: "Mennesket er større end sin skæbne", forudsat at vi følger López Portillos råd og "lytter til Lyndon LaRouches vise ord. Mange tak

Video: Lyndon LaRouche i dialog med verdens nationer

Videoen blev offentliggjort på Schiller Instituttets videokonference den 11. september 2022 i anledning af 100 år efter Lyndon LaRouches (1922-2019) fødsel.

Alle videoer kan ses i deres helhed på LaRouche Biblioteket:

<https://larouchelibrary.org/>

<https://www.larouchelegacyfoundation.org/>

Lima, Peru, College of Public Accountants, Feb. 25, 2000

Warsaw, Poland, Schiller Institute Society of Poland, May 24, 2001

New Delhi, India, India International Institute, Dec. 3, 2001

Washington, D.C. EIR Seminar: "The U.S.A.-China Strategic Partnership"

Oct. 22, 1997

Moscow, Russia, Methodological University, April 26, 1996

São Paulo, Brazil, Alumni Association of the Superior War College

June 11, 2002

São Paulo City, Council Chambers

June 12, 2002

Abu Dhabi, United Arab Emirates

Zayed Center for Coordination and Follow-Up (Arab League)

June 2, 2002

Panel 4: Optimismens kunst: Anvendelse af det klassiske princip til at ændre verden

Den 11. september 2022 (EIRNS) – Dennis Speed indledte det afsluttende panel i LaRouches 100-års jubilæumsprogram med en diskussion om, hvordan kulturen i Nordamerika og “Vesten” i løbet af de sidste mere end tre århundreder har bevæget sig frem og tilbage. Han oplæste en udtalelse fra kolonileder Cotton Mather fra 1696, hvori han sagde: “Vi vokser lidt... Vi svinder ind til ingenting.” Derefter fremviste han en video af den indædte kolonialist Lord Bertrand Russell fra 1952, der blev interviewet i anledning af sin 80-års fødselsdag. [https://www.youtube.com/watch?v=xL_sMXfzzyA] Russell beskrev forholdene dengang ved at ytre: “Imperier forsvinder til støv”, og Asien var præget af “pessimisme”.

Speed vendte derefter tilbage til slutningen af det 17. og begyndelsen af det 18. århundrede for at forklare, hvordan den store matematiker, fysiker, fysiske økonom, filosof og politiske leder Gottfried Wilhelm Leibniz var blevet leder af en gruppe “patrioter”, dvs. dissidenter fra det engelske kongehus, fra Irland, Skotland og andre lande. Leibniz var i en position, hvor han kunne have fungeret som premierminister under dronning Anne, men ved Annes død i 1714 blev Georg

Ludwig af Hannover efterfølger som kong Georg I og kappede alle bånd til Leibniz.

Ikke desto mindre fortsatte Leibniz sin udvikling af en videnskab om fysisk økonomi, som i sidste ende blev anvendt af USA. Han var en skarp modstander af John Locke, som var blevet oplært af de hollandske monarker i Storbritannien, William og Mary, og som mange amerikanere, den dag i dag mener, er hjernen bag uafhængighedserklæringen, som blev udarbejdet mere end 70 år efter Lockes død. Det vigtigste element, som de greb fat i, var Lockes formulering "Liv, frihed og ejendom", en sætning, der blev brugt i kolonialisternes forfatninger og senere i Konføderationen. Underskriverne valgte imidlertid Leibniz' idé, "Liv, frihed og stræben efter lykke", med den forståelse, at "lykke" ikke blot er ren nydelse, men en vedvarende og forbedrende tilstand, der kendetegner menneskehedens fremskridt.

Megan Dobrodt fulgte op med en præsentation om "harmoni", baseret på Keplers forståelse af solsystemets harmoniserende karakter og dets relation til den veltempererede musikalske skala. Hun forklarede, hvordan Kepler kunne påvise, at planeterne havde elliptiske og ikke cirkulære baner ved at måle deres vinkelbevægelser. Hun forklarede, at der faktisk ikke var nogen matematisk beregning, som kunne benyttes til at definere banerne på en lineær facon, men at forskellige brøkformede multiplikationer kunne fastlægge varierende tilnærmelser. Det viser sig, at "matematikken" for banerne er den samme som matematikken for musikalske skalaer, og at de samme matematiske justeringer, der anvendes til banerne, kaldes "temperering", når de anvendes musikalsk.

Jacques Cheminade, formand for det franske politiske parti Solidarité et Progrès, kom med en finurlig redegørelse for "optimisme" med udgangspunkt i Lazare Carnots digt {Ode til entusiasmen}. Han beskrev entusiasme som den mest avancerede form for optimisme og pegede på NATO, Liz Truss, Volodymyr Zelenskyj, præsident Joe Biden og Emmanuel Macron som udsøgte

eksempler på pessimisme.

Ungdomsarrangør Anastasia Battle, chefredaktør for magasinet {Leonore}, afsluttede præsentationerne ved at anmode tilhørerne om at tænke grundigt over det de havde hørt, og hvad de mener, der bør gøres for at bistå dem i at udvikle deres lykke og færdigheder.

Helga Zepp-LaRouche sluttede sig til panelet i en afsluttende diskussion. Hendes formål er at sikre, at menneskeheden {er} den udødelige art. Hun påpegede, at udviklingssektoren og andre nationer vil rejse sig for at gøre en ende på kolonialismen (slaveriet) for evigt, en ny ånd fra Bandung, Den alliancefrie Bevægelse, og at gøre det ved hjælp af Mahatma Gandhis ikke-voldelige metoder.

Rapport fra Panel 3: “Præsentation af ‘LaRouche- biblioteket’: LaRouche i dialog med verdens nationer”

Den 11. september 2022 (EIRNS) – Helga Zepp-LaRouche, en af de stiftende direktører for LaRouche Legacy Foundation (LLF), indledte mødet i panelet ved at præsentere en oversigt over LaRouches samlede værker og gav udtryk for, hvor stolt og glad hun var for at kunne annoncere åbningen af det digitale bibliotek med LaRouches værker, der spænder fra tusindvis af artikler, bøger og videoer til hundredvis af møder og præsentationer.

Hun berettede, hvorledes hun og Lyn besøgte over 40 lande gennem adskillige årtier; mødtes med mange stats- og regeringschefer angående en række forskellige emner, såvel som med et publikum, der repræsenterede fiskere, videnskabsmænd, landmænd, musikere og mange andre samfundslag.

Hun understregede desuden, at det som oligarkerne frygtede mest ved LaRouche ikke udelukkende var dybden og bredden af hans vidensniveau, men at han også var i stand til at vække fornuftens kreative kræfter hos medmennesker.

Dernæst var der en 82 minutter lang video med uddrag af præsentationer, som LaRouche havde gennemført for flere nationer – Peru (25. februar 2000), Polen (24. maj 2001), Indien (1. december 2003), et seminar om Kina (22. oktober 1997), Rusland (26. april 1996), Brasilien (12. juni 2002) og De forenede arabiske Emirater (2. juni 2002). De enkelte præsentationer indledtes med et universelt princip eller et strategisk overblik, og behandlede derefter de økonomiske og kulturelle problemer i den nation, som han italesatte i en global kontekst, idet han altid indarbejdede dybereliggende begreber, såsom "agapē", der understreger det menneskelige sinds kreative kræfter til at udvikle løsninger på de kriser, som civilisationen står over for.

John Sigerson, der er medlem af LLF's rådgivende udvalg, foretog en grundig rundvisning i det nye digitale LaRouche-bibliotek [<https://larouchelibrary.org/>] i dets indledende udgave. Han delte sit eget skærbillede og understregede, at selv med de hundredvis af emner, der allerede er i systemet, repræsenterer det endnu kun en beskedent del af det, der mangler at blive gennemgået, bearbejdet og uploadet. Der er adskillige værktøjer og filtre, hvormed man kan foretage en meget finmasket søgning efter bestemte emner. Dokumenterne, videoerne og andre elementer er organiseret kronologisk, og han opfordrede læserne til at studere LaRouche på samme måde, som den store dirigent Wilhelm Furtwängler dirigerede musikken – "mellem ordene". Alle emner er tilgængelige og kan frit

downloades til personlig brug.

Afslutningsvis meddelte Gretchen Small, formand for LLF, at bind II af LaRouches {Collected Works} snart vil være klar til udgivelse. Dette bind vil fokusere på LaRouches kulturelle bidrag. Hun understregede, at kultur – musik, poesi og kunst – ikke blot er “underholdning”, men at studiet af klassisk kultur faktisk er afgørende for videnskabelige gennembrud.

Rapport fra panel 2: “Forsvar retten til at diskutere!

Tal imod sortlister og undertrykkelse af søgen efter sandheden

Den 10. september 2022 (EIRNS) – Med Schiller Instituttets talsmand, Harley Schlanger, der selv står på den onde ukrainske Myrotvorets-mordliste, som ordstyrer, var panel 2 på Schiller Instituttets konference i dag helliget afsløringen af, hvordan Ukraines Nationale Sikkerheds- og Forsvarsråd og dets datterselskab Center for Countering Disinformation (CCD) samt det berygtede Myrotvorets Center-websted, med massiv finansiering og støtte fra USA, EU og NATO, benyttes til at lukke munden på og endda myrde dem, som udtrykker synspunkter i uoverensstemmelse med den vestlige “fortælling” om krigen i Ukraine. Den 14. juli 2022 blev der ved et rundbordsarrangement i Kiev, som CCD var vært for med repræsentanter fra USA’s udenrigsministerium, NATO og

forskellige militært tilknyttede NGO'er, afsløret en "sortliste", hvor 71 prominente personer blev udpeget som "russiske propagandister" og "informationsterrorister", der er skyldige i krigsforbrydelser, for den forkastelige forbrydelse ... at udtrykke ytringsfrihed. De første 31 personer på listen er medlemmer af eller venner af Schiller Instituttet, som har talt på Schiller Instituttets konferencer, der fremmer fred gennem dialog og økonomisk udvikling. Tæt knyttet til CCD er Myrotvorets Center, der drives af ukrainske nazister, og som vedligeholder en online-database, hvis indhold udelukkende kan karakteriseres som en drabsliste, med personlige oplysninger om tusindvis af mennesker, herunder journalister, børn, berømtheder, politikere og andre. Helga Zepp-LaRouche selv, formand for Schiller Instituttet, er opført på denne drabsliste. Adskillige personer på listen er blevet brutalt myrdet, og deres Myrotvorets-profilbillede er efterfølgende blevet opdateret med en stor rød skråstreg på tværs over deres portræt, hvor der er påført "likvideret".

Schlanger indledte panelet med at anføre, at sandheden ofte er det første offer i krig. Længe før Ruslands særlige militære operation, havde den russiske regering søgt sikkerhedsgarantier fra Vesten. Disse bestræbelser blev saboteret af NATO. Da den militære operation blev indledt, hvor Vesten bevæbnede og finansierede Ukraine, erklærede den amerikanske forsvarsminister, Austin, at Vestens hensigt var at udnytte krigen til at svække Rusland. Folk, der var modstandere af krigen, blev sat på Myrotvorets dødsliste. Schlanger beskrev den ekstraordinære pressekonference afholdt af Executive Intelligence Review onsdag den 7. september, hvor Myrotvorets og CCD blev afsløret. Han gjorde det endvidere klart, at Schiller Instituttets hensigt er at lukke Myrotvorets og CCD ned.

Panelets hovedtaler var LaRouches uafhængige kandidat til posten som amerikansk senator fra New York, Diane Sare, som benævnte sin præsentation: "Den bedste af alle mulige

verdener". Hun indledte med at beskrive, hvordan de herskende eliter bruger britiske "del og hersk"-metoder til at vende folk, der er udpeget til underkastelse eller udryddelse, mod hinanden. Hun brugte eksemplet med indvandrere, der betegnes som "illegale", en nedsættende betegnelse, som gør dem sårbare over for marginalisering i samfundet. Men de, der accepterer denne retfærdiggørelse af mishandling, vil helt sikkert møde den samme skæbne. Hun påpegede også Bidens nylige tale, hvor han hævdede, at 74 millioner amerikanere, der stemte på Donald Trump i 2020, skulle være statsfjender. Folk er programmeret til ikke at tale med andre, der har en anden mening om et eller andet "emne". Men kan civilisationen overleve, hvis folk ikke er villige til at undersøge de selvstændige aksiomer i deres tankegang og afgøre, om det de tror er sandt?

Sare gjorde opmærksom på, at det amerikanske folk har forårsaget den nuværende katastrofale politik, der har ført til den nuværende økonomiske elendighed, via egne handlinger. Hun brugte et eksempel fra Lyndon LaRouche, der profetisk advarede om det økonomiske sammenbrud og truslen om fascisme, men samtidig foreslog løsninger, der kunne afhjælpe krisen. Den "anglo-hollandske liberale klike", der så LaRouche som en trussel mod deres magt på grund af hans ideer, forsøgte at dræbe ham, nedlagde hans publikationer med hundredtusindvis af abonnenter og gennemførte en massiv smædekampagne for at bagvaske ham og til sidst anbringe ham i fængsel. Flertallet af amerikanerne accepterede løgnene og tillod som følge heraf, at deres egne tanker blev fængslet.

De voksende rædsler i form af krig, massesult og hyperinflation, der truer milliarder af menneskers liv, er et direkte resultat af, at folk tilslutter sig den politik, som vores såkaldte regering fører. Men i dag samarbejder Ruslands præsident Putin og Kinas præsident Xi om at skabe en ny økonomisk orden baseret på menneskelig værdighed, udvikling og videnskabelige fremskridt. Denne nye orden vil ikke blive besejret af sanktioner, da den repræsenterer mindst 40 % af

verdens befolkning. Eftersom USA blot repræsenterer 4 % af verdens befolkning, isoleres USA yderligere, i takt med at USA forsøger at begrænse denne nye økonomiske orden. Formålet med sortlisten er at lukke munden på folk gennem frygt, ved at stemple dem der repræsenterer sandheden, som "informationsterrorister" eller "politiske ekstremister" eller "oprørere". Grunden til at de russiske soldater har så høj moral, og at de unge mennesker i Irak og Yemen er så optimistiske, er, at de har håb om en bedre fremtid. Grunden til at amerikanerne er så pessimistiske er, at vi befinder os på den forkerte side af historien og har forladt de principper, som engang inspirerede hele verden. Sare udtrykte, at hendes største frygt ikke er, at de "sadistiske folkemorderiske perverse" vil få succes med deres planer om globalt diktatur, for det vil de ikke opnå, men at når deres system bryder sammen, mon vi så vil være fornuftige nok til at samarbejde med Rusland og Kina, eller vil vi overgå til en ny mørk tidsalder, som civilisationen aldrig vil komme sig over igen? Derfor må censuren bringes til ophør, og i 100-året for hans fødsel skal LaRouches navn renses.

Den næste taler var Gretchen Small fra Executive Intelligence Review, en af lederne af en særlig undersøgelsesgruppe, der for nylig har udarbejdet to afgørende rapporter: "Kievs 'Info Terrorist'-liste: 'Global NATO' udsteder anslag mod fredsforkæmpere" og "Ukraines database over dødslistor: myrotvorets.center". Hendes præsentation var primært en synopsis af de to rapporter, som varmt kan anbefales. Der blev dog gjort opmærksom på en meget vigtig pointe, nemlig at CCD, der blev dannet i april 2021, længe før den russiske "særlige militære operation", er en stedfortræder, som USA, EU og NATO bruger til at udpege folk internationalt betragtet som "informationsterrorister", der vover at afvige fra den vestlige "fortælling". Hvis folk, der fører en dialog om fred, bliver udpeget som "informationsterrorister", som i Schiller Instituttets tilfælde, overgår dette langt mere end George Orwells roman 1984.

Derefter talte oberst Richard H. Black (pensioneret). Hans indlæg var "Forbud mod ulovlige forsøg på at bringe amerikanske borgere til tavshed". Oberst Black udtrykte sin forargelse over, at bevillinger fra den amerikanske kongres anvendes til at finansiere en udenlandsk enhed, Ukraines CCD, til at undertrykke ytringsfriheden her i USA. Han gennemgik, hvorledes det lykkedes den amerikanske befolknings forargelse og modreaktion at få Homeland Securitys Disinformation Governance Board, som skulle ledes af den klovneagtige og narcissistiske Nina Jankowicz, lukket midlertidigt ned. Det indlysende formål med dette navn var politisk censur. Men Biden-administrationen overførte med støtte fra Kongressen blot denne funktion til Ukraine. CCD er blevet brugt til at udpege folk her i USA med saglige udenlandske synspunkter, som f.eks. senator Rand Paul og tidligere kongresmedlem Tulsi Gabbard, som "informationsterrorister". Oberst Black mener, at CCD foretager henvisninger til Myrotvorets Center, som derefter målretter disse henvisninger til mord, idet han nævner eksemplet med Darya Dugina, som blev sprængt i luften i Moskva af en bombe, der blev placeret under hendes bil den 20. august. Han gav også udtryk for, at han på baggrund af en artikel i Rio Times mener, at den mand, der forsøgte at myrde Argentinas vicepræsident Cristina Fernández de Kirchner, Fernando Sabag Montiel, kan have forbindelser til den nazistiske Azov-bataljon i Ukraine. Black afsluttede med at forlange, at det skal forbydes Kongressen at misbruge bevillinger til at censurere amerikanere.

Dr. George Koo, formand for Burlingame Foundation, stillede spørgsmålet: "Hvorfor er mit navn på en sortliste?" Han erklærede, at han aldrig offentligt har udtalt sig om, at konflikten i Ukraine er en stedfortræderkrig mod Rusland, eller om de ukrainske nazistiske formationer. Hans konklusion var, at hans præsentationer på Schiller Instituttets konferencer, hvor han anbefalede en afslutning på krigen gennem diplomati, må have været den udløsende faktor for hans optagelse på listen. Selv om han på en måde udtrykte ære over

at være på CCD-listen for sine synspunkter om støtte til en afslutning på krigen, er han også forarget over, at amerikanske skatteyderes penge bruges i et forsøg på at lukke munden på ham.

Jim Jatras, tidligere rådgiver for det republikanske senatslederskab, talte om emnet "Schiller Instituttet": "Lighting Rod To Meet Perilous Times". Han indledte med at sige, at vi i sandhed befinder os i en farlig tid, eftersom Biden-administrationen sammen med den republikanske ledelse presser på for at få en global krig, og fordi Biden i sin tale på Labor Day stemplede omkring halvdelen af det amerikanske folk som fascister og ekstremister. USA's støtte til CCD i Ukraine udsætter amerikanere for voldshandlinger. Jatras mener, at vores efterretningstjenester er medskyldige i støtten til CCD, og at Kongressen må stoppe dette. Han udtrykte sin taknemmelighed over for Helga Zepp-LaRouche og Schiller Instituttet for at være flagskibet og lynaflederen, der kæmper for at få dette til at blive en realitet.

David Pyne, vicedirektør for Nationale Operationer for EMP Task Force on National and Homeland Security, betitlede sin præsentation: "Hvordan er det at fremme en realistisk fredsplan en krigsforbrydelse?" Han indledte med at angribe præsident Biden for hans "tirade i den bedste sendetid" mod 74 millioner amerikanere, hvor han betegner dem som ekstremister og fascister. Han stillede også spørgsmålet: "Hvorfor forsøger man at lukke munden på folk, der er imod krig?" Pyne fortalte, hvordan han i god tid på forhånd advarede om, at Rusland ville invadere, hvis Ukraine undlod at erklære neutralitet. Efter den militære operation offentliggjorde han en fredsplan, for hvilken han blev tilsvinet af ukrainerne som en betalt propagandist for Rusland og efterfølgende sat på CCD's sortliste. Han modtog en syndflod af hadefulde e-mails fyldt med skældsord for den "forbrydelse", at han ønskede at afslutte krigen gennem diplomati, så genopbygningen af landet kunne påbegyndes. Han mener, at Biden-regeringens politik med

at forsyne Ukraine med langtrækkende våben driver os mod en atomkrig.

Igor Lopatonok, filminstruktør ("Ukraine on Fire" og "Revealing Ukraine") og nær ven af Oliver Stone, navngav sin præsentation: "Shut Down the Nazi Kill List, It Is Not Just in Ukraine" (Luk nazisternes dødsliste, den findes ikke kun i Ukraine). Lopatonok indledte med at diskutere Maidan-kuppet i 2014 og dets efterspil. Myrotvorets Center blev oprettet efter kuppet sammen med tre tv-stationer finansieret af George Soros, den hollandske ambassade og andre vestlige kilder for at formidle en pro-vestlig fortælling. Nazistiske formationer blev også integreret i de ukrainske væbnede styrker, og der blev iværksat militære operationer mod Donbas-regionen, hvor flertallet af befolkningen var imod kuppet. Myrotvorets blev i første omgang brugt til at ramme folk i Donbas, derefter alle i Ukraine, hvis de var imod det nazistiske regime, og derefter hele det internationale samfund. Der er 5.000 udenlandske journalister på Myrotvorets' dødsliste, hvoraf mange er blevet dræbt. Da Biden kom til magten, eskalerede situationen. Lopatonok har selv været på drabslisten siden 2019, og han er overbevist om, at vi må lukke den nu, ellers vil den føre til en drabsliste her i USA. Vi må kalde Myrotvorets for det som det er – nazistisk.

Bradley Blankenship, en journalist, der har skrevet for RT, Xinhua, CGTN og andre nyhedsbureauer, mener, at han er den yngste person på CCD's sortliste. Han voksede op i det nordlige Kentucky, som var centrum for opium-epidemien. Tidligere i sin karriere har han rapporteret om krigen i Syrien og er blevet angrebet som betalt agent for Hizbollah, og han har rapporteret om Ecuador, hvor han blev udpeget af Moreno-regeringen som mål for at afsløre menneskerettighedskrænkelser. I øjeblikket er han mål for angreb fra regeringen i Tjekkiet, hvor han nu bor, fordi han kritiserede nedrivningen af statuen af en sovjetisk general, der hjalp med at befri Tjekkosllovakiet fra den nazistiske

besættelse. I Tjekkiet kan en person blive sendt i fængsel for at give udtryk for pro-russiske synspunkter. Blankenship mener, at han blev opført på CCD-listen, fordi han anførte, at de vestlige sanktioner mod Rusland ikke virker, at Ukraine er et arnested for højreekstremisme, og at Ukraine bør forhandle om en fredsaftale. Han gjorde opmærksom på, at han aldrig har støttet Ruslands invasion af Ukraine og mener, at invasionen er en overtrædelse af folkeretten. Da han ved, at CCD støttes af USA, har han svært ved at føle nogen form for fædrelandskærlighed over for sit land.

Den efterfølgende præsentation var af Eva Bartlett, en canadisk journalist, som har dækket krigen i Gaza, Syrien og Donbas. Hun er på Myrotvorets dødsliste og mener, at hun blev sat der på grund af en artikel, hun skrev for MintPress News, som beskrev de ukrainske væbnede styrkers beskydning af civile mål i Donbas. Ikke alene fortsætter denne beskydning, men Donetsk-regionen blev for nylig bombarderet med tusindvis af "petalminer", som er små eksplosive anordninger, der ligner børnelegetøj. Eftersom Ukraine har underskrevet traktaten om forbud mod disse typer ammunition, udgør deres anvendelse af petalminer en krigsforbrydelse. Indtil nu er 60 civile blevet lemlæstet af disse sprængstoffer. Hun erklærede, at Canada er inficeret med pro-nazistiske ukrainere, hvilket gør hende bange for, at hvis hun skulle vende tilbage til sit hjemland (hun har ikke været der siden 2020), ville regeringen ikke gøre noget for at beskytte hende. Denne frygt forstærkes af det faktum, at det regeringskontrollerede Canadian Broadcasting Corporation kørte en kampagne, hvor hun blev stemplet som russisk propagandist. Meget af den propaganda, der blev fremsat af CBC, ligner den der er indeholdt i hendes profil på Myrotvorets dræberliste. Ifølge Bartlett er der 327 børn på drabslisten. Hun fortalte også, hvordan det hotel, hvor hun boede under sit besøg i Donbas, som normalt bruges af udenlandske journalister, blev beskydt af ukrainerne, mens hun befandt sig i bygningen.

Den sidste taler var Mira Terada, leder af den Moskva-baserede Foundation To Battle Injustice. Hun redegjorde for fondens bestræbelser på at lukke Myrotvorets hjemmeside. Fonden har fremlagt beviser for FN, FN's Sikkerhedsråd, UNICEF og andre agenturer vedrørende Myrotvorets' forbrydelser. Terada talte om det store antal børn på listen, herunder to niårige børn, samt det store antal journalister fra 38 forskellige lande. Hun mener, at det kun er muligt at vinde kampen for at lukke Myrotvorets ved hjælp af en fælles indsats fra organisationernes side. Fonden er i øjeblikket i færd med at udsende en erklæring til godkendelse af det internationale journalistfællesskab og vil snart stille en online-underskriftsindsamling til rådighed på deres websted.

Den russiske økonom Sergei Glazyev roser Lyndon LaRouches tankegang på 100-årsdagen for hans fødsel

På engelsk:

Sept. 12, 2022 (EIRNS)—Renowned Russian economist Dr. Sergei Glazyev sent a message of appreciation of the thinking and impact of Lyndon H. LaRouche, Jr., on the centenary of his birth, September 8, to his widow and co-thinker Helga Zepp-LaRouche, founder of the Schiller Institute.

Glazyev is an Academician of the Russian Academy of Sciences, who has also held various posts in the Russian government since 1992. His book *Genocide: Russia and the New World Order* was brought out in English by *EIR* in 1999.

As a Member of Parliament, he headed up the State Duma's Committee on Economic Policy. In that capacity, in 2001 he invited Lyndon LaRouche to speak at hearings he convened on how to protect and develop the real economy in the face of a global financial crisis. In recent years Dr. Glazyev has concentrated on Eurasian economic integration and development.

*The following text was taken from Dr. Glazyev's 14-minute video message, which is posted on the Schiller Institute of Germany's YouTube channel.

This year progressive people around the world are observing the centenary of the birth of the brilliant thinker and, I wouldn't hesitate to say, prophet of our time, Lyndon LaRouche. Unfortunately, we no longer can converse with him, and it's a pity he did not live to see the day when his warnings about the crash of the world financial system came to pass.

Already 30 years ago, and perhaps even earlier, Lyndon LaRouche drew attention to the fact that the inflation of financial bubbles, including derivatives bubbles, and the creation of financial pyramid schemes would inevitably bring about the collapse of the world financial system. And he proposed to adopt timely measures to avert that collapse.

If the leaders of the world's nations had listened to the voice of Lyndon LaRouche then, perhaps we might have managed to avoid the social upheavals we confront today as a result of the collapse of the world financial and economic system, which is based on unlimited emission of the dollar and other Western reserve currencies.

These financial bubbles are not getting any smaller. We have seen that attempts to clean them up, end in the inflation of new bubbles. Even the crash of 2008, which erased tens of trillions of dollars of people's savings, including pension funds, did not prevent financial bubbles from bloating up

again as a result of the limitless emission of the world reserve currencies, using the device of so-called quantitative easing.

Lyndon LaRouche proposed a mutual cancellation of these debts, observing the principle of fairness and effectiveness.

In effect, what we see now is that the emitters of the world reserve currencies are simply refusing to fulfill their responsibilities. It could have been anticipated, that if countries which took the path of pumping up financial bubbles, abusing their monopoly on the right to issue a world currency, ran into a situation where the scale of these financial pyramids greatly exceeded the country's ability to service them, the question would inevitably arise of how to repudiate these debts. Simply declare bankruptcy before the whole world, or come up with some other ways to write off their obligations—repudiate them?

The United States, Great Britain, the European Union and Japan have taken that second route. They unilaterally seized, and blocked, Russia's foreign currency-denominated reserves. That means they are refusing to fulfill their obligations to Russia.

Russia invested—that is, extended a credit to these countries, in the amount of more than \$400 billion, that's the state-sector component and the government's own, our foreign-currency reserves. plus another approximately \$1 trillion belonging to private parties is located in jurisdictions of the Western emitters of world reserve currencies.

The attempts to block these funds essentially means a default, but a default on what is owed to one of their creditors. In the past, we used to call this piracy, or robbery.

Of course, these extraordinary measures, which are totally against international law and violate every conceivable rule of decency, as well as the standards of the World Trade

Organization and the International Monetary Fund, can be challenged in court. But, on the one hand, this would run into the national will of the emitter-country, which may be that of a pirate or a bandit, as we are witnessing right now.

On the other hand, their action won't save the system, because even if the U.S.A. and its European allies refuse to fulfill their obligations to Russia, that is only a small percentage of the financial obligations the world reserve currency emitters have to the entire world and their own domestic markets.

So the world is plunging into chaos, in precise accordance with the scenario, the negative scenario, that Lyndon LaRouche spoke about in forecasts he made 30 or 40 years ago.

Back then, he proposed that, instead of pumping up financial bubbles, the world reserve currency emitter-countries, together with their partners and other countries, should invest in building global infrastructure, which would reduce the cost of trade, increase the efficiency of international economic ties, and, overall, contribute to raising connectivity worldwide. So he viewed the process of globalization as a process of expanding cooperation among countries, rather than attempts by some countries to exploit others.

As for the liberal globalization that today is leading to the collapse of the world financial system, LaRouche criticized it. He proposed a different model of globalization, based on the principles of physical economy: in particular, the famous project, which he and his wife, Helga Zepp-LaRouche, put forward for international discussion—the so-called Eurasian [Land-] Bridge. This is a splendid and interesting project, which now, after many years, has begun to be implemented through the Chinese Belt and Road initiative, which we support through linking it with the Eurasian Economic Union.

Lyndon LaRouche looked decades ahead. He warned the U.S.A. and its partners about the inevitable collapse of their financial expansion policy, under which the interests of speculators eclipse the national interest and the development of the economy.

The global speculators and world oligarchy, which are parasites on the monetary emission of world currencies, greatly disliked LaRouche for this. He was persecuted and faced with imprisonment. He ran for the U.S. Presidency several times, and if Lyndon LaRouche had been elected President, the world today would be developing in a stable fashion. There would not be the growing chaos, there would not be the worldwide wars and provocations, which the global oligarchy does in order to write off its debts.

There's a Russian proverb: "War writes everything off." In order to write off its debts to Russia, as well as to Europe, Washington provoked the war in Ukraine, and continues to deepen the confrontation. Things have reached the point where Washington's agents of influence are shelling a nuclear power plant, to raise the temperature of the conflict and create the basis for a clash between Russia and all of NATO: NATO aggression against Russia.

The present nightmarish moment, with the breakdown of the entire system of international law, and of international cooperation, the collapse of the financial system, could have been avoided, if the Democratic Party organization had supported LaRouche as their Presidential candidate many years ago. But, unfortunately, history does not recognize the subjunctive mood. Or, as we tend to put it, no one is a prophet in his own country.

LaRouche's voice was heard very well. We remember him. In practically all the major countries in the world that today are developing successfully—above all India, and China—there are partisans of LaRouche. They have used his thoughts and

ideas, for creating their economic miracles. It is the principles of Physical Economy championed by LaRouche, that today underlie the Chinese economic miracle and are there in the foundations of India's economic development policy. The supporters of LaRouche in those countries exert a fruitful, very positive, and constructive influence on economic policy-shaping in these leading nations of the new world economic paradigm.

We should not forget the creative legacy of Lyndon LaRouche, which demonstrates the interconnection of events taking place today with their roots many centuries ago. I was always impressed by Lyndon LaRouche's enormous erudition. He saw the parasitical global oligarchy from its origins. He traced how those oligarchical families were parasites on trade, first in Venice; then they resettled, and continued to build up their financial power, through international trade and global speculation, in Holland; then they relocated to England; and after that, seized control of the political system of the United States.

Lyndon LaRouche saw the totality of world history through the prism of the struggle between the Good—national interests, the interests of improving the general welfare—and the forces of Evil—the world financial oligarchy, which hinders countries' development, which strives to extract speculative super-profits from trade and economic cooperation, and which deceives the entire world by inflating speculative bubbles, and abuses its positions of power in the countries where it dominates the political system. We see how today's U.S. financial oligarchy is unleashing hybrid world war, up to and including the risk of a nuclear catastrophe, for the purpose of holding on to its global hegemony.

Lyndon LaRouche's warnings are coming to pass. It is important, that these warnings are not abstract. They are not simply lines on a graph. I remember the famous [triple] curve, where he showed the growing gap between the size of the world

[real] economy and the size of the world financial system. He was the first to make note of this disproportion, which 30 years ago was still not so big; it could still have been overcome by transforming the excess financial aggregates into the real sector—into real investment projects. Now, this is a gigantic abyss. It is impossible today to transform quadrillions of dollars of financial bubbles into investments in the real sector of the economy. There are simply no mechanisms for this. None was created, because the parasitical financial oligarchy, which hated LaRouche, which always tried to shut his mouth, and persecuted him and tried to keep him locked up, ultimately acquired a monopoly on political power in the United States. And today, it uses its political influence in Washington to force all the countries in the world to obey its will. It continues to dominate the world and exert its hegemony for extracting super-profits from speculative operations.

Lyndon LaRouche turned out to be right. Today we rely on his work, his writings, in composing proposals for a very rapid transition to a new world economic paradigm. We call it an integrated world economic model, in which finance capital will be subordinated to the tasks of developing the economy, and in which the principles of Physical Economy will come to fruition. As we can see, countries that are taking this path are enjoying success.

There is no doubt that the ruling American financial oligarchy is losing the hybrid world war, which they have started against all mankind. It's only regrettable, that the price that has to be paid for this will be very high. That includes the lives being lost as a result of the war that the American and European financial oligarchy organized against Russia on the territory of Ukraine. We have to muster all our forces to fight that evil, and the creative legacy of Lyndon LaRouche helps in this.

May his memory live forever.

Rapport fra panel 1 ved Schiller Instituttets konference: ” Hvorledes man kan inspirere menneskeheden til at overleve den største krise i verdenshistorien”

Den 10. september 2022 (EIRNS) – Dagens EIR Daily Alert består primært af rapporter fra den internationale konference i Schiller Instituttet, afholdt den 10.-11. september under ovennævnte titel. Hovedtaleren i panel 1, Helga Zepp-LaRouche, afslørede fortællingen om “demokratierne” i Vesten overfor de “forbryderiske diktaturer” i Rusland og Kina – i virkeligheden er situationen “spejlvendt”. Hun redegjorde for svindlen med et “demokrati” uden ytringsfrihed, uden offentlig debat og med dødslistes over dissidenter – det hun benævnte et “digitaliseret gestapo”. Hun fortsatte med at gennemgå arven fra sin afdøde mand, Lyndon LaRouche: Hemmeligheden bag LaRouches succes var et uovertruffet kendskab til renæssancens idéer i den platoniske tradition. Vores fjende, den oligarkiske klasse, har brug for at eliminere kreativitet og genialitet for at forsvare sin status. Kina korrigerede vildfarelsen med et-barn-politikken, da de erkendte, at ressourcerne ikke er begrænsede, og at flere børn betyder øget kreativitet, hvilket er et ekko af LaRouches idéer. Hun hævdede, at “USA og Europa er ved at bryde sammen, fordi de foretrækker Malthus frem for LaRouche”.

Jozef Mikloško, tidligere vicepremierminister i Tjekkoslaviet, beklagede, at Europa ikke har kunnet drage fordel af kommunismens sammenbrud, og bemærkede ironien i at LaRouche blev tvunget i fængsel på et tidspunkt, hvor der var et omfattende budskab om større frihed. "Han var en skarp forkæmper, men samtidig fuld af sjov og ømhed", sagde Mikloško, som mødte LaRouche første gang i fængslet i Rochester.

Prof. Ding Yifan, vicedirektør for Forskningsinstituttet for Verdensudvikling, China Development Research Center, erindrede, hvordan Lyn introducerede ham for den fysiske økonomi og behovet for "anti-entropiske faktorer". Han beskrev, hvordan den finansielle sektor i dag er præget af en entropisk politik. LaRouche lærte ham, at synarkister fremkalder finanskriser, som de udnytter, men at dette også vil medføre deres egen undergang. Finanskrisen slår i sidste ende tilbage. LaRouche, som lærte os, at infrastrukturudvikling udgør grundlaget for en sund udvikling, kan betragtes som forløberen for Kinas Bælte- og Vej-Initiativ.

Prof. Georgy Toloraya, næstformand for bestyrelsen i den russiske Nationale komité for BRICS Research Dept. oplyste, at Rusland var ivrig efter at tilslutte sig den vestligt ledede nye verdensorden efter Sovjetunionens sammenbrud, som en ligeværdig partner, men at Rusland blev afskåret fra denne mulighed. I dag kæmper Rusland ikke i Ukraine for at erhverve territorium eller ressourcer – det har tilstrækkeligt. Denne krig er en eksistentiel kamp. "Vesten" kæmper ikke for demokrati, men for dominans – og plyndrer hele verden til sin egen fordel.

Ray McGovern, tidligere senioranalytiker i USA's Central Intelligence Agency (CIA) og stiftende medlem af Professionelle militærveteraners efterretninger for Fornuft, (VIPS), leverede et enkelt budskab: Vi kan overleve denne krise, som minder om den vi overlevede i 1930'erne, som brød

ud i Tyskland. Moralen er "giv aldrig op".

Cliff Kiracofe, tidligere ledende medarbejder i det amerikanske senats udvalg for udenrigsrelationer og nuværende formand for Washington Institute for Peace and Development, mindedes tidligere samvær med Lyndon og Helga LaRouche i en stimulerende intellektuel atmosfære præget af venlig gæstfrihed. Han erklærede, at De Forenede Nationer skal styrkes og have en central plads i det internationale system. Han hævdede, at præsident Xi og Putins fælles erklæring den 4. februar markerede en ny fase i udviklingen af de internationale forbindelser og nævnte i denne forbindelse "multipolære" organisationer som BRICS, SCO og ASEAN. Er Washington blevet en slyngelstat? Nancy Pelosis "eskapade" i Taiwan skete i forbindelse med USA's stedfortræderkrig mod Rusland. Hun forsøgte at rekruttere asiatiske nationer til anti-Kina-politikken, men "ingen bed på". Tilsvarende blev Anthony Blinken afvist under sin anti-kinesiske rundrejse i Afrika. USA har begået tre alvorlige og uigenkaldelige fejltagelser: Vietnam-krigen, overherredømmet efter Den kolde Krig og krigen i Afghanistan. USA genstartede Den kolde Krig – deres begrundelse var: "Hvis en unipolær verden ikke kan gennemføres, vil vi genindføre den bipolære verden".

Festskrift til ære for LaRouche 100 år efter hans fødsel

8. september 2022 (EIRNS) - I dag var det 100 år siden Lyndon H. LaRouche Jr. (1922-2019) blev født. Han var økonom, videnskabsmand og statsmand, og en af historiens største

filosoffer og ledere gennem tiderne.

Hans fødselsdag blev fejret over hele verden med gademøder (København, Berlin, Paris, Houston, Washington DC, Boston m.fl.), erklæringer og et heldags-video-maraton med bemærkelsesværdige taler af LaRouche og meddelelser om hyldest og påskønnelse fra folk fra alle aldre og nationer.

Den første udgave af et festskrift til ære for LaRouche blev i dag udgivet af Schiller Instituttet. Det 300 sider lange dokument findes nedenunder.

De danske bidrag kan læses på sider 22-36.

Download (PDF, Unknown)

Maratonvideo hylder LaRouches 100-årsdag: Sandhedens triumf

Den 8. september 2022 (EIRNS) – I dag fejrer den internationale LaRouche-bevægelse årsdagen for det, som ville have været Lyndon LaRouches 100-års fødselsdag, hvis han havde været i live. Der afholdes talrige demonstrationer og lignende aktiviteter til ære for LaRouche. En hel dag med et væld af videoptagelser, herunder individuelle vidneudsagn af så kort varighed som et minut, og optagelser af begivenheder i LaRouches historie på op til tre timer. Dagens overordnede budskaber består for det første af, at LaRouche vidste, hvordan man kunne overvinde spændingerne mellem NATO og Sovjetunionen, ved at forenes som allierede for at neutralisere atomvåben og genoprette økonomisk vækst og teknologisk fremskridt i hele verden. Dernæst fortsætter vi

den kurs, som han og hans kone Helga fulgte på det tidspunkt, hvor han døde. For det tredje kan vi sejre, hvis borgerne i Amerika og Europa handler i deres egne interesser i samarbejde med Kina, Indien og udviklingslandene i Asien og Afrika.

Dagen begyndte kl. 6.00 EDT med en tre timers udsendelse af mindeprogrammet fra 2019 med titlen: "The Triumph of Lyndon LaRouche". Det blev indledt af hans hustru, nærmeste medarbejder og efterfølger til hans lederskab, Helga Zepp-LaRouche. Det blev tillige afsluttet af Helga, efterfulgt af et musikalsk arrangement, bl.a. med Mozarts Ave Verum Corpus, der var dedikeret til den indflydelse, som Kristus' død har haft på alle kommende tider. Programmet afspejlede Helgas initiativ, som var fuldt ud dedikeret til hendes mands engagement i at inspirere hele menneskeheden gennem direkte og indirekte kontakt med tusinder og millioner af mennesker, for at indgyde dem en forståelse af, at udelukkende menneskelig kreativitet kan tilvejebringe en bedre fremtid for menneskeheden. På nuværende tidspunkt indebærer dette, at kun en umiddelbar udvidelse af direkte kreativ handling vil gøre menneskehedens fremtid mulig.

Et bemærkelsesværdigt træk ved programmet var, at betydeligt mere end halvdelen af tiden bestod af klassisk musik fra Bach til Brahms, herunder en omfattende fremførelse af spirituals. I sine afsluttende bemærkninger fortalte Helga, der roste sin mand som det mest humane og kærlige menneske, hun nogensinde havde kendt, at hun svarede Lyn på hans sidste ord til hende: "Ich liebe dich", på samme måde. Denne udveksling mellem de to kan opfattes som et bånd, der ikke kun binder de to, men som en påmindelse om deres gensidige forpligtelse over for hele menneskeheden. En forpligtelse, som de gerne ser, at vi alle sammen tilslutter os.

Mindehøjtideligheden blev efterfulgt af en serie i fem dele, "The Power of Labor", udarbejdet og udsendt første gang af LaRouches organisation i forbindelse med LaRouches præsidentkampagne i 1984, som skulle benyttes sammen med

LaRouches lærebog "So, You Wish to Learn All About Economics? Han indledte sit foredrag med at opregne de store genier fra den gyldne renæssance og deres efterfølgere. Heriblandt var Nicolaus af Cusa, Leonardo da Vinci, Gottfried Leibniz og Carl Gauss. Den første af disse, langt den mindst kendte af de fem i det 21. århundrede, kaldte LaRouche "det mest betydningsfulde sind i de sidste 600 år". Kernen i LaRouches forståelse af økonomi består i, at al virkelighed er baseret på handling. At identificere et objekt som en kendsgerning, hvilket er almindeligt, er ikke videnskabeligt. Alt, der erkendes i universet, er under forandring og følger specifikke regler for forandring, og bevægelse. Den gamle grundlægger af videnskabens sprog, Panini, formidlede dette ved at fastslå, at alt sprog er baseret på transitive verber, dvs. verber, der beskriver handling. I overensstemmelse med hans forståelse, er de fem økonomiske lektioner, der præsenteres, baseret på de moderne fysiske love, som blev udarbejdet af Nicolaus af Cusa og den række af videnskabsmænd, der fulgte hans initiativer.

LaRouche sporede en forståelse af økonomi tilbage, ved at forstå årsagssammenhængen på den måde der formidles i 1. Mosebog kapitel 1, vers 28. Det er det vers, som beretter om Guds velsignelse og råd til Adam og Eva, og som gælder for hele menneskeheden: "Bliv frugtbare og mangfoldige og opfyld jorden og gør jer den underdanig, og hersk over havets fisk og over luftens fugle og over alt levende, der kryber på jorden." Det betyder, at der er en proces i menneskelivet, som indebærer, at man tager ansvar for en sammenhængende udviklingsproces, der til stadighed tilvejebringer den fremtidige eksistens.

Herefter fulgte en optagelse af LaRouches første foredrag ud af fire om emnet: "Beyond Psychoanalysis". Heri påpegede LaRouche, at i perioden efter Første Verdenskrig, og som faktisk går tilbage til den situation, som Percy Shelley diskuterede i værket "Defense of Poetry", at samfundets forståelse af, hvorledes faktisk organiserede strukturer skal

fungere, er afhængig af poetisk kommunikation. Det er ensbetydende med, at poesien er det medium, gennem hvilket en kontinuerlig udviklingsproces kan formidles til menneskeheden. Dette fungerer, for hvis poesien er digterkunst, udtrykker det det faktiske forhold mellem den kreative forståelse og virkeligheden af både social og fysisk handling.

Efter optagelsen af "Beyond Psychoanalysis" blev der fremført en optagelse af LaRouches video "Storm over Asien". Heri gennemgik LaRouche sin intervention i finansielle og økonomisk-politiske spørgsmål, som går tilbage til 1977 og fortsætter frem til 1999. Hans advarsler om konsekvenserne af Nixons beslutning i 1971 om at skrotte de internationale finansielle aftaler fra Bretton Woods og fjerne guldreserve-støtten til den amerikanske dollar, forekom præcis som han havde advaret om, at de ville indtræffe. Det samme gælder hans advarsel til den sovjetiske regering om Sovjetunionens undergang, hvis landet undlod at slutte sig til USA i Det strategiske Forsvarsinitiativ (SDI), som han havde udformet under præsident Ronald Reagans ledelse. Efter LaRouches hovedpræsentation uddybede Lothar Komp fra LaRouche-bevægelsen i Tyskland og John Hoefle i USA, hvordan den globale finansielle struktur fremskyndede det russiske finansielle systems, den teknologiske vækst og økonomiens undergang. Efter LaRouches afslutning berettede Debra Freeman fra LaRouche-bevægelsen om, hvordan Kongressen og præsident Clinton og hans stab reagerede på LaRouches forslag, og forklarede hvorfor de borgere hun talte til måtte tage ansvar for fremtiden.

Efter et par korte meddelelser fremvistes en video af LaRouche, der talte på seminaret den 17. juni 1997 om Afrikas dystre skæbne. Han startede med at forklare, at det ikke kun er Afrikas problem, fordi "det, som påvirker Afrika, påvirker også dig".

Dernæst præsenterede pastor Richard C. Boone fra Louisiana, Lyn som fuldstændig troværdig og aldeles pålidelig ved et møde den 8. september 1996 i Monroe, Louisiana. Lyn talte i høj

grad om strategi til at stække politikere ved at anvende deres egne holdninger og handlinger imod dem, for at få de nuværende pessimistiske borgere til at bakke op om hans ideer. Han beskrev succeser mod en række personer og oplyste, at hans primære mål var George H.W. Bush.

Det sidste hovedafsnit var Lyndons og Helgas vidneudsagn for det borgerpanel, der havde til opgave at undersøge sagen mod ham.

Der blev vist korte klip fra offentlige demonstrationer for at gøre opmærksom på Lyndons 100-års fødselsdag. Diane Sare, der er kandidat til det amerikanske senat, og som udfordrer spytlikkeren fra Wall Street, Charles Schumer, ledede en demonstration i Zuccotti Park i New York City. Arrangør Feride Gillesberg rapporterede fra en demonstration i Danmark. Jen Pearl rapporterede fra sin organisering på Park Street Station i Boston.

I løbet af dagen blev der udsendt optagelser af forskellige personer. Hulan Jack, der havde været den første sorte borgmester på Manhattan fra 1953-1961 og senere var medlem af bestyrelsen for LaRouche-bevægelsens National Democratic Policy Committee, fremsatte kortfattede bemærkninger. Jack døde i 1979, og der blev afspillet en optaget udtalelse, hvori han anførte, at der var to problemer i Det demokratiske Parti. "Det første er, at Det demokratiske Parti er i ruiner." Det andet er, at der kun er én mand, som partiledelsen er bange for: Lyndon LaRouche. Partiet har stadig ikke løst det problem, men vi gør en stor indsats under ledelse af Diane Sare for at gøre en ende på deres bekymringer.

Jacques Cheminade, leder af det franske "LaRouche"-parti, Solidarité et Progrès, afgav en kort erklæring, hvor han sammenlignede LaRouche med De Gaulle og henviste til Lyns bog, France After DeGaulle.

Benoit fra Frankrig meddelte, at han er i færd med at lave en

video om Lyndon LaRouche, vor tids geni, for at hjælpe sine medborgere til at blive "LaRouche'ere".

Karel Vereycken, næstformand for Solidarité et Progrès, fortalte historien om sin opdagelse af, hvad kunst handler om gennem LaRouche, og viste et eksempel på en af sine frembringelser.

Ephraim Haile fra Eritrea fortalte om sin historie i LaRouche-bevægelsen, der går tilbage til 1974.

Senator Bill Owens fra Massachusetts fremførte en hyldest til LaRouche.

LaRouche-aktivisten og landbrugsspecialisten Marcia Merry Baker beretede om sin erfaring med LaRouche siden slutningen af 1960'erne og sagde: "Lyndon LaRouche fik verden til at hænge sammen."

Bob Baker, landbrugsspecialist i LaRouche-bevægelsen, præsenterede en kort indspillet tak til LaRouche.

Isaiah Madrigal fra Zimbabwe takkede LaRouche og hans bevægels

LaRouche-bevægelsens aktivister Kevin og Jen Pearl aflagde korte beretninger om deres arbejde med LaRouche i forbindelse med udførelsen af deres organisatoriske ansvar.

Michelle Erin, en vidunderlig sopran og organisator i LaRouche-bevægelsen, forklarede, hvordan LaRouche ændrede hendes opfattelse af, hvordan hun kan forme egen fremtid.

Den sten, som bygherrerne forkastede, er blevet til hovedhjørnestenen

Den 5. september (EIRNS) – NATO-landene og den Europæiske Union, som ville “knuse” Rusland med monstrøse sanktioner og massive forsyninger af deres mest avancerede våben, har nu desperat brug for ledelse med nye, verdensomspændende økonomiske og strategiske politikker. De er selv ved at blive splittet ad af en økonomisk eksplosion, der forårsager en galopperende inflation og produktionsnedbrud for deres egne befolkninger og industrier, og hungersnød for udviklingslandene. Og de står over for et efterår og en vinter med omfattende uroligheder med trussel om verdenskrig.

Kravene om afholdelse af nyvalg i forskellige europæiske lande er et udtryk for dette sammenbrud, men lederskab med en vellykket ny strategisk og økonomisk politik må komme andetstedsfra. Kandidaterne er tvunget af London, Wall Street og de atlantiske medier, til på forhånd at blive enige om at optrappe krigen med Rusland og påtvinge nedskæringer og folkelig lidelse, “så længe det kræves”. Som den tyske udenrigsminister Annalena Baerbock skændigt erklærede den 31. august: “Jeg er ligeglad med, hvad mine tyske vælgere mener”; at støtte Ukraine for (umuligt) at besejre Rusland i NATO-regi, er politikken til den bitre ende.

Nu gennemgår de europæiske økonomier, for at citere en anden tysk minister, “et drastisk sammenbrud af industrien”. Tusindvis af milliarder i redningspakker strømmer nu ud af statskasserne – Sverige 23 mia. euro, Finland 10 mia. euro, Østrig 2 mia. euro, Tyskland 15 mia. euro for en måned siden, og i går blev der annonceret 65 mia. euro – for at forsøge at redde store energi- og industrivirksomheder fra fabrikslukninger, manglende likviditet og insolvens, og for at

lokke husholdningerne til at forsøge at betale deres ubetalelige el- og varmeregninger. Naturgaspriserne for europæiske virksomheder og industrier er steget 11-12 gange på et år, elpriserne er steget 6-8 gange, og dertil kommer særlige reguleringer. Naturgasforbruget er faldet med 11 % for alle og 21 % for industrien i år – ”destruktion af efterspørgselen” og nedlukning af produktionen som følge af inflationen.

Alle regeringskoalitioner skyder skylden på Rusland, men sandheden trænger sig på. Råvareinflationen eksploderede på verdensplan i 2020 og 2021; forbrugerprisinflationen løb af sted i efteråret 2021; begge på grund af pengepolitiske centralbankkrav og spekulation, som udjævnede produktiviteten og undertrykte produktionen.

For 50 år siden, da denne politik tog over efter Nixons nedlæggelse af FDR's Bretton Woods-system, så Lyndon LaRouche fremad og udarbejdede en langsigtet prognose. Som Helga Zepp-LaRouche skrev i en artikel, der udkommer i denne uge i forbindelse med 100-årsdagen for hans fødsel, den 8. september: “Han advarede ... om, at hvis den ændrede kurs, der blev antaget – hen imod et rent monetaristisk finanssystem med profitmaksimering som mål – skulle fastholdes, ville verden nødvendigvis gå mod en ny depression, en ny fascisme og faren for en ny verdenskrig, medmindre der blev etableret en helt ny og retfærdig økonomisk verdensorden.”

Lyndon LaRouche udformede politikken for denne nye orden: Den Internationale Udviklingsbank; den eurasiske og Verdens-Landbroens udviklingskorridorer; en måne-mars mission for flere nationer samt udvikling af termonuklear fusion som “videnskabelige drivkræfter” for økonomien; Glass/Steagall-bankadskillelse og hamiltonisk nationalbankvæsen i alle væsentlige nationer. Hvis hans “Nye Bretton Woods”-politik var blevet vedtaget i det 20. århundrede frem til det globale finanskris i 2008, ville vi nu ikke stå over for de alvorlige trusler om hyperinflationært økonomisk sammenbrud og atomkrig

mellem supermagter, som vi står over for i dag. Men eftersom LaRouche fremlagde denne politik for nationale ledere og borgere rundt om i verden, blev LaRouche bagvasket og latterliggjort af amerikanske og europæiske medier, og han blev gentagne gange retsforfulgt på ordre fra bankfolk i London og Wall Street og indflydelsesrige NATO-personligheder som Henry Kissinger.

I denne krise tilbyder Schiller Instituttet lederskab og en ny politik til alt bredere kredse i de ramte transatlantiske lande og til russiske, kinesiske, indiske og udviklingslandes ledere. Som et tegn på dette lederskab er det blevet udvalgt til særlig, fjendtlig opmærksomhed af det "Globale NATO's" krigsparti og dets stedfortrædere.

På hans 100-års fødselsdag i denne uge vil en stor international konference den 10.-11. september fejre dette arbejde og tilføre nye impulser til hans idéer, som vil være hovedhjørnestenene for fremtiden – hvis vi sørger for, at menneskeheden får en sådan.
(https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20220910-11)

**Hundredårsdagen for Lyndon
LaRouches fødselsdag:
Lyndon LaRouches idéer vil
forme menneskehedens fremtid.**

af Helga Zepp-LaRouche

The English version is below the Danish:

Af Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter, som var gift med Lyndon LaRouche, indtil han døde 96 år gammel.

Den 8. september for 100 år siden blev Lyndon LaRouche født. Mange mennesker verden over, herunder jeg selv, betragter ham som den største tænker i sin tid. På den anden side er han den mest hadede, frygtede og udskældte person for de transatlantiske eliter, hvilket vil sige en hel del i en tid med Trump, Putin og Xi Jinping. Jeg har haft den lykke at have været gift med ham i 41 år og at have opbygget en international bevægelse sammen med ham i et halvt århundrede, og jeg kan tilføje min personlige mening, at han i Friedrich Schillers forstand var den smukkeste sjæl, jeg nogensinde har mødt, dvs. for ham faldt frihed og nødvendighed, lidenskab og pligt i ét, og han var præcis den type person, som ifølge Schiller er kendetegnet ved denne karakteristik: et geni. Og det virkelig bemærkelsesværdige er, at hans idéer lever i dag og fungerer i mange lande i verden.

Lyndon LaRouche havde en uovertruffen viden og en ufejlbarlig sans for filosofiske, epistemologiske, kulturelle og videnskabelige sammenhænge, som gjorde ham i stand til at navigere i disse ideers historie og straks finde ind til deres væsentlige træk. På baggrund af denne evne forkastede han i begyndelsen af 1950'erne informationsteorien og systemanalysen hos folk som Norbert Wiener og John von Neumann som uegnede til at beskrive økonomiske processer og udviklede sin egen økonomiske metode, den fysiske økonomi, baseret på bl.a. Gottfried Wilhelm Leibniz, Friedrich List, Henry C. Carey og Bernhard Riemann.

Ud fra dette synspunkt og beriget med et rigt kendskab til to og et halvt tusind års europæisk kultur- og videnskabshistorie

og universel historie i almindelighed, erkendte han med større klarhed end nogen anden de potentielt katastrofale virkninger af 1960'ernes rock-drugs-sex-modkultur på befolkningens erkendelsesmæssige potentiale og dermed på befolkningens produktivitet på længere sigt.

Hans nok mest betydningsfulde forudsigelse var imidlertid hans vurdering af konsekvenserne af præsident Nixons afskaffelse af Bretton Woods-ordningen ved indførelsen af fleksible valutakurser og ophævelsen af guldstandard for dollaren den 15. august 1971. Hvis det dermed forbundne kursskifte til et rent monetaristisk, profitmaksimerende finanssystem blev opretholdt, advarede han dengang, ville verden nødvendigvis bevæge sig mod en ny depression, en ny fascisme og truslen om en ny verdenskrig, medmindre der blev indført en helt ny, retfærdig økonomisk verdensorden.

Desværre lyttede de transatlantiske eliter ikke til ham, og derfor befinder verden sig i dag, 50 år senere, præcis på det punkt, som han forudsagde. I løbet af disse årtier, hver gang det finansielle oligarki på Wall Street og i City of London fremskyndede processen med at deregulere markederne på bekostning af realøkonomien, lagde han fingeren på såret og analyserede konsekvenserne af denne politik. Carter-regeringens politik om "kontrolleret opløsning af økonomien", Volckers højrentepolitik, outsourcing til lavtlønslande, just-in-time produktionspolitik, fusions- og opkøbspolitik, Reaganomics og Thatcherisme, ophævelsen af Glass-Steagall loven, aktionærværdiskabelsen, derivatspekulation, den fatale effekt af den mirakuløse pengeforøgelse i form af QE og nulrentepolitikken: Alle disse milepæle i det neoliberale finanssystem fordømte han som grundlæggende fejludviklinger, som i sidste ende kun var mellemstationer på vejen mod systemets sammenbrud.

I stedet for at tage hans analyser som en anledning til en kursændring betragtede finansoligarkiet ham fra starten som en dødbringende trussel mod deres system og iværksatte en årtier

lang international kampagne for at undertrykke LaRouches idéer og dermed hans indflydelse. En hel hær af indflydelsesagenter i medier og institutioner af enhver art, herunder diplomater i alle verdenshjørner, blev indsat verden over for at lægge pres på folk, så snart de viste interesse for hans forslag i en eller anden form.

De hundredvis, hvis ikke tusindvis, af knivskarpe analyser og vurderinger, som LaRouche har leveret gennem årene, ville have været absolut tilstrækkelige til at forhindre den nuværende strategiske katastrofe. Men han brugte også altid sine advarsler til at præsentere løsninger.

Da flere statsoverhoveder begyndte at tage hans ideer op og gennemføre dem i begyndelsen af 1980'erne, besluttede det finansielle oligarki, at LaRouche skulle elimineres. Den daværende mexicanske præsident López Portillo havde bedt LaRouche om at skrive et program til forsvar af pesoen og økonomien, som Mexico begyndte at gennemføre den 1. september 1982. Den indiske premierminister Indira Gandhi begyndte i samme periode at gennemføre LaRouches forslag til et 40-årigt program for Indiens økonomiske udvikling. Og den 23. marts 1983 bekendtgjorde præsident Reagan LaRouches forslag til SDI-programmet, som var det mest vidtrækkende forslag til en ny global sikkerhedsarkitektur, som nogen hidtil har udtænkt, og som ville have overskredet NATO- og Warszawapagtblokkene og sat et storstilet udviklingsperspektiv i gang for udviklingssektoren. Reagan var på det tidspunkt klar til en sådan ændring i den strategiske konstellation, mens Arbatov-Ogarkov-Gorbatjov-fraktionen i Sovjetunionen afviste dette forslag og dermed slog ind på en vej, der i høj grad bidrog til Sovjetunionens tidlige undergang.

LaRouche deltog otte gange som kandidat i den amerikanske præsidentvalgkamp, syv af dem i det demokratiske parti. At rapportere alene om alle de sabotageoperationer, der er sat i gang mod LaRouche af partiledelsesapparatet med Al Gore, Barack Obama, Hillary Clinton og den nuværende ledelse, ville

fylde en hel bog. Da LaRouche-kandidater begyndte at vinde valg i 1986 – i primærvalgene i Illinois til de næst- og tredjehøjeste poster i staten – blev det besluttet at gå imod ham for altid. Den 6. oktober 1986 gennemførte FBI en razzia mod LaRouches bolig og kontorer med 400 tungt bevæbnede sikkerhedsvagter, pansrede køretøjer og helikoptere, en operation, der fik den nylige razzia mod Trumps Mar-a-Lago ejendom med 40 FBI-agenter til at ligne en børnefødselsdag. Formålet med angrebet på LaRouche og mig selv var intet mindre end at eliminere os fysisk, hvilket kun kunne forhindres ved hjælp af Det Hvide Hus' indgriben.

Derefter fulgte falske anklager, ulovlig brug af skattevæsenet, manipulerede retssager og til sidst fængsling af LaRouche og en række af hans medarbejdere.

Den tidligere justitsminister i Johnson-regeringen, Ramsey Clark, der på eget initiativ greb ind i retssagen, beskrev administrationens handlinger efter LaRouches løsladelse i en international domstol, der var organiseret af borgerrettighedsaktivister og afroamerikanske lovgivere, således:

"Men når det gælder den komplekse og omfattende udnyttelse af politi, anklagere, medier og ikke-statslige organisationer, der fokuserer på at ødelægge en fjende, overgås denne sag næppe af andre. Der er tilfælde, hvor regeringen selv har gjort mere og også gjort mere forkert i tidens løb, men med hensyn til det tætte samspil og den tætte kombination af føderale, statslige og lokale myndigheder, af den udøvende magt og endda nogle af de lovgivende og dømmende magthavere, af store og små lokale medier og af indflydelsesrige lobbyister, især ADL [Anti-Defamation League], står denne sag øverst på listen.

Formålet kan kun ses som værende at ødelægge dem fuldstændigt – ikke blot en politisk bevægelse, eller snarere en politisk figur, der er tale om begge dele, men frem for alt en frugtbar motor for nye ideer, en kollektiv virksomhed, hvor man tænker

og studerer og analyserer for at løse problemer, uanset konsekvenserne for status quo eller for ens egne interesser. Der var en bevidst hensigt om at ødelægge dette for enhver pris..."

Jeg deltog selv i denne domstol. Jeg understregede eftertrykkeligt, at den største forbrydelse mod LaRouche ikke var at straffe denne store, vidunderlige ånd med fængselsstraf, men at man gennem den omfattende kampagne for at bagvaske hans navn og dermed hans ideer i høj grad forhindrede det amerikanske og i øvrigt også det internationale samfund i at sætte sig ind i hans ideer og frem for alt i at finde løsninger.

I dag, 27 år efter denne domstol, på Lyndon LaRouches 100-års fødselsdag, kan man studere resultatet af finansoligarkiets forsøg på at ødelægge LaRouche. Det transatlantiske finanssystem står over for sin hyperinflationære afslutning; den "regelbaserede værdiorden" og NATO er en kolos på lerfodder. Læg dertil det gennemsligtige forsøg på at kontrollere "fortællingerne" ved at give hele befolkningen mundkurv på og straks bagtale enhver, der udtaler sig om årsagerne til krigen eller inflationen, som en "Putin-agent". Hvis Vesten fortsætter på denne måde, går vi under.

På den anden side har LaRouches idéer været en enorm succes. Hans idéer om infrastrukturudvikling i udviklingslandene, som han har fremlagt siden begyndelsen af 1970'erne, hans program om Den nye Silkevej, der bliver til en verdenslandbro, som var hans svar på Sovjetunionens sammenbrud, er nu ved at blive realiseret af Kina og dets BRI/Silkevejsinitiativ. Det nye økonomiske og finansielle system, der i dag realiseres af mange lande og institutioner i det globale syd, er baseret på hans koncept om fysisk økonomi; økonomer i mange lande, især i Asien, studerer LaRouches skrifter og anvender dem til gavn for deres lande.

LaRouche var patriot for det Amerika, der havde udkæmpet den

første vellykkede uafhængighedskrig mod det britiske imperium, men han var også verdensborger og satte altid hele menneskehedens interesser i første række. Folk fornemmede dette, og når LaRouche rejste til udviklingslande eller Europa, udtrykte de ofte deres absolutte tillid til ham på en måde, som kun ægte venskab kan det.

Ved at forkaste LaRouches idéer har Vesten ikke gjort sig selv nogen tjeneste ved at afvise dem. At USA behandlede sin største søn på en så uværdig måde, vil forblive en evig plet på USA's historie. De lande, der anvender hans idéer, har allerede økonomisk succes og vil blive endnu mere succesfulde i fremtiden. Det kan godt være, at Vestens lande har nægtet ham officiel succes i hans lange og uovertruffent produktive liv, men han har haft et rigt, usædvanligt opfyldt og lykkeligt liv, fordi han indadtil var det mest frie og kreative menneske på jorden. Var Sokrates en succes, selv om han blev dræbt? Det er han, mens hans mordere er glemte støv.

Lyndon LaRouche er sine fjenders nemesis og glæden og stoltheden for en fremtidig, bedre menneskehedsepoke. Han vil leve videre som udødelig.

Se videokonferencen:

**Schiller Instituttets videokonference i anledning af 100 år efter Lyndon LaRouches fødsel:
d. 10-11. september kl. 16.00 dansk tid eller senere.
Inspiration til menneskeheden for at overleve den største krise i verdenshistorien**

English version:

100th Anniversary of the Birth of Lyndon

LaRouche—The Ideas of Lyndon LaRouche Will Shape the Future of Mankind

Sept. 3, 2022 (EIRNS)—Helga Zepp-LaRouche wrote the following article as the lead of the German weekly newspaper *Neue Solidarität*, issue 36, for Sept. 8, 2022 (<https://www.solidaritaet.com/neuesol/2022/36/hzl.htm>):

One hundred years ago, on September 8, Lyndon LaRouche was born, a person whom many people throughout the world, including myself, consider the greatest thinker of our era. For the trans-Atlantic Establishment, on the other hand, he is the most hated, feared and slandered person, and that, in times of Donald Trump, Vladimir Putin and Xi Jinping, speaks volumes. As I was fortunate enough to be married to him for 41 years, and to have worked with him for half a century in building up an international movement, I can add my personal judgment that he was the most beautiful soul, in the sense of Friedrich Schiller, that I have ever met. That means that, for him, freedom and necessity, passion and duty were one, and he was precisely the type of individual who corresponds to the characterization Schiller gave of a genius. And what is truly excellent, is that his ideas are alive today and influential in many countries of the world.

Lyndon LaRouche had unparalleled knowledge and an unfailing sense of the cohesion of philosophical, epistemological, cultural and scientific notions, which allowed him to be at home in the history of such ideas, and to immediately recognize their essential nature. Based on this ability, he rejected in the early 1950s the information theory and systems analysis of people such as Norbert Wiener and John von Neumann as inadequate for describing economic processes, and developed his own scientific method of physical economy, which built upon Gottfried Wilhelm Leibniz, Friedrich List, Henry C. Carey and Bernhard Riemann, among others.

From this point of view and with the benefit of his vast knowledge of two and a half thousand years of the history of European culture and science and of universal history in general, he recognized, much more clearly than anyone else, the potentially catastrophic effects of the drug-sex-rock counterculture of the 1960s on the cognitive potential and, thus, on the long-term productivity of the population. What is likely his most significant forecast, however, was his assessment of President Nixon's abolition of the Bretton Woods system through the introduction of floating exchange rates and the decoupling of the dollar from the gold reserve standard on August 15, 1971. He warned at that time that if the change in course that assumed, toward a purely monetarist financial system aimed at profit maximization were to be maintained, the world would necessarily head toward a new depression, a new fascism and the danger of a new world war, unless a totally new and just world economic order were established.

Unfortunately, the trans-Atlantic Establishment did not listen to LaRouche. That is why, 50 years later, the world is now precisely at the point he had forecast. Over the course of the ensuing decades, every time Wall Street's and the City of London's financial oligarchy promoted the process of market deregulation to the detriment of the real economy, he put his finger on the wound, and analyzed the consequences of this policy. The Carter Administration's policy of "controlled disintegration of the economy," Volcker's high interest rates, outsourcing to cheap labor markets, just-in-time production, the policy of mergers and acquisitions, Reaganomics and Thatcherism, the repeal of the Glass-Steagall Act, the shareholder value society, derivatives speculation, the fatal consequences of the miraculous monetary expansion under QE and the zero-interest policy—he denounced all these milestones of the neoliberal financial system as fundamental errors, that were ultimately just stations on the way to the systemic crash.

Rather than using his analyses to correct the mistakes, the financial oligarchy regarded LaRouche from the beginning as a deadly danger for their system, and launched a decades-long international crusade to suppress his ideas and thereby his influence. A veritable army of agents of influence in the media and all kinds of institutions, including diplomats around the world, was deployed internationally to pressure anyone who showed interest in whatever form in his proposals.

The hundreds, if not thousands, of razor sharp analyses and assessments that LaRouche provided over the years would have absolutely sufficed to prevent the current strategic catastrophe. But at the same time, he also used his warnings to present concepts for a solution. When several heads of state began in the early 1980s to take up his ideas and implement them, the financial oligarchy basically decided that LaRouche had to be eliminated. Mexico's then- President José López Portillo had asked LaRouche to write for him a program in defense of the peso and the economy, which he began to implement on September 1, 1982. India's Prime Minister Indira Gandhi began at the same time to implement LaRouche's proposed 40-year program for the economic development of India. And on March 23, 1983, President Ronald Reagan announced the Strategic Defense Initiative (SDI) program he proposed, which was the most extensive proposal for a new global security architecture that anyone had designed up to that time, which would have overcome the NATO and Warsaw Pact blocs and initiated a large-scale development perspective for the developing sector. President Reagan was ready to change the strategic constellation at the time, while the Arbatov-Ogarkov-Gorbachev fraction in the Soviet Union rejected this proposal, and thereby chose a path that significantly contributed to the early demise of the Soviet Union.

LaRouche ran for President of the United States eight times, seven of them in Democratic Party primaries. Just reporting on the sabotage operations run against him by the party

leadership apparatus associated with Al Gore, Barack Obama, Hillary Clinton and the current leadership, would fill an entire book. When LaRouche candidates began to win elections in 1986—taking the second and third highest positions in primaries in Illinois—the decision was made to attack him for good. On October 6, 1986, the FBI staged a raid on LaRouche's home and offices, deploying 400 heavily armed law enforcement officials, armored vehicles, and helicopters, an operation that makes the Aug. 8 raid on Trump's Mar-a-Lago estate by 40 FBI agents look like a child's birthday party. The objective of the raid on LaRouche and myself was nothing less than to eliminate us physically, which was only prevented by an intervention from the White House.

What followed were trumped-up charges, the illegal use of the IRS, rigged trials, and finally the incarceration of LaRouche and a number of his associates.

At an international tribunal initiated by civil rights activists and African-American state legislators after LaRouche was released from prison, the former Attorney General of the Johnson Administration, Ramsey Clark, who took the initiative of intervening on his own, described the actions of the Administration as follows:

“But in what was a complex and pervasive utilization of law enforcement, prosecution, media, and non-governmental organizations focussed on destroying an enemy, this case must be number one. There are some, where the government itself may have done more and more wrongfully over a period of time; but the very networking and combination of federal, state, and local agencies, of Executive and even some Legislative and Judicial branches, of major media and minor local media, and of influential lobbyist types, the ADL preeminently, this case takes the prize. The purpose can only be seen as destroying—more than a political movement, more than a political figure—it is those two; but it's a fertile engine of ideas, a common purpose of thinking and studying and analyzing

to solve problems, regardless of the impact on the status quo, or on vested interests. It was a deliberate purpose to destroy that at any cost...”

I participated in this tribunal. I insisted emphatically that the greatest crime against LaRouche was not to have unjustly condemned such a great and wonderful mind to prison, but rather that the massive slander campaign of his name and his ideas prevented to a large extent the American population, and beyond that, the international public, from grappling with his ideas and above all with the solutions he proposed.

Today, 27 years after this tribunal, on the 100th anniversary of the birth of Lyndon LaRouche, we can study the result of the financial oligarchy’s attempted campaign to destroy him. The trans-Atlantic financial system is about to end in hyperinflation, the “rules-based order of values” and NATO are a colossus with feet of clay, and there is a transparent attempt to control the “narratives” by muzzling the entire population and immediately slandering anyone who voices an opinion of their own on the causes of the war or inflation as an “agent of Putin.” If the West continues like this, we will fail.

On the other hand, LaRouche’s ideas have had enormous success. His proposals on the development of infrastructure in developing countries, which he has presented since the early 1970s, his program for the New Silk Road, which has become the World Land-Bridge, and was his response to the collapse of the Soviet Union, are now being realized by China and its Belt and Road/Silk Road Initiative. The new economic and financial system being realized today by many countries and institutions in the Global South is based on his concept of physical economy, while economists in many countries, especially in Asia, are studying LaRouche’s writings and implementing them for the benefit of their countries.

LaRouche was a patriot of the America that fought the first

successful war of independence against the British Empire, but he was also a world citizen, who always put the interest of mankind as a whole first. People could sense that, and when LaRouche traveled in developing countries or Europe, they often expressed their utmost trust in him, in such a way that only true friendship would allow.

In rejecting LaRouche's ideas, the West did itself no favor. That the United States treated its greatest son so ignobly will remain a stain on its history forever. The countries that apply his ideas are already economically successful, and will be even more so in the future. Although official success was denied to him by Western countries during his long and incomparably productive life, he led a rich, extraordinarily fulfilling and happy life, because he was inwardly the most free and most creative person on Earth. Was Socrates successful, even though he was murdered? He certainly is, while his murders lie forgotten in dust.

Lyndon LaRouche is the Nemesis of his enemies and the joy and pride of a future, better era for mankind. He will live immortal.

**English translation: Excerpts
from the Danish parliament's
Ukraine list
consultation with Foreign**

Minister Jeppe Kofod

Consultation in the Danish parliament on August 19, 2022
Danish Foreign Minister Jeppe Kofod About the Ukraine
Blacklist, Which Includes Three Experts in Denmark

(The video, in Danish, and the full transcript, in Danish, may
be seen here.)

Translated Excerpts in English

Member of Parliament Marie Krarup (independent): My reason for raising the question is that I think it is a serious matter, because this Centre to Counter Disinformation – the centre that has made the list of 72 foreigners outside Ukraine – belongs to the Security Council of Ukraine, and the same day that this list was published, the leader, Andrei Shapovalov, said that the people who are spreading disinformation are “information terrorists,” and they must be held accountable as “war criminals.” Zelensky’s adviser Mikhail Podolok has elaborated these views, in interviews and an article in which he calls on other governments to limit the influence of these people and for them to be subjected to what he called “military cleansing”.

I am therefore, of course, interested to hear whether the Foreign Minister has taken the initiative to carry out a “military cleansing” of Associate Professor Jens Jørgen Nielsen, peace researcher, Jan Øberg, and Professor in International Politics at Aalborg University Li Xing?

Or has the Foreign Minister made approaches to Ukraine to have these persons removed from the list? Or does the Foreign Minister still believe that we are supporting freedom of

expression and democracy by supporting Ukraine? Thank you.

Minister for Foreign Affairs Jeppe Kofod (Social Democrat):
Yes, thank you for that. And thank you to Mrs. Marie Krarup for convening the consultation today.

Putin's war of aggression in Ukraine means that we in Denmark and in Europe can no longer take our freedom and our security for granted. Disinformation, lies and propaganda are an integral part of Russian warfare and attempts to undermine the unity of the West. And as a world community, we must therefore continually consider how to respond, with respect for freedom of expression, and our fundamental democratic rights.

The Centre for Combating Disinformation, under Ukraine's National Security and Defence Council, has published a list of speakers who "promote narratives consistent with Russian propaganda." However, the list, which includes four [sic: three] people linked to Denmark, is no longer available on the website.

In addition to the consultation today, the list has attracted considerable coverage in the Danish press, where it was received with astonishment and concern. There are concerns about the criteria for inclusion on the list, and about the use of such a list to silence voices in the debate with whom one disagrees.

I have therefore also asked the Danish embassy in Kiev to contact the Ukrainian authorities to seek clarification of the activities of the Centre for Combating Disinformation.

In this context, we from the Danish side will support the fight against disinformation, which is an essential element in Russia's warfare against Ukraine.

At the same time, we will underline the Danish position, as is well known, that the fight against disinformation should contribute to strengthening, not undermining, democracy, research and freedom of expression.

When I have a response from the Ukrainian authorities, I will be happy to return to the Committee on Foreign Affairs. And until then, I would like to take the opportunity to make the government's policy absolutely clear:

We must stand firm that research and freedom of expression are important democratic values for the Danish government, there should be no doubt about that.

Next, I would argue that Ukraine is threatened in its very existence. Putin has set out to destroy an entire country, a democracy, in fact, deny Ukraine's legitimacy at all.

I think most people can understand that the fundamental principles may well come under pressure in such a situation....

[Foreign Minister Jeppe Kofod continued his initial remarks by outlining Denmark's position on the need to support Ukraine in the war with Russia.]

Marie Krarup: Thank you for the answer. So that basically means that what the foreign minister has done, is to ask the Danish embassy in Kiev to get in touch with the Ukrainian

authorities to seek clarification on the activities of the Center for Fighting Russian Disinformation in Ukraine...

That means that contact has been made with the Danish Embassy in Kiev to do something which they always ought to do. I have worked in an embassy myself, and I know how things work there. If there is something going on, in relation to Denmark, then it is obvious that it is the embassy's obligation to immediately get a clarification of what is going on.

That is what the Foreign Minister has done, about a month after three law-abiding Danish researchers were put on a list in which they were called "information terrorists" and they are indirectly threatened with being brought before a war crimes tribunal.

These are researchers who use the quite ordinary Danish freedom of expression to say quite ordinary and banal things, such as one of them has said, "Western sanctions against Russia are not working." Then you are added to a list where you are indirectly threatened as a war criminal. And so, the Foreign Minister, in the month that has passed since the three Danish nationals were put on this nasty list, the Danish Foreign Minister has asked the Danish Embassy in Kiev to do its duty?

I think that is a very poor response to the quite unbelievably gross situation that three Danish researchers are being prevented from carrying out perfectly legal research activities because they now have to live with threats hanging over their heads.

Has the Foreign Minister contacted the police and asked them to ensure that the three researchers' safety is guaranteed?

Jeppé Kofod: I'm afraid I have to, unfortunately, correct Mrs. Marie Krarup. The Danish Embassy HAS contacted the Ukrainian authorities, so it is not the case that I have asked the Embassy to contact them. They have contacted them. And we are awaiting the reply from the Ukrainian authorities. And in that context, the contact that the Danish Embassy has made, the Danish Embassy has also expressed concern about the list, which, by the way, has been taken down, as I understand it. And then, just in relation to the CCD, according to what I have been told, it is the acting leader of this center who is quoted as putting forward the idea that the information space could be protected from disinformation by means of a new law which would allow the prosecution of disseminators of disinformation as war criminals – that is what I think Marie Krarup has referred to. It is said to have been put forward at a round table discussion, with the support of the U.S. Department of State, organised by the National Security Service Academy, the Civilian Research and Development Foundation of the U.S., the International Academy of Information, and the coordination platform the National Security Cluster. We were not present at this roundtable. But there is nothing immediately indicating that the statement is about individuals on the list we are discussing today.

As mentioned, and I would like to stress this, I have asked the Danish Embassy to investigate the statement further, and get an explanation from the Ukrainian authorities about how they will ensure, and I hope that Mrs. Marie Krarup agrees with me, concern for freedom of expression, freedom of research and democracy with such a law.

Once the Ukrainian authorities have given their statement, I will ensure that this committee, the Committee on Foreign

Affairs, is informed. And I think it is important that we hear the Ukrainian authorities' explanation. Also in a situation where there is a lot of misinformation out there...

.....

Excerpt 2:

Marie Krarup: How can the Foreign Minister accept that three law-abiding Danish scientists were put on a list to scare people and make them stop. How can the Foreign Minister accept that?

And, by the way, I must dispute the fact that these answers from the head of the CCD and President Zelensky's adviser, Mr. Podolok, were not referencing this list. There is a very clear statement that there IS reference to this list, calling on governments to carry out what has been called 'military lustration,' which I think should be translated as 'cleansing', or to impose sanctions on them. So, will the Foreign Minister follow the call of President Zelensky's adviser to put these three perfectly law-abiding scientists: a professor at Aalborg University, a lecturer elsewhere, and a peace researcher, will the Foreign Minister follow the call of President Zelensky's adviser to make sure that these three people can no longer speak freely?...

Excerpt 3:

Jeppe Kofod: ... So I think it's really a slightly skewed debate. There should be a lot more focus on what Russia is up to at the moment. With cyber attacks, disinformation, misinformation, as an attempt to destroy our way of life. I hope that Mrs Marie Krarup will also be concerned about that.

Marie Krarup: Thank you. I would be very happy to organise a

new meeting to talk about combating Russian disinformation, because of course we must counter any kind of lies, of course we must counter any kind of restrictions on freedom of expression – that is absolutely clear, I will do that at any time!

Now, what we are dealing with here is three Danes, perfectly law-abiding debaters, who have been put on a list as an indirect threat to their security. It is an attempt to silence them. Because they make perfectly legal and almost boring statements, such as that the Western sanctions against Russia are not working. Should it be a criminal act to say that? It is true that the list is not available right now. Thank goodness.

That might suggest that Ukraine's government has figured out that making such a nasty list is shooting itself in the foot. Because it is obviously not an expression of freedom of speech and democracy to put people in the stocks and start behaving like the neighbouring country. Because what is the point of us restricting freedom of expression in Denmark and restricting freedom of expression in Ukraine, and thereby coming to resemble Russia, where freedom of expression is restricted to such an extent. Are we going to turn our countries into tyrannies?

No, we must not! We must fight it! But the list exists! There are clever people who had it printed out as soon as it was available. And here it is. And I'd gladly pass it on. There are many ordinary sensible scientists listed here who are in no way breaking the law with their research. Highly recognized and respected professors, for example, John Mearsheimer, who has been very active in this debate and, of course, has said

nothing at all illegal. Has not incited hatred, or violence, or anything, whatsoever. Perfectly legal speech. And that's what this is all about. We can have many other consultations, about everything else, but right now it's a consultation about what to do to ensure the freedom of expression of Danish debaters in Denmark?

And what has the Foreign Minister done to investigate what is going on? Does the Foreign Minister think that it is supporting democracy and freedom of expression, to support a government that is asking us to sanction Danish researchers in Denmark? And to be interested in what my opinions or feelings are in other contexts – is just not within the subject of this consultation. I think that something terrible is happening in Ukraine, absolutely terrible, and I want this war to stop. I think it's a crime that Russia has invaded, that's just not what it's about right now. Right now, it is about the fact that the Ukrainian government, which the Danish government supports, is calling for the Danish government to sanction Danish researchers and restrict their freedom of expression.

And I have not received any answer from the Foreign Minister, except something about perhaps the embassy being asked to do its job, or is the embassy just doing it by itself? There is simply no public statement to the effect that we cannot vouch for this. It may be that the next arms shipment will be delayed because we do not think it is OK for a professor of international politics at Aalborg University – he is being criminalised for saying that Western sanctions are not working against Russia. I have not heard the Foreign Minister express any criticism; I would very much like to hear the Foreign Minister do so here. Is it OK for Ukraine to encourage us to sanction perfectly law-abiding researchers in Denmark?

Excerpt 4:

Jeppe Kofod: Now Russia has started a war of conquest, illegal war of conquest in the country, and there we have to respond again, and defend the Ukrainians. And therefore, there can not be, in any way, as Mrs. Marie Krarup spoke about, talk about our arms donations. The arms donations that we are giving to Ukrainians, for their defense fight, we will continue to do that, and we are working very hard for others to contribute as well, so that we can ensure Ukrainians that they can live without Russian invasion.

They must win, the Ukrainians, and the fact that they must be able to win requires us to continue with our arms supplies, which we certainly intend to do, irrespective of what Mrs. Marie Krarup mentions here.

Christian Juhl (Unity Party): I have put my name on the list. I would like to hear from the minister. We are friends of Ukraine, we support them in this terrible situation. And I think in my time, since February 24, I have spent thousands of hours defending Ukraine, but also spent, about ten minutes, or fifteen minutes looking at the allegations that have been made that Ukraine, in the harsh situation, is actually also at risk of violating some of the basic rules that we think belong in a democratic society. It is also our duty as politicians and ministers to try to see the nuances of the situation. Even if it is serious. So that the foundation stone of the democracy which is to be developed further after the war and after the Russians have withdrawn their troops, must develop. We will have at least as great a task to help with that, in my opinion. Reconstruction, development of the country, etc.

I would like to ask two questions there. When we are friends with Ukraine, it is also important that we are honest friends. Real friends are honest friends, right?

That means that if we find something incomprehensible, we tell

each other. Just as I think the ministers who have visited from Ukraine have done to us. They have been very clear when we were foot-dragging, and cut through: This is not what we are talking about, we don't need friendly words, we need weapons, they say, for example in the meetings. These are honest friends who say such things to their partners. Does the minister think that there can be arguments for restricting freedom of speech in an extreme situation, like the one Ukraine is in at the moment, and it would be legal, in the minister's opinion, for Ukraine to say, we cannot afford to have freedom of speech here?

Or, for example, it has been debated in the media lately that they are preparing an anti-union law in Ukraine, there are a number of European trade unions and individuals who have protested violently against that because, what does that have to do with the war? Because that is a fundamental principle that we also support. So a question: can there be a situation where you have to give up freedom of expression in such an extreme situation as Ukraine is in, during the occupation. In the minister's opinion?

That's the one. The other one is: can the minister confirm that we are indeed, monitoring the laws of war on both sides? And that we actually believe that everybody should abide by the laws of war, including occupied countries. Because that forms the basis for things not escalating into a completely crazy situation. Or is this also a place where we have to say that it is only one side that has to respect the laws of war.

I only ask because I think it is important that we have some universal approaches to some of these things.

The last question is a Danish question. I would like to know whether the Minister believes that the three researchers have used blatant propaganda and disinformation, or that the

Minister suspects that the three have done so? It is a little because we might as well play it over on the Danish court straight away. If they haven't done it, then we should defend them, in my opinion. If they have done it, then we need to have it on the table. And then we must know, where does this conflict with Danish law.

[op cut begin]

Marie Krarup: Thank you. It's not strange to abolish freedom of speech in a country that's at war. And I have the impression that that's pretty much what they've done in Ukraine. What is strange is that we say that we are defending democracy when we support a country that is asking us to abolish freedom of expression in our own country.

THAT is where I think the problem is. To be handed a list with three Danes on it and be asked by the head of the Center [for Combating Disinformation] and Zelensky's adviser to sanction them. And when the minister claims that there is nothing to suggest that this is what happened, then I must refer to the statements that the head of the Center, Shapovalov, made, on July 14, about people who spread disinformation, they are information terrorists, and they must face a war crimes tribunal. And something similar was written by the same person in Ukraine's Pravda on 2 August.

And Zelensky's adviser, Podolok, said on August 5 about the people on the list that they are calling for them to be sanctioned by other governments, their influence to be limited, and then they are to be subjected to this 'military purge', which I don't quite know what that means.

So that's what is a call for us, in our country, to put restrictions on perfectly legal Danish researchers' freedom of expression. THAT's what I'm asking the minister to address. I am surprised that the Minister has not somehow said to Ukraine, because, as was said earlier, if you are friends,

then you are, of course, honest friends. And if we are to help Ukraine become a democracy, as I certainly think we should, then freedom of speech is part of that.

And it may well be that they cannot have it now, in the current war situation, I actually understand that, in their own country, but the fact that they are calling for us, in Denmark, to abolish freedom of expression, in certain areas, is not good. We should therefore say to Ukraine that you have to stop that. You have to take our people off the list. We will not sanction our researchers. We do not think that it is Russian disinformation or an illegal statement to say that "Western sanctions against Russia are not working," as a professor of international politics from Aalborg University has said.

Does the minister think that's an illegal statement? Or that it is spreading Russian propaganda to say that Western sanctions against Russia do not work?

[op cut end]

Excerpt 5:

Jeppe Kofod: 1. Ukraine has not asked us to abolish freedom of expression in Denmark, as has been claimed, I want to make that clear.

2. There is no request from the Ukrainian government to us, about the researchers about whom Mrs. Marie Krarup addresses us.

3. We have not received any list.

I really think we should be careful that such debates do not get out of proportion, when we consider what it is a task we face, in terms of disinformation, misinformation. You can pick your battles as you like.

Excerpt 6:

Marie Krarup: So the Foreign Minister might deny that the list exists? It was published, it was taken down, thank God, shortly after, for example, Jyllands-Posten wrote an editorial about it. So Jyllands-Posten also lives in an alternative reality where they believe that list exists?

It does exist. And there were statements from the head of the center, and from Zelensky's advisor, Podoljak. I know that the Foreign Ministry has received documentation about that, with the translation of those documents. Where the head of the center, and Zelensky's adviser, calls on the governments, where the foreign – these are 72 people living outside Ukraine – where they are called on to take action against them. This is not an official request. That is absolutely correct, I fully agree. But it is a public request. And the Foreign Minister is apparently totally indifferent about that.

Documentation has been sent to the Ministry of Foreign Affairs, I know, because I myself received it on the same occasion.

So the question is: will the Foreign Minister follow these calls to restrict the freedom of expression of Danish researchers? I think that would be wrong. I also think it would be appropriate to say to Ukraine that we will not do that and call on them to distance themselves from the list. It is very good that it is no longer available on the website; it is still visible on their Facebook page. With photos of the people they don't like. Who they want sanctioned. So, in that way, it still exists.

I hope it's not the case that if Russia approaches Denmark, unofficially or officially, and asks to restrict the freedom of expression of some Danish researchers, that they say "never mind". Or just look out of the window.

Then I wish that they would officially distance themselves

from it. Because it is just wrong.

And now that we are talking about a country which we support, and which we support because we say that it is a democracy, I just think it seems odd that no statement is being made. Jyllands-Posten could at least write an editorial about it and denounce it. And I think that the government should do the same. And then guide the Ukrainians in a friendly, honest way and say: this is a bad idea. You should not do that. We will not follow your calls to sanction Danish researchers in Denmark, no matter how terrible the situation you are in. Because they are in a completely terrible situation. It is so appalling. No matter how terrible the situation you are in, we will not destroy our own democracy, our own freedom of expression.

An honest friend of Ukraine should have said that to Ukraine. And you should also do it for the sake of the researchers, who obviously don't find it nice to have this kind of indirect threat.

So, after this consultation, I assume that the Foreign Minister now, after getting some more information, and hopefully getting a deeper understanding of what this is about, will take action on this, and address the Ukrainian government and say something about that freedom of expression in Denmark must not be destroyed, because there is a terrible situation in Ukraine, and if Ukraine wants to be a democracy, in the long term, then it has to respect freedom of expression.

Will the Foreign Minister do that?

Excerpt 7:

Jeppe Kofod: [About that Marie Krarup alleged that I] denied that there is a list, I have not. I have simply said that we have not received it. We have not received a list, from the Ukrainian Government, sent to the Danish Government of any

individuals. I mentioned that it was a list that apparently has been taken down from the website, and I also believe that there are organizations, including the Schiller Institute, that have sent this material, probably to Marie Krarup, and also to me.

Excerpt 8:

Jeppe Kofod: And then once we've heard about this list, the work of this Center for Combating Disinformation, we'll come back, to the Foreign Affairs Committee. Then we can take the debate further there, if it is still relevant. (00:58:35:00)

Marie Krarup: I would like to, if it's possible. But I'm glad the minister doesn't deny it. Actually, that's not what it was about. What I find embarrassing is that the minister has not taken action to defend the freedom of expression of Danish researchers. Thank you for giving me the floor.

Christian Juhl – [Thanks the minister and Marie Krarup.] We would like, in the Foreign Affairs Committee, to receive a written briefing, when it is available, with the facts about it, and then we can consider an extension of the consultation. Thanks to all.

The video, in Danish, and the full transcript in Danish may be seen here.

Jyllands-Posten editorial, August 11, 2022 at 6:30pm. Jyllands-Posten is one of the three major Danish daily newspapers. Here are some excerpts.

FOR SUBSCRIBERS

Title: Ukraine and free speech

Kicker: It is worrying when Ukraine blacklists researchers and others who have a different view of the conflict from the unequivocally pro-Ukrainian one.

Beginning: “If not before, then certainly since February 24 this year, the Ukrainian people and their President, Volodymyr Zelensky, could not have any doubt that a united West and the EU are fully behind them....

[In speeches, Zelensky] “skillfully appealed to unity and emphasized what we know, that Ukraine’s struggle for freedom is ours too. It has helped to underline and convince, even more, that Ukraine naturally belongs in Europe, and eventually in the European Union – one day on the other side of the war.

“But to get there, there are conditions to be met. Among them is the fundamental acceptance of free speech. Even before the war, there were stories that freedom of expression, particularly for the media, did not always enjoy favorable conditions in Ukraine, and it is obvious that this is even worse in a war like the present one. But that is why it is still necessary for the country, and especially its President, to show that it accepts free speech and the right to disagree.

“The Centre for Countering Disinformation sounds like something out of George Orwell’s ‘1984’, but it is a center under Ukraine’s National Security Council. The center presumably has a central function during the war, but it has also recently been used to blacklist 72 international politicians, thinkers and researchers, including four Danes [really three Danes and one Swede- mr]: Russia expert Jens Jørgen Nielsen, peace and conflict researcher Jan Øberg, chairman of the Schiller Institute in Sweden Ulf Sandmark and Aalborg University professor Li Xing.

“What the four Danes have in common is that they took part in a seminar at the end of May on alternatives to the current security policy structure in the world in order to reduce tensions and the division of countries into, for example, members and non-members of NATO. Li Xing, among others, opposes Russia’s attack on Ukraine, but he has also questioned the long-term impact of the sanctions policy based on his

research. Both – the theme of the seminar and the questioning of Western sanctions policy – are of course perfectly legitimate in a free and open society.

“It is therefore worrying when Ukraine blacklists researchers and others who have a different view of the conflict. For it can hardly be seen as anything other than an attempt to silence them and label any angle other than the pro-Ukrainian one as pro-Russian, and thus on the wrong side of history.

“Ukraine’s fight for freedom in the face of its opposite, Putin’s barbaric unfreedom, is heroic and deserves all our support. But in rejecting free speech, free research and free debate, it is precisely Ukraine and its President who are in danger of moving to the wrong side, far from the ideals that they will hopefully pursue on the other side of the war, to emphasize that they are part of us, as we now see their struggle as ours.” End of the editorial.

It should be noted that Jyllands-Posten led an international campaign for free speech after they printed derogatory cartoons of the prophet Mohammed in 2005. Now, they have something much better to defend.

pictures: Marie Krarup: screen grab
Jeppe Kofod: Michelle Rasmussen

Det Globale Syd sætter det Globale NATO ud af spillet

Den 1. september 2022 (EIRNS) – Der er så meget i verden, som er farligt og sorgfuldt lige nu, på grund af voldelige konflikter og økonomisk sammenbrud. Men søjlerne i det Globale

NATO's geopolitiske militære ekspansion – "demokrati", grønne direktiver, korporatisme – synes at være begyndt at knække og vakle iøjnefaldende. To tilfælde i denne uge, som involverer EU, er de seneste af mange eksempler på hvordan det Globale Syd er ved at skubbe det Globale NATO ud på et sidespor. Det drejer sig om EU, Storbritannien og USA i Afrika og Latinamerika. De underliggende strukturer for de globale NATO-alliancer baseret på løgne, "fortællinger" og tvang er ved at gå i opløsning.

På EU's udenrigsministermøde i Prag i denne uge (30.-31. august) blev der på den todelte dagsorden ikke kun taget stilling til, hvad der skal gøres ved "russisk aggression i Ukraine", men også hvad der skal gøres ved det faktum, at "russisk misinformation har overtaget i Afrika", som Sloveniens udenrigsministerium udtrykte det. EU's ministre brokkede sig over, at alt for mange afrikanske nationer undlader at tilslutte sig de vestlige sanktioner og fordømmelser mod Rusland. Disse afrikanske nationer støtter også Kina. Ministrene drøftede, hvordan man kan "bekæmpe russisk misinformation".

Nogle af EU's udenrigsministre, som stadig var tænkssomme, rejste dog den pointe, at EU ikke har udrettet noget, siden der blev afgivet løfter på topmødet mellem EU og Afrika for seks måneder siden, i februar. Nå, de kunne måske påtale dette. I modsætning hertil gennemfører Rusland opførelsen af Egyptens første atomkraftværk. Kina fortsætter med andre projekter for motorveje, jernbaner, el- og vandinfrastruktur. Kina har etableret fire agroteknologiske centre med henblik på at støtte moderne landbrug.

På den anden side af Atlanten er forholdene de samme. Rusland og Kina opfører projekter i Sydamerika og Caribien, mens EU/USA/Storbritannien-blokken insisterer på hårde stramninger, grønne tiltag og udplyndring gennem global fødevareforsyning. I modsætning hertil har Bolivia og Rusland samarbejdet om at opføre det første atomkompleks i landet, hvor to reaktorer

åbner i denne måned til medicinsk forskning og bestråling af fødevarer. Kina har adskillige projekter.

EU's tab af besindighed i denne sag fremgår af lækagen i denne uge af et EU-dokument fra European External Action Service, (EEAS), som {El Pais} i Spanien er kommet i besiddelse af. I dokumentet fremgår det: "Kina er den primære eller sekundære handelspartner for de latinamerikanske og caribiske lande, fortrænger EU og overgår USA i mange lande." EU beklager dette såvel som Bælte- og Vej-Initiativet, men gør stadig enten ingenting, eller værre end ingenting.

Verden råber på at stoppe kaos og drab og påbegynde produktion. I går samledes landmænd med traktorer i talrige byer i Tyskland med støtte fra lokalsamfundet på mange af byernes gamle torve, for at forsvare retten til at producere fødevarer. De budskaber, som blev videregivet til dem fra landmænd og kvægavlere i Amerika, havde den selvsamme moralske tilgang til fysisk økonomi: verden har brug for produktion. Det er målestandarden for menneskerettigheder. Vi kan forene os for at skabe det som den tyske landbrugsformand Alf Schmidt kalder "en fredelig revolution".

I næste uge afholdes der begivenheder i frontlinjen i kampen for denne forandring. Den 8. september er 100-årsdagen for Lyndon LaRouches fødselsdag, hvis metodelære og politik er den aktive arv til at sætte kursen ud af den nuværende krise. Der er planlagt en international online-dag og visse personlige mindehøjtideligheder.

{EIR} News Service stiller også sin specialartikel vidt til rådighed, der blev offentliggjort i dag om emnet "'Global NATO' Orders a Hit on Advocates of Peace", som er inkluderet i det ugentlige {EIR} (2. september). Rapporten afslører NATO's, USA's, Storbritanniens og EU's netværk, som understøtter de sortliste- og hitlisteagenturer, hvis hjemsted er Kiev, Center for Combatting Disinformation og Myrotvoret's (Peacemaker) Database.

Den 10.-11. september vil Schiller Instituttet afholde en international (virtuel) konference med fire paneler. Med titlen: "Inspiring Humanity To Survive the Greatest Crisis in World History" (At inspirere menneskeheden til at overleve den største krise i Verdenshistorien). Beskrivelsen af den indledende drøftelse: "Et panel af talere fra USA, Kina, Indien, Rusland og andre nationer vil blive præsenteret efter hovedtalen af Helga Zepp-LaRouche. Lyndon LaRouches kritiske interventioner, der går 70 år tilbage i tiden, vil være med til at danne rammen om diskussionen."

https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20220910-11

Billede: Agua Clara Locks. Mariordo (Mario Roberto Durán Ortiz), CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

Har du nogensinde undret dig over, hvorledes en kædereaktion af økonomisk sammenbrud ser ud?

Den 31. august 2022 (EIRNS) – I en artikel fra 23. januar 2008, der blev udgivet mindre end 48 timer efter den sorte mandag, hvor de internationale aktiemarkeder eksploderede, og London og Washingtons panikslagne beslutning om at redde den globale spekulationsboble med sjove penge, advarede Lyndon LaRouche eftertrykkeligt: "Hvis man undlader at gennemføre de nødreformer i USA, som jeg har foreskrevet, garanterer man nu

en slags kædereaktion af et globalt hyperinflationært kollaps, som truer med at trække den samlede verden ind i en langvarig ny mørk tidsalder.”

Lyndon LaRouches råd blev ikke fulgt. I stedet blev kvantitative lempelser udløst, hvorefter der i mellemtiden er blevet udstedt værdiløse papirer for ca. 30 billioner dollars, for at forsøge at redde boblen, som voksede fra ca. 1,6 billiarder dollars i 2008 til næsten 2 billiarder dollars i dag. Vi står nu midt i den kædereaktion, som LaRouche advarede om, og som kombinerer hyperinflation med et fysisk-økonomisk sammenbrud, der vil efterlade nationer og deres befolkninger som ruiner i sit kølvand.

Det bør nævnes, at der er en voksende erkendelse af, at der faktisk er en sammenbrudskrise undervejs – uden at man dog ved, hvorledes den skal gribes an. Her blot et uddrag af nogle fremtrædende kommentarer fra de sidste 24 timer:

“(En) økonomisk katastrofe (er) kun en måned væk” – Christine Jardine, talsmand for de britiske Liberale Demokraters kabinetskontor.

Vesteuropa er på vej mod et “energikollaps” – Ungarns udenrigsminister, Peter Szijjarto.

“De næste 5-10 vintre vil blive forfærdelige, hvis der ikke gøres noget” – den belgiske energiminister, Tinne Van der Straeten.

Uden fossile brændstoffer vil “civilisationen bryde sammen” – Elon Musk.

Den britiske inflation vil stige til over 22 % næste år – Goldman Sachs.

Europa befinder sig faktisk på tærsklen til en ny mørk tidsalder, og USA er ikke langt bagefter. Det er en ny mørk tidsalder, udløst af selvpåført energimangel som følge af den

anti-russiske sanktionspolitik, men som er forårsaget af det finansielle etablissemets vedvarende forpligtelse til en malthusiansk politik for global afindustrialisering og befolkningsreduktion.

Det er derfor ikke så overraskende, at Kina, Rusland og størstedelen af udviklingslandene nægter at gå ned med det synkende skib, herunder dets politik med geopolitiske krige og blodig undertrykkelse af oppositionens røster.

Der er kun kort tid tilbage til at efterleve Lyndon LaRouches advarsler og politiske råd – men det er tilstrækkeligt, hvis vi tager fat på det. Det følgende er LaRouches samlede indledning til ovennævnte artikel fra 2008, offentliggjort i Executive Intelligence Review den 1. februar 2008, "HYPERINFLATION IS HERE! Det økonomiske sammenbrud" (https://larouchepub.com/lar/2008/3505hyperinflation_breakdown.html)

"USA's vanvittige beslutning i den forgangne uge om at iværksætte en "stimuluspakke" for USA's økonomi, har ført USA til sin nuværende indtræden i en ny retning: en hyperinflationær økonomisk sammenbrudskrise. Det er en krise, hvis konsekvenser, hvis ikke de afværges med de foranstaltninger som jeg for nylig har beskrevet,, med garanti vil sprede sig over hele verden og næsten helt sikkert snart bringe hele planeten ind i en "ny mørk tidsalder", sammenlignelig med den der blev udløst af det 14. århundredes middelalderlige venetianske systems lombardiske bankfirmaer, som f.eks. det berygtede Bardi-hus. Jeg har ved forskellige offentlige lejligheder siden udviklingen i 1968 udtrykt frygt for de ændringer i USA's og andre nationers økonomiske, monetære og finansielle politik, der blev iværksat ved en kombination af Nixon-regeringens ophævelse af Bretton Woods-valutaordningen med faste valutakurser og Carter-regeringens ødelæggelse af USA's fysiske økonomi med gennemførelsen af Rockefeller-Brzezinskis Trilaterale Kommissions politik. Hvis de ikke vendes, vil de i sidste ende føre til, at der ikke

blot indføres en fascistisk politik i USA, hvilket netop er det resultat, der har været undervejs omkring Shultz, Rohatyn, Bloomberg og Schwarzenegger, men også til et generelt sammenbrud og en krise, ikke blot i den amerikanske økonomi, men i verdensøkonomien som helhed.

“I løbet af de sidste to uger er både USA og Storbritannien overgået til en sådan almen hyperinflationær form for generel økonomisk sammenbrudskrise, til en periode med en slags hyperinflationær pengepolitisk stimulering, som kan sammenlignes med Weimar-Tyskland i 1923. Medmindre denne nuværende tendens i den igangværende politiske udformning stoppes, er der ingen del af verden, som ikke snart vil blive ramt af de verdensomspændende konsekvenser af en form for global sammenbrudskrise, sammenlignelig med det 14. århundrede i Europa.

“Denne trussel kan stoppes, selv nu; men hvis man undlader at gennemføre de forberedelser for amerikanske nødreformer, som jeg har foreskrevet, vil man nu risikere en kædereaktion af en form for globalt hyperinflationært kollaps, som truer med at trække hele vores planet ind i en langvarig, ny mørk tidsalder. Dette er, eksempelvis, de eneste virkelig vigtige emner, der skal tages i betragtning i den nuværende amerikanske præsidentvalgkampagne forud for valget. Alle andre anliggender er nærmest irrelevante.”

Det globale NATO forsøger at

diktere: Man kan ikke diskutere årsagerne til krisen; man kan ikke diskutere årsagerne til krigen

Den 29. august 2022 (EIRNS) – Den ene efter den anden af de vestlige “ledere” meddeler deres borgere, at ikke alene permanent krig for at forsvare deres “værdier”, men også fascistisk økonomisk stramning er dagens orden. Så lær at leve med det. Ikke en enkelt vinter, men i mange år fremover.

“Vi må være helt ærlige: de kommende måneder vil blive vanskelige, de kommende vintre vil blive vanskelige, de næste fem til ti vintre vil blive vanskelige”, meddelte den belgiske premierminister Alexander De Croo på den nationale tv-kanal VRT den 24. august. Det var den dag, hvor terminspriserne på elektricitet den følgende dag passerede 400-600 EUR, med Tyskland i spidsen.

Ligeså, og på samme dag, meddelte den franske præsident Emmanuel Macron sine ministre, at “overflodens tidsalder” er forbi. Regeringen og økonomien må formes for at tilpasse sig til afslutningen af “en endeløs pengestrøm ... af en overflod af produkter og teknologi ... [af] overflod af jord og ressourcer, og også af vand”, meddelte han dem. Levestandarden og den menneskelige økonomiske aktivitet skal ofres på malthusianismens og “klimaændringernes” alter.

To dage senere leverede den amerikanske centralbankchef, Jerome Powell, samme budskab til det amerikanske folk, her under påskud af at “reducere inflationen”. Forvent “smerte”, og masser af den, sagde han og henviste til den brutale

sparepolitik, som hans forgænger i Den amerikanske Centralbank fra 1979-2005, Paul Volcker, pålagde gennem ågerrenter på op til 20 %.

En sådan fascistisk sparepolitik, som vil drive milliarder af mennesker ud i elendighed og andre milliarder i graven, kan ikke indføres "demokratisk", og det ved disse ledere ganske udmærket. Den sociale uro er kun lige begyndt, men den vil eksplodere, uanset hvordan disse regeringer forsøger at kriminalisere protester.

Så den såkaldte verdensregering, der er ved at blive samlet under det Globale NATO's paraply, udsender sortlister over fremtrædende personligheder, tænkere og politikere i verden, for den forbrydelse at de nægter at gentage "fortællingen" om krig, nedskæringer og fornædrelse af mennesker.

Men de lyver, når de siger, at deres spare- og krigspolitik er "nødvendig" og "uundgåelig". Det er udelukkende "nødvendigt", "uundgåeligt" under pengemændenes og oligarkernes fejlslagne system, "den gyldne milliard". Historien har gang på gang bevist, at den oligarkiske antagelse, at alle undtagen nogle få mennesker i sidste ende underkaster sig smerte og magt, og at de blot kan myrde de få der nægter, er forkert.

Schiller Instituttets grundlægger og leder, Helga Zepp-LaRouche, der står højt på Global NATO's hitliste, har opfordret til den største verdensomspændende mobilisering nogensinde, for at besejre denne fascistiske politik. Vi må gøre den brede befolkning opmærksom på betydningen af dette uhyrlige forsøg på at gennemtvinge en fascistisk økonomisk politik ved hjælp af sortlister, udtalte hun i dag på et planlægningsmøde for LaRouche-bevægelsens medarbejdere rundt om i verden. Hun leverede et barskt budskab for at styrke moralske mennesker i hele verden og tilskynde dem til at træde frem:

"Vi må finde folk, der forstår dette, på et tidspunkt med et

sammenbrud af det finansielle system, som er resultatet af et neoliberalt, fejlbehæftet system, som Lyndon LaRouche advarede om i 51 år, som har favoriseret spekulation frem for reel produktion i årtier, og som for nylig, siden 2008, har opretholdt og forlænget levetiden for et totalt falleret system ved at pumpe billioner af dollars og euro og hvad ved jeg ind i systemet, og som nu eksploderer i form af hyperinflation. Derudover er der det, som Tjekkiets tidligere præsident Vaclav Klaus med rette kaldte resultaterne af "Den store Nulstilling" og "det grønne delirium", som nu rammer hyperinflationen.

"Og hvis man ikke kan diskutere dette, og når man ikke kan diskutere det nye Bretton Woods som et alternativ, og man ikke kan drøfte noget som helst, som kunne være et middel, der fjernede årsagerne til krigsfaren ... så ryger demokratiet på møddingen. Man kan ikke diskutere årsagerne til krisen; og man kan ikke diskutere årsagerne til krigen."

Hvad angår spørgsmålet om risikoen for krig:

"Hør, vi behøver ikke Putin for at få en efterretningsmæssig vurdering af, hvorfor vi befinder os på kanten af afgrunden til Tredje Verdenskrig. Vi har stået midt i denne problematik, grundlæggende fordi Lyndon LaRouche udarbejdede en prognose om Sovjetunionens sammenbrud fem år før det indtraf. Vi analyserede, at den tyske genforening ville finde sted et år før den indtraf. Vi var de eneste, der var ude med en løbeseddel den 15. november 1989, der foreslog det der i sidste ende blev politikken for Den produktive Trekant; som vi havde på bordet som den Eurasiske Landbro-politik, da Sovjetunionen brød sammen, som en politik til at undgå krig. Og det var {vores} program, der gav os efterretningerne; det var ikke en eller anden aflæsning af russiske medier eller en russisk indflydelsesrig person, der hviskede os noget i øret.

"Vi skabte selv efterretningerne, fordi vi havde en forestilling om, hvordan vi kunne benytte den historiske

mulighed i 1989 og hvordan vi kunne anvende muligheden for en fredsordning i 1991 efter Sovjetunionens sammenbrud. Og alle de efterretninger, eller langt størstedelen af disse, som vi skaffede os om hele verden, var ved at støtte politikken for 'Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen'.

“Så folk burde virkelig spare os for dette vrøvl om, at vi gentager Putins propaganda, for vi har vores egen politik, og den politik er nu flertallets politik i de fleste af verdens nationer.”

Video og afskrift: Samrådsmøde i Folketinget om den ukrainske sortliste med Udenrigsminister Jeppe Kofod

Læs også Tom Gillesbergs report om samrådet her:

Dansk udenrigsminister blev udspurgt i en time om ukrainsk sortliste med 72 udlændinge

København 28. august 2022.

Om samrådet fra Folketings hjemmeside: Udenrigsudvalget har indkaldt udenrigsministeren i samråd om en liste over udlændinge, som efter ukrainsk opfattelse “fremmer” den russiske fortælling om krigen i Ukraine. Samrådet er åbent for alle og finder sted fredag den 19. august 2022 kl.13.00 i vær. 2-133.

På baggrund af artiklen "Ukraine offentliggør liste over udlændinge, som fremmer "russisk fortælling" om krigen i Ukraine, hvor tre danskere figurerer på listen", som blev bragt på www.mreast.dk den 29. juli 2022, er udenrigsministeren blevet bedt om at forholde sig til den omtalte liste over udlændinge, som efter ukrainsk opfattelse "fremmer" den russiske fortælling om den igangværende krig i Ukraine.

Ministeren er også blevet bedt om at svare på, om listen efter regeringens opfattelse er udtryk for respekt for ytringsfrihed, demokrati og andre værdier, som ministeren mener, Danmark bør fremme i verden.

Derudover ønsker udvalget at vide, om ministeren mener, at Danmark fortsat kan begrunde sin støtte til Ukraine med våben og penge med, at Danmark dermed er med til at støtte demokratiske værdier uden for Danmark.

Samrådsspørgsmål U er stillet efter ønske fra Marie Krarup (Uden for folketingsgrupperne).

Afskrift fra Samrådsmøde i Folketinget den 19. august 2022.
(Ikke fra Folketingets hjemmeside. Nogle afsnit er ikke korrekturlæst, men det hele er sammenlignet med videoen.)

Christian Juul (Enhedslisten) – Velkomst: Så er vi klar til åbent samråd i udenrigsudvalget. Med introduktion (ikke skrevet ned.)

Marie Krarup (MK) – Tak for ordet, og tak for ministeren for at komme til stede på sådan en varm og lummer sommerdag. Jeg læser spørgsmålet højt.

Vil ministeren forholde sig til den ukrainske liste over udlændinge, der "fremmer den russiske fortælling", herunder bedes ministerens svare på, om listen, efter regeringens opfattelse, er udtryk for respekt for ytringsfrihed og

demokrati, og andre værdier, som ministeren mener at Danmark bør fremme i verden.

Mener ministeren, at Danmark fortsat kan begrunde sin støtte til Ukraine med våben og penge, med at Danmark således er med til at støtte demokratiske værdier udenfor Danmark.

Der henvises til "Ukraine offentliggør liste over udlændinge, som fremmer "russisk fortælling" om krigen i Ukraine, hvor tre danskere figurerer på listen" – dette er overskrift på artiklen der blev bragt på www.mreast.dk den 29. juli 2022.

Min begrundelse for at rejse sagen er, at jeg mener at det er en alvorlig sag, fordi dette Center for at imødegå Desinformation – centeret der hører under Ukraines sikkerhedsråd – har lavet listen med 72 udlændinge udenfor Ukraine, og samme dag som denne liste blev offentliggjort, så sagde lederen, Andrej Shapovalov, at de folk, der spreder misinformation, de er informationsterrorister, og de skal stå til ansvar, som krigsforbrydere. Zelenskyjs rådgiver, Mikhail Podoljak, har uddybet disse synspunkter, i nogle interviews og i en artikel, hvor han opfordrer øvrige regeringer til begrænsning af disse personers indflydelse og for at de skal udsættes for noget, han kaldte for "militær udrensning".

Derfor er jeg, selvfølgelig interesseret i at høre, om udenrigsministeren har taget initiativ til at foretage "militær udrensning" af lektor Jens Jørgen Nielsen, fredsforsker Jan Øberg og professor i international politik på Ålborg Universitetet Li Xing?

Eller har udenrigsministeren rettet henvendelse til Ukraine, for at få taget disse personer af listen? Eller mener udenrigsministeren fortsat, at vi støtter ytringsfrihed og demokrati, ved at støtte Ukraine? Tak.

Udenrigsminister Jeppe Kofod (JK)- [Her er et link til

Udenrigsministerens talepapir.] (Her er et afskrift fra talen:) Ja, tak for det. Og tak til Marie Krarup for indkaldelse til samrådet i dag.

Putins angrebskrig i Ukraine betyder, at vi i Danmark og i Europa ikke længere kan tage vores frihed og vores sikkerhed for givet. Desinformation, løgn og propaganda er en integreret del af den russiske krigsførelse og forsøg på at undergrave sammenholdet i Vesten. Og som verdenssamfund, skal vi derfor tage løbende stilling til, hvordan vi svarer igen, med respekt for ytringsfrihed og vores grundlæggende demokratiske rettigheder.

Center for bekæmpelse af Desinformation, under Ukraines Nationale Sikkerheds og Forsvarsråd, har på sin side offentliggjort en liste over talere, som "promoverer narrativer, der er i overensstemmelse med russisk propaganda". Listen som omfatter 4 personer, med tilknytning til Danmark, er dog ikke længere tilgængelig på hjemmesiden.

Ud over samrådet idag har listen vakt interesse flere steder i den danske presse, hvor den var modtaget med forundring og bekymring. Der rejses forundring over kriterierne for at komme på listen, og bekymring over at sådan en liste bliver brugt til at udskamme og lukke munden på stemmer i debatten, som man ikke er enige med.

Derfor har jeg også bedt den Danske Ambassade i Kiev om at tage kontakt til de ukrainske myndigheder, for at søge en afklaring om aktiviteterne i Center for bekæmpelse af Desinformation.

I den sammenhæng vil vi fra den danske side bakke op om bekæmpelse af Desinformation, som ER et væsentligt element i Ruslands krigsførelse mod Ukraine.

Vi vil i samme ombæring understrege den danske position, den er kendt, at kampen mod desinformation bør bidrage til at styrke, ikke til at undergrave demokrati, forsknings- og

ytringsfrihed.

Når et svar fra de ukrainske myndigheder foreligger, så kommer jeg gerne tilbage til Udenrigsudvalget. Og indtil da, vil jeg gerne benytte lejlighed for at gøre regeringens politik fuldstændig klar:

Vi skal stå fast på at forsknings- og ytringsfrihed er vigtige demokratiske værdier for den danske regering; det skal der ikke herske nogen tvivl om.

Dernæst vil jeg mene, at Ukraine er truet på selve sin eksistens. Putin har sat sig for at ødelægge et helt land, et demokrati, faktisk benægte Ukraines berettigelse overhovedet.

Jeg tror at de fleste kan forstå, at de vigtige principper godt kan komme under pres i den situation.

Ukraines demokrati er under massiv angreb udefra, den ukrainske befolknings valg af en demokratisk vej, siden Majdan oprøret i 2014 har været torn i øjet på præsident Putin, og Rusland har indledt vanvittig angrebskrig, brutal angrebskrig, for at standse denne udvikling.

Men magt er ikke ret. Den russiske præsident, skal ikke have lov, til at påtvinge den ukrainske befolkning sin styreform.

Ukrainere kæmper for at opretholde folkerettens basale grundsætninger om suverænitet og territoriale integritet. At det er op til ukrainere selv, og ikke et eller andet autokratisk leder af et naboland, der bestemmer deres egen fremtid, og udenrigspolitisk orientering.

Ukraine har valgt sin vej, og vil være del af den europæiske familie.

Det er på denne baggrund Ukraine har fået en status, som kandidat til optagelse i EU. En status, som forpligter.

Som Ukraines venner – og det er vi, i Danmark, og allierede, har vi berettiget forventning om at de europæiske og

demokratiske værdier, herunder ytrings- og forskningsfrihed efterleves. (00:08:16:10)

Det velfungerende demokrati opstår ikke fra den ene dag til den anden, Ukraine har, med et blomstrende civilsamfund, igangsat en positiv og imponerende udvikling. Og jeg er stolt af at Danmark er dybt engageret i den udvikling. Blandt andet med støtte til et nødvendige reformarbejde, som var godt i gang, længe inden Rusland indledte sin brutale og ulovlige invasion den 24. februar i år.

Reformarbejdet fortsætter, også nu, under yderst vanskelige forhold. Ukrainere har ikke bøjet sig på præsident Putins erobringskrig, men insisterer endnu mere på at kunne leve i demokrati.

Til spørgsmålet om jeg, som ministeren mener, at "Danmark fortsat kan begrunde sin støtte til Ukraine med våben og penge, med at Danmark således er med til at støtte de demokratiske værdier udenfor Danmark" – er mit klare svar, ufortrødent "JA!"

Dansk og international støtte til Ukraine med våben, til at forsvare sig selv, finansielle midler, humanitær bistand, og maksimalt internationalt pres på Rusland – er essentielt, for at støtte de demokratiske værdier i Ukraine, som er blevet en demokratisk frontlinjestat, under uforskyldt, ulovligt, angreb.

Ukrainere kæmper lige nu, og dør i tusindvis for at leve i et frit land, og dermed også for vores fælles frihed og sikkerhed. (00:09:48:11)

Det betyder ikke, at jeg bifalder alt hvad ukrainske myndigheder i al sammenhæng foretager sig. På det forelæggende grundlag er det ikke muligt for udenrigsministeriet at vurdere hvordan Center for Bekæmpelse af Desinformation har arbejdet med den offentliggjorte liste.

Kampen mod Putins desinformation, som også har ramt Danmark og Rigsfællesskabet i øvrigt, har både til mål at stoppe de mange absurde påstande, og styrke tilliden til vores demokrati, alliancer og institutioner. Vi skal ikke tillade åbenlys propaganda, der forsøger at undergrave vores samfund.

Men vi skal samtidig værne om den kultur, der gennem fri udveksling af ideer og debat, skaber viden og finder løsninger. Vi skal styrke vores demokrati, når vi besvarer propaganda og desinformation med oplysning og dialog.

Det var mine indledende bemærkninger og betragtninger; jeg håber at jeg dermed har besvaret spørgsmål fyldestgørende, og har gjort regeringens position krystalklar. Jeg ser frem til yderlige drøftelser her. (00:10:50:27)

Yderlige spørgsmål og bemærkninger.

CJ (00:10:52:03): Tak for det. Nu er det mulighed til spørgerunden, og hele udvalget har muligheden til at spørge, den først, der er markeret – det er Marie Krarup. Værsgo.

MK (00:11:04:10) Tak. Tak for svaret. Jeg skal lige pensle det helt ud. Så de skridt, som udenrigsministeren og udenrigsministeriet har taget er, at man har bedt den danske ambassade i Ukraine om at analysere hvad er det der er sker, eller finde ud af, hvad er der ... Jeg fik ikke helt formulering. Det lyder som om et meget "voldsom" initiativ, – voldsom er her i gåseøjne.

Men jeg skal lige have det, hvis jeg skal lige have lov til at begynde med det enkelte spørgsmål.

Præcis, hvad er det, udenrigsministeren har bedt den danske ambassade i Kiev om at gøre? (00:11:50:09)

JK (00:11:53:22) Til fru Marie Krarup. Jeg gentager meget gerne besvarelsen på samråd spørgsmålet.

Det, jeg har bedt den danske ambassade i Kiev, om er at tage

kontakt til de ukrainske myndigheder, for at søge afklaring om aktiviteter i Center for bekæmpelse af Desinformation.

Og i den sammenhæng, der nævnte jeg også, og det er vigtigt, at fra dansk side bakker vi op om bekæmpelse af desinformation, som er et væsentligste element i Ruslands krigsførelse mod Ukraine. Det er en del af de våben, de bruger, for at forsøge at ødelægge og destabilisere den ukrainske demokrati og land. Og det er vigtigt, at vi bakker op bag imødegåelse af denne desinformation og misinformation. (00:12:42:00)

Derfor, også, ved bede ombærende at tage kontakten, understreger den danske position, den er jo velkendt: Kampen imod desinformation bør bidrage til styrke, ikke til at undergrave vores ytringsfrihed, vores demokrati, vores forskningsfrihed. Det er det vi står for. Den bedste garant for at tingene foregår frit, åbent, og med hensyn til de grundlæggende frihedsrettigheder, det er det, der gør vores demokratisk samfund stærk – og det, som autokraten Putin, og folk omkring ham så meget bekæmper, og forsøger også benægte mulighed for ukrainere at leve livet sådan et frit, som os andre. Så det er vigtigt, at vi gør. Selvfølgelig, den danske position er meget klar.

Det er jeg så siger, at når det kommer svar fra de ukrainske myndigheder, så tilbyder jeg gerne udenrigsudvalget om at komme tilbage til udvalget, med det, vores henvendelse har foranlediget, hvis det er interesse for udvalget.

Jeg håber det er klart nok.

MK (00:13:45:21): Tak for svaret. Så det vil sige, at det som udenrigsministeren har gjort, det er, at bede den danske ambassade i Kiev om at tage kontakt til de ukrainske myndigheder for at søge afklaring om aktiviteterne i Center for kamp imod russisk misinformation i Ukraine. Jeg håber, det er rigtig gentaget. Jeg har ikke nået at skrive alt

fuldstændig ordret. Er det korrekt? Kan se, at det ligger indenfor det rigtige. OK (00:14:17:22) Det vil sige, at man har taget kontakt til den danske ambassade i Kiev for at gøre noget, som de altid skal gøre. Nu har jeg selv arbejdet på en ambassade, og jeg ved godt, hvordan man arbejder der. Hvis der foregår noget, i forhold til Danmark, så er det klart, at det er ambassadens forpligtigelse øjeblikkeligt at få afklaring af hvad er det der sker. Det, som udenrigsministeren har gjort, cirka en måned efter at tre lovlydige danske forskere blev sat på en liste, hvor de blev kaldt "informationsterrorister", og de bliver indirekte truet med, at de vil blive sat for krigsforbryderdomstol. Det er forskere, som bruger helt almindelig dansk ytringsfrihed til at sige fuldstændige almindelige og banale ting, som for eksempel, som en af dem har sagt: "Vestlige sanktioner imod Rusland virker ikke."

Så bliver man sat på en liste, hvor man får indirekte trussel om at man er krigsforbryder. Og så har udenrigsministeren, i løbet af den måned, der er gået, siden de tre danske statsborgere er blevet sat på denne ubehagelige liste, så har dansk udenrigsminister bedt den danske ambassade i Kiev om at gøre sit arbejde?

Det synes jeg er meget ringe reaktion overfor de helt utrolig grove, at tre danske forskere bliver hæmmet i at udføre fuldstændig lovlige forskningsaktiviteter, fordi de nu skal leve med trusler hængende over deres hoveder.

Har udenrigsministeren kontaktet politiet og bedt om at de sørger for de tre forskeres sikkerhed er i orden?

JK (00:16:09:10) Jeg er nødt til at, desværre, korrigere fru Marie Krarup.

Dansk ambassade HAR taget kontakten til de ukrainske myndigheder, så det er ikke sådan, at jeg har bedt ambassaden at tage kontakten. Og vi afventer svaret fra de ukrainske myndigheder. Og i den forbindelse, den kontakt, som den danske

ambassade har taget, har man også udtrykt bekymring om listen, som i øvrigt er taget ned, som jeg forstår det.

Og så lige i forhold til CBD, er det i følge af det oplyste, den fungerende leder af dette center, der er citeret for at fremføre den tanke, at man kunne beskytte informationsrummet mod desinformation, ved hjælp af en ny lovgivning, som kunne muliggøre retsforfølgelse af spredere af desinformation, som krigsforbrydere – det er det, som jeg tror, Marie Krarup er inde for.

Det skal angivelig være fremført ved rundbordsdrøftelser, med støtte fra US Department of State, organiseret af National Security Service Academy, the Civilian Research and Development Foundation i USA., International Academy of Information, og koordineringsplatform National Security Cluster. (00:17:25:16) mm. Vi var ikke til stede, ved denne rundbordsdrøftelse. Men der er intet, der tilsiger umiddelbart at udtalelsen handler om personer på den liste, vi drøfter i dag.

Som nævnt, og det vil jeg gerne understrege, dog bedt den danske ambassade om at undersøge udtalelse nærmere, og få en forklaring fra de ukrainske myndigheder på, hvordan man vil varetage, og det håber jeg, fru Marie Krarup er enig i, hensynet til ytringsfrihed, forskningsfrihed og demokrati, med sådan en lovgivning.

De ukrainske myndigheder, når deres udtalelse foreligger, så vil jeg sørge for, at udvalget her, udenrigsudvalget, bliver orienteret. Og jeg synes det er vigtig, at vi hører de ukrainske myndigheders forklaring. Også i en situation hvor der er rigtig meget misinformation derude...

(00:18:25:00) Og så vil jeg bare understrege alvoren, vi står i. Ukraine er i dag, den Ukrainske befolkning i dag, de er i gang med eksistens og overlevelseskamp for deres egen frihed,

for deres egen demokrati, for de værdier, vi her taler om: ytringsfrihed, forskningsfrihed, mediefrihed, forsamlingsfrihed osv. – grundlæggende demokratiske værdier, værdier, der skal være til stede i den demokratiske samfund – alt det forsøger Rusland under Putin at tage fra dem på ulovligt og brutalt vis at indlede en erobringskrig i Europa, direkte i strid med FN-charter og Folkeretten, og i øvrig også en krig, hvor er der talrige eksempler – man kan også læse dem derude – omkring krigsforbrydelser, hvor Danmark er også meget aktiv for at retsforfølge og se på om vi kan retsforfølge de russiske krigsforbrydere, der er ansvarlige for at ødelægge de ukrainske byer, bombe civile, hospitaler, skoler, børnehaver, med missiler, med artilleri. Det er der vi står – midt i en krig i Europa, hvor et land, på helt uretfærdigvis, i strid med alt international lov og ret er blevet angrebet af en stort magtfuld atommagt – Rusland, som sidder i FN Sikkerhedsråd, som ellers har til opgave at opretholde fred og sikkerhed i verden, gør sig skyldig i brud på alle de forpligtigelser, man har som land, i den verden, man er en del af. (00:19:53:00)

Det vi står i – og jeg håber også fru Marie Krarup er lige så optaget af at imødegå russisk desinformation og brutal krig i Ukraine, som dette her spørgsmål, fordi i sidste ende, den kamp, ukrainere kæmper for os nu – det er kamp for os alle sammen. For vores egen frihed, også for danskere, og resten af europæernes frihed – der SKAL Rusland tabe, og Ukraine SKAL vinde! (00:20:16:26)

MK (00:20:20:00) Udenrigsministeren svarede ikke på et spørgsmål om, har udenrigsministeren taget kontakt til politiet og sørget for at de tre danskeres lovlydige forskeres sikkerhed er i orden, når de nu blevet sat på en liste, hvor de har fået indirekte trusler fra ukrainske myndigheder. Det synes jeg burde bekymre udenrigsministeren. Udenrigsministeren burde kunne svare på det.

Derudover, så vil jeg sige, at det, udenrigsministeren har

foretaget – er ingenting, fordi ambassaden, lykkeligvis har gjort sit arbejde. Altså, har taget kontakt. Jeg er glad for at ambassaden har gjort sit arbejde. Det betaler vi dem for. Jeg er ked af, at udenrigsministeren har gjort ingenting, fordi jeg synes, at dette råber på handling. For det er rigtig, at vi skal forsvare demokrati og ytringsfrihed, men det er lige præcis det modsatte, der sker her. Det er jo undergravning af ytringsfriheden, og udenrigsministeren støtter det. I hvert fald, har udenrigsministeren ikke taget sine hænder ud af lommen og gjort noget som helst.

Hvordan kan udenrigsministeren acceptere at tre lovlydige danske forskere blev sat på en liste, som skal sætte folk i gabestok og få dem til at stoppe. Hvordan kan udenrigsministeren acceptere det? Og for øvrig må jeg anfægte, at disse svar fra lederen fra CCD og præsident Zelenskyjs rådgiver Podoljak, ikke skulle have henvisning til denne liste. Der er en meget tydelig udtalelse, at der ER henvisning til denne liste, hvor man opfordrer regeringer til at gennemføre noget, som er blevet kaldt for “military lustration”, som jeg tror, skal oversættes til “udrensning”, eller man skal pålægge dem sanktioner.

Så vil udenrigsministeren følge præsident Zelenskyjs rådgivers opfordring til at sætte disse tre helt lovlydige forskere: en professor på Ålborg Universitet, en lektor et andet sted, og en fredsforsker, vil udenrigsministeren følge præsident Zelenskyjs rådgivers opfordring til at sørge for, at disse tre personer ikke længere kan udtale sig frit?
(00:22:51:00)

JK (00:22:52:00) Ja, ved du hvad, jeg tror det er sådan, at fejlagtige påstande bliver ikke mere rigtige af at blive gentaget, som fru Marie Krarup gør her. For det første, jeg vil gerne skære helt ud i pap, også igen. Jeg har jo instrueret vores ambassade i at tage kontakten til de ukrainske myndigheder. Og det betyder, at vores ambassade har taget kontakt til de ukrainske myndigheder for at have dialog

omkring de her spørgsmål. Godt. Denne liste og så videre. Vi venter. Vi afventer svar fra de ukrainske myndigheder på det.

Bare for at sige, at det er med, eller man har ikke gjort noget, eller at man ikke kærer sig om ytringsfrihed, altså, jeg håber på, at Marie Krarup vil være lige så indigneret optaget af ukrainernes frihedskamp, som hun åbenbart er i en sag som denne her. Og så til det andet spørgsmål. (00:23:40:09)

Vi kan ikke se, jeg kan ikke se den hjemmeside, at der ligger nogle lister mere.

Det er også det, jeg har svaret på før. Den er, tror jeg er, taget ned.

Og så i øvrigt, vil jeg bare sige, at jeg har heller ikke spurgt til hvad vi har gjort for sikkerhed for de forskere – det er vel en opgave for politi og vores nationale myndigheder. Men jeg kan ikke se, at der er nogle... Jeg er ikke vidende om der er nogle sikkerhedstrusler mod vores forskere i Danmark. ...

Jeg synes egentlig, at fru Marie Krarup tager alt, alt for let på hvad for en situation, Ukraine, som land stå i nu.

De er dagligt, de er hvert minut udsat for propaganda, misinformation, desinformation, russisk angreb, for at destabilisere deres demokrati, for at skabe splid, for at ødelægge den ukrainske stat. Vi ved også godt, og jeg håber, fru Marie Krarup er enig i, når man ser på, hvad har Putin udtalt, så respekterer han ikke at der findes en ukrainsk stat, på trods af at den folkerettelig anerkendt af Rusland.

Så har også Putin beordret en erobringskrig, direkte i strid med folkeretten. Det undrer mig, at de spørgsmål, omkring den russiske propaganda, Putins propaganda, hvor ikke bare Ukraine, men hele vesten, ikke er et spørgsmål, der optager fru Marie Krarup. Hvis det er, så må hun gerne modsige mig

her. Fordi det er alvorlig trussel mod vores demokrati, mod vores værdier, mod den måde, som vi ønsker at leve på, og den måde ukrainere også ønsker at leve på.

Så jeg synes, at det i virkeligheden er en lidt skæv debat. Der burde være meget mere fokus på, hvad Rusland har gang i for øjeblikket. Med cyberangreb, desinformationer, misinformationer, som et forsøg på at ødelægge vores levevis. Det håber jeg også fru Marie Krarup vil være optaget af. (00:25:42:09)

MK (00:25:44:03): Tak. Jeg indkalder meget gerne til et nyt samråd, hvor vi taler om bekæmpelse af russisk misinformation, fordi selvfølgelig skal vi imødegå enhver form for løgn, selvfølgelig skal vi imødegå enhver form for begrænsning af ytringsfrihed – det er soleklart, det vil jeg til enhver tid gøre!

Nu er det, som det drejer sig om her – der er tre danskere, helt lovlydige debattører, der er blevet sat på en liste, som udtryk for en indirekte trussel mod deres sikkerhed. Det er et forsøg på at lukke munden på dem.

Fordi de kommer med fuldstændig lovlige og nærmest kedelige ytringer, så som at, de vestlige sanktioner overfor Rusland ikke virker. Skal det være en kriminel handling at sige det?

Det er rigtig, at listen er ikke tilgængelig lige nu. Gudskelov. Det kunne jo tyde på, at Ukraines regering har fundet ud af, at det er at skyde sig selv i foden, at lave sådan en ubehagelig liste. For det er selvfølgelig ikke udtryk for ytringsfrihed og demokrati, at man laver en offentlig gabestok, og man begynder at opføre sig som nabolandet. Fordi, hvad har vi ud af, at vi begrænser ytringsfrihed i Danmark, begrænser ytringsfrihed i Ukraine, og dermed kommer til at ligne Rusland, hvor ytringsfrihed i den grad er begrænset.

Skal vi gøre vores lande til tyrannier? Nej, det skal vi ikke! Vi skal bekæmpe det! Men listen eksisterer! Der er kloge

mennesker, som har printet den ud, det øjeblik den blev tilgængelig. Og den er her. Og jeg vil meget gerne videregive den. Der er mange helt almindelige fornuftige forskere på her, som på ingen måde overtræder loven med deres forskning. Højt anerkendte og respekterede professorer, for eksempel John Mearsheimer, som har været meget aktiv i denne debat og selvfølgelig, ikke har sagt noget som helst ulovlig. Har ikke opfordret til had, eller vold, eller noget, som helst. Fuldstændig lovlige ytringer. Og det er det, der drejer sig om.

(00:27:42:00) Vi kan tage mange andre samråd, om alt muligt andet, men lige nu er det et samråd, det drejer sig om, hvad man skal gøre for at sikre danske debattørers ytringsfrihed i Danmark? Og hvad udenrigsministeren har gjort for at undersøge hvad det er der sker?

Om udenrigsministeren mener at det er at støtte demokrati og ytringsfrihed – at man støtter en regering, som beder om, at vi sanktionerer vores egne, danske forskere – i Danmark!

Og at interessere sig for, hvordan mine holdninger eller følelser er i andre sammenhænge – er bare ikke indenfor dette samråd. Jeg synes, at det sker noget forfærdeligt i Ukraine, fuldstændig forfærdeligt. Og jeg ønsker at denne krig skal stoppe. Jeg synes det er en forbrydelse, at Rusland har invaderet, det er bare ikke det, det drejer sig om, lige nu. Lige nu drejer det sig om, at den ukrainske regering, som den danske regering støtter, opfordrer til, at den danske regering sanktionerer danske forskere og begrænser deres ytringsfrihed. Og jeg ikke fået noget svar fra udenrigsministeren, andet end noget om, at man måske har bedt ambassaden at gøre sit arbejde, eller gør ambassaden det bare selv? Der er bare ikke nogen offentlig udtalelse om, at det her, det kan vi ikke stå inde for. Det kan være, at den næste våbenleverance, der bliver forsinket, fordi vi ikke synes, at det er OK, at en professor i international politik på Ålborg Universitet – han bliver kriminaliseret for at sige, at de vestlige sanktioner

ikke virker over for Rusland.

Jeg har ikke hørt udenrigsministeren giver udtryk for kritik, det vil jeg meget gerne høre udenrigsministeren gøre her. Er det OK, at Ukraine opfordrer til, at vi sanktionerer helt lovlydige forskere i Danmark.

JK (00:30:00:00): For det første; så kan jeg se, eller høre, hvis det er korrekt, så er det glædelig nyhed, at vi ser ens på tyrannier, og det, der foregår fra Ruslands side i Ukraine. Inklusive Ruslands desinformationer og misinformationer, angreb på alt fri forskning og viden, som de også står for. Det er godt, hvis det er rigtigt. Også de løgne, som Rusland spreder omkring krigen, og dens formål og indhold. Det er godt.

To. I Danmark har vi ytrings- og forskningsfrihed, som fru Marie Krarup udmærket ved, og vi har ikke modtaget nogen henvendelser fra den ukrainske regering. Jeg har ikke modtaget nogen henvendelser, om at vi skulle ændre ved det. Eller at der er bestemte personer, der må ikke måtte bruge deres ytrings- og forskningsfrihed. Så det kan jeg fuldstændig tilbagevise. Jeg har hellere ikke modtaget noget information om, at der skal være nogle trusler for nogle forskere i Danmark. I Danmark har vi frihed til at forske og ytre.

Det tredje, det er så spørgsmål til Ukraine. Og en af ting, som Danmark har jo længe var engageret i Ukraine, som land, også før den 24. februar, i år. Det ved fru Marie Krarup udmærket. Faktisk er det vores største naboskabsprogram samarbejdsland – modtagerland. Og jeg havde selv fornøjelsen for at her, i januar måned, sammen med ukrainsk udenrigsministeren Kuleba, her i København, at præsentere næste fase af vores naboskabsprogram. Over halvdelen af vores midler, der vil gå til Ukraine, blandt andet for at styrke de demokratiske værdier og reformer af landet, bekæmpelse af korrupsion, styrke frie medier, og så videre. For Ukraine vil gerne jo være et europæisk demokrati, det er også derfor de

har, og det kan jeg bevidne, fordi jeg har talt med regeringen mange gange om det, i Ukraine, have søgt medlemskab af Europæisk Union, og har fået tildelt en kandidatstatus. De skal igennem reformer, og så videre, kan leve op til de værdier og regler, der gælder Europa, EU, ikke mindst i forhold til demokratiske værdier og retsstat principper. Herunder også friheden – ytringsfriheden, og forskningsfrihed, osv. (00:32:13:00)

Det er stort set ambitionen for ukrainere, og dem støtter jeg varmt. Og derfor skal vi også være sådan, at Rusland skal mislykkes deres forsøg på ødelægge og destabilisere det ukrainske, det Ukraine, som land.

Og det er ikke bare spørgsmål om at stoppe krigen, det kunne vi gøre nu, hvis Rusland stoppede krigen, og trak sine styrker ud, så har vi ikke noget krig mere, så det er fred, og ukrainere kunne leve i frihed. Det er spørgsmål om, at ukrainere, de forsvare sit eget land, så de kan leve frit, som vi andre også kan leve, med nogenlunde tro på, at de internationale regler, blandt andet om respekt for landets suverænitet og den territorielle integritet vil være respekteret. Det bliver i øjeblikket ikke Ukraine, og det blev hellere ikke i 2014.

Nu har Rusland indledt erobringsskrig, ulovlig erobringsskrig i landet, og der skal vi svare igen, og forsvare ukrainerne. Og derfor er vi på ingen måde, som fru Marie Krarup hørte om, kan tale om vores våben donationer. De våben donationer, vi giver til ukrainere, til deres forsvarsskamp, det vil vi fortsætte med, og vi arbejder benhårdt på, at andre også bidrager, sådan at vi kan sikre ukrainere, at de kan leve uden russisk invasion.

De skal vinde, ukrainerne, og det, at de skal være i stand til at vinde, det kræver, at vi skal fortsætte med vores våbenleverancer, som vi bestemt har tænkt os at gøre, uanset, hvad fru Marie Krarup her nævner.

Christian Juul (00:33:38:22): Jeg har selv skrevet mig på listen. Jeg vil gerne høre ministeren. Vi er Ukraines venner, vi støtter dem i den forfærdelige situation, der er. Og jeg tror i mine timer, siden 24 februar, der har jeg brugt tusindvis af timer på at forsvare Ukraine, men også brugt, cirka ti minutter, eller et kvarter på at kigge på de påstande, der har været om, at Ukraine, i den barske situation, faktisk også risikerer at overtræde nogle af de grundlæggende regler, som vi synes, hører til i et demokratisk samfund. Og det er vel også den pligt vi har, som politikere og ministre, at vi også prøver at se nuancerne i situation. Selv om den er alvorlig. Således, at den grundsten for det demokrati, som skal udvikles videre efter krigen, og efter at russerne har trukket sine tropper hjem, skal udvikle sig. Der får vi mindst lige så stor en opgave at hjælpe med det, efter min mening. Genopbygning, udvikling af landet, osv., osv.

Der vil jeg gerne stille to spørgsmål. Når vi er venner med Ukraine, så er det også vigtig, at vi er ærlige venner. Rigtige venner er ærlige venner, ikke?

Det vil sige, at hvis vi synes, at der er noget, som er uforståeligt, så siger vi det til hinanden. Lige som jeg synes, at de ministre, der har været på besøg fra Ukraine, har gjort til os. De har været meget klare i spyttet, når vi har været fodslæbende (00:35:05:20), og sat igennem: det er ikke det, vi snakker om, vi har ikke brug for venlige ord, vi har brug for våben, siger de, for eksempel på møderne. Det er ærlige venner, der siger sådan noget til sine samarbejdspartnere. (00:35:16:24) Mener ministeren, at det kan være argumenterne, for indskrænkning af ytringsfrihed i en ekstrem situation, som den, Ukraine er i i øjeblikket, og det vil være legalt, efter ministerens mening, at Ukraine siger, her har vi ikke råd til at have ytringsfrihed. Eller, for eksempel, det er debatteret i medierne på det sidste, at de

forbereder en anti-fagforeningslov i Ukraine, det er der en del europæiske fagforeninger og enkeltpersoner, der har protesteret voldsomt imod, fordi, hvad har det med krigen at gøre? For det er et grundlæggende princip, vi også støtter. Så spørgsmål: kan der være en situation, hvor man må gøre køb på ytringsfriheden, i så ekstrem en situation, som Ukraine befinder sig i, under besættelsen. Efter ministerens mening. (00:36:07:00)

Det er det ene. Det andet, det er: kan ministeren bekræfte at vi er faktisk, ved at overvåge krigens love på begge sider? Og vi faktisk mener, at alle skal overholde krigens love. Også besatte lande. Fordi det danner grundlaget for at tingene ikke eskaleres i en helt vanvittig situation. Eller er det også et sted, hvor vi er nødt til at sige, at det er kun er en part, der skal overholde krigens love.

Jeg spørger, kun fordi jeg synes det er vigtig at vi har nogle universelle tilgange til nogle af tingene.

Det sidste spørgsmål, det er et dansk spørgsmål. Jeg vil gerne høre, om ministeren mener at de tre forskere har benyttet sig af åbenlys propaganda og desinformation, eller at ministeren har mistanke om, at de tre har gjort det? Det er lidt fordi, vi kan lige så godt spille det over på de danske baner med det samme. Hvis ikke de har gjort det, så skal vi forsvare dem, efter min mening. Hvis de har gjort det, så må vi have det på bordet. Og så må vi vide, (00:37:04:28) hvor strider dette imod dansk lovgivning.

MK (00:37:16:25): Tak. Det er ikke mærkeligt med afskaffelse af ytringsfrihed i et land, der er i krig. Og det har jeg indtryk af, at det er stort set det, man har gjort i Ukraine. Det der er mærkeligt, det er at vi siger, at vi forsvare demokratiet, når vi støtter et land, der beder os om at afskaffe ytringsfrihed i vores eget land.

Det er DER, jeg synes problemet er. At få udleveret en liste,

hvor der står tre danskere på, og blive bedt om, af lederen for Center [for bekæmpelse af Desinformation] og Zelenskyjs rådgiver, om at sanktionere dem. Og når ministeren påstår, at der er ikke noget, der tyder på, at det er det der er sket, så må jeg henvise til de udtalelser, som lederen for Centeret, Shapovalov, kom med, den 14. juli, om folk, der spreder misinformation, de er informationsterrorister, og de skal stå til ansvar for en krigsforbryderdomstol. Og noget af det samme skrev samme person i Ukraines Pravda, den 2. august.

Og Zelenskyjs rådgiver, Podoljak, sagde den 5. august om personerne på listen, at man opfordrer til, at de bliver sanktioneret af øvrige regeringer, deres indflydelse skal være begrænset, og så skal de udsættes for denne her "militær udrensning", som jeg ikke helt ved, hvad betyder. (00:38:40:17)

Så det er det, som er en opfordring til, at vi, i vores land, lægger begrænsninger på helt lovlige danske forskeres ytringsfrihed. Det er DET, jeg beder ministeren om at forholde sig til. Det undrer mig, at ministeren ikke på en eller andet måde har sagt til Ukraine, for, som det var sagt tidligere, hvis man er venner, så er man, selvfølgelig, ærlige venner. Og hvis vi skal hjælpe Ukraine med at blive demokrati, som jeg bestemt synes, vi skal, så er ytringsfrihed en del af det.

Og det kan godt være, at de ikke kan have det nu, i den nuværende krigssituation, det har jeg egentlig forståelse for, i deres eget land, men at de opfordrer til, at vi, i Danmark, skal afskaffe ytringsfriheden, på nogle bestemte områder, den er ikke god. Der bør man altså sige til Ukraine, at det der, det bliver I nødt til at stoppe. I er nødt til at tage vores folk af. Vi vil ikke sanktionere vores forskere. Vi synes ikke at det er russisk misinformation, eller en ulovlig ytring, at sige, at "vestlige sanktioner imod Rusland virker ikke". Som en professor i international politik fra Ålborg Universitet har sagt. (00:39:53:24)

Mener ministeren, at det er en ulovlig ytring? Eller at det er spredning af russisk propaganda at sige, at vestlige sanktioner mod Rusland virker ikke.

JK (00:40:05:30) Tak. Først, til formanden, Christian Juhl. Ja, jeg tror vi er fuldstændige enige om at hvis man er gode venner, så er man også ærlige overfor hinanden. Og det er den måde, jeg og Danmark, fører sin udenrigspolitik på. Og du refererer til ukrainere og deres udtalelser. Og deres ærlige forventninger til os, i forhold til at støtte dem i deres kamp, for deres egen frihed, deres ønske om at være europæiske, demokrati, medlem af EU, de har de været meget, meget eksplicit omkring dette ønske. Og det har vi, i den grad, støttet dem i også.

Så ja. Jeg er jo også, det kan jeg godt afsløre, med udenrigsministeren af den ukrainske regering, gentagne gange, også før krigen, sagt at det er stort arbejde, der skal gøres, når man skal gøre sig til europæisk demokrati og retsstat. Ikke på nogen måde været tilbageholdende med at beskrive udfordringer for dem, og det er også derfor Danmark støtter det. Vi er faktisk, ikke bare støtter Ukraine, vi er (00:41:14:04) på hele den antikorruption programmet, som EU også foretager i Ukraine. Før krigen også. Og stadigvæk. For vi er dyb engageret i at hjælpe Ukraine, fordi Ukraine, selvfølgelig, har nogle udfordringer, som vi selv fuldt ud anerkender.

Og det, man skal huske på, med land, som Ukraine, det er: nu har vi Ukraine, som har viljen, ønsket, den store, stærke inspiration, for at blive europæisk demokrati, som os andre. Det er jo frihed. Men de har ikke evnen nu, fordi deres land er under angreb. Den er ved at være smadret af Rusland, i øjeblikket. Vi skal hjælpe dem, ved at give dem evnen, vi skal forvente, at de har viljen, og de lever op til de forventninger, vi har til dem. Og jeg er helt overbevist om,

at de gør. Alle de ukrainere, jeg møder, er stærk engagerede i at skabe et europæisk, demokratisk land, som en del af den familie, som vi er en del af, her i Danmark.

(00:42:10:13) Det andet, omkring krigens love, som Christian Juhl har spurgt om. Det er altid et vigtigt ting, for Danmark også, at der er vores linje kendt, at begge parter til en konflikt skal selvfølgelig overholde humanitær folkeret, og den generelle indtryk blandt os, internationale militære sagkyndige iagttagere i Ukraine er, at man rent faktisk, fra Ukraines side har gjort ret meget for at undgå unødige eksponering af civilbefolkningerne i kampzonerne. Det ser ud for eksempel med den iværksatte evakuering fra Donetsk, og opfordring til befolkningen i Kherson om at søge væk, inden den forventede ukrainske offensiv. Samtidig, det er en langt række eksempler på at bevidst placering af russiske styrker i beboede områder, uden noget hensyntagen til civilbefolkning. Det fratager ikke ukrainere fra deres forpligtigelser, det ved jeg at de er fuldt ud bevidste om det.

Vi ved også, at det er rapporter om "falske flag" operationer, osv., hvor man også forsøger at skyde skylden på ukrainere for noget, som ikke nødvendigvis ukraineres skyld.

Så det er i krig, i den situation, hvor Rusland der invaderede Ukraine, så har de gjort køb på sandheden fra dag 1, i denne her krig, fra russisk side. (00:43:32:28)

Jeg synes, det er vigtigt at fastholde proportionerne her, det ved jeg også, at formand er helt optaget af.

Det er på russisk side, at vi over lang tid har set meget alvorlige og systematiske krænkelse af civilbefolkning.

Og Danmark, som bekendt var med til at henvise krigen i Ukraine til ICC – International Forbryder Domstol, som blandt andet har jurisdiktion til at efterforske krigsforbrydelser på ukrainsk territorium. Og det gælder uanset om at de her forbrydelser var begået af ukrainske eller russiske tropper.

Så, den tredje spørgsmål. Omkring forskerne i Danmark. Grundlæggende – jeg sætter pris på en fri forskning. Folk må forske og kom frem til de resultater de vil, nogle gange kan man være enige med forskere i deres arbejde og analyser, andre gange er det op til debat. Det kan være forskellige synspunkter, fru Marie Krarup nævner om sanktioner virker eller ikke virker, det kan være forskellige synspunkter på, og forskning – det er jo del af fri debat. Man kan diskutere det, og det gør vi i Danmark. Det synes jeg altid er meget nyttig. Og så bliver det over til svarene, til fru Marie Krarup, igen.

1. Ukraine har ikke bedt os om at afskaffe ytringsfrihed i Danmark, som det er påstået, det vil jeg gerne slå fast.

2. Der er ingen henvendelse fra ukrainske regering til os, om de forskere, som fru Marie Krarup henvender os til.

3. Vi har ikke modtaget nogen liste. (00:45:15:00)

Jeg synes virkelig, vi skal passe på at sådanne debatter ikke går ud af proportioner, når vi tænker på hvad det er en opgave vi står overfor, i form af desinformationer, misinformation. (00:45:21:00-00:45:23:00) Det kan man vælge sine kampe, som man vil.

Vi har ikke sanktioneret danske forskere, det lød lidt sådan. Det har vi, selvsagt, ikke tænkt os at gøre. Vi lever jo i et demokrati, med forskningsfrihed og ytringsfrihed. (00:45:39:00) For at slå det fast, jeg ved ikke, hvor alt det her kommet fra. Og dermed er også sagt, jeg håber virkelig også at fru Marie Krarup kan se proportionerne i det her. Altså, vi har et land, som, jeg har hørt fru Marie Krarup, også anerkende – er i forsvarskamp, i krig, og forsvarer sig imod russisk invasion, udsat for massiv, ikke bare militær magt, men også propaganda – misinformation, desinformation, fra russisk side.

Og her, tror jeg også, det er vigtigt at forstå, at de gør, hvad de kan, for at forsvare deres demokratiske samfund, deres

mulighed for at kunne have en demokratisk samtale, og ikke basere sig for russiske løgne og påstande, og plantede informationer, osv. Det tror jeg rigtig vigtig, vi må ikke undervurdere, vi må ikke være naive her. Hvis vi er naive her, så begynder vi at gå de her autokraters og diktatorers, tyrannernes ærinder. Der må vi ikke være naive, vi skal bekæmpe dem, og alt det, de står for, så vi kan leve i den demokratiske og frie samfund, hvor vi ytrer os frit.

MK (00:46:42:07): Så udenrigsministeren benægter måske, at listen eksisterer? Den blev offentliggjort, den er blevet taget ned, gudskelov, kort efter at, for eksempel, Jyllands-Posten skrev en leder om den. Så Jyllands-Posten lever også i en alternativ virkelighed, hvor de tror på, at den liste eksisterer?

Den eksisterer rent faktisk. Og der kom udtalelser fra centerets leder, og fra Zelenskyjs rådgiver, Podoljak. Jeg ved, at udenrigsministeriet har modtaget dokumentation for det, med oversættelsen af de dokumenter, hvor lederen af centeret, og Zelenskyjs rådgiver, opfordrer de regeringer, hvor de udenlandske – det er jo 72 mennesker, der bor udenfor Ukraine – hvor de opfordres til at tage aktion over for dem. Det er ikke en officiel henvendelse. Det er fuldstændig korrekt, det er jeg helt med på. Men det er en offentlig henvendelse. Og det er udenrigsministeren åbenbart fuldstændig ligeglad med.

Dokumentation er oversendt til udenrigsministeriet, det ved jeg, fordi jeg selv har fået det tilsendt ved samme lejlighed.

Så spørgsmålet er: (00:48:05:10) vil udenrigsministeren følge de her opfordringer til at begrænse danske forskeres ytringsfrihed? Det synes jeg ville være forkert. Jeg synes også, at det ville være på sin plads at sige til Ukraine, at det vil vi ikke gøre, og opfordre til at de tager afstand fra listen. Det er rigtig godt, at den ikke længere er tilgængelig på hjemmesiden; den er da stadigvæk synlig på deres Facebook-

side. Med fotos af de mennesker, som de ikke kan lide. Som de vil have sanktioneret. Så, på den måde, eksisterer den stadigvæk.

Jeg håber ikke, at det er sådan, at hvis Rusland henvender sig, uofficielt, eller officielt til Danmark, og beder om at indskrænke ytringsfriheden, for nogle danske forskere, at man så siger "pyt". Eller bare kigger ud af vinduet.

Så vil jeg ønske, at man officielt tog afstand fra den. Fordi det er forkert.

Og nu det drejer sig om et land, som vi støtter, og som vi siger, at vi støtter, fordi det er demokrati, så synes jeg bare, at det virker underligt, at man ikke kommer med en udtalelse. Jyllands-Posten kunne i det mindste skrive en leder om det, og tage afstand fra det. Og det synes jeg bare også regering skal gøre. Og så vejlede ukrainerne på venskabelig, ærlig vis, og sige: det er en dårlig ide, det her. Det skal I ikke gøre. (00:49:29:01) Vi vil ikke følge jeres opfordringer til at sanktionere danske forskere i Danmark, ligegyldig hvor forfærdelig situation I står i. For de står i en fuldstændig forfærdelig situation. Det er så rystende. Ligegyldig hvor forfærdelig situation I står i, så vil vi ikke ødelægge vores eget demokrati, vores egen ytringsfrihed.

Det burde en ærlig ven af Ukraine have sagt til Ukraine. Og det burde man også gøre af hensyn til de forskere, som naturligvis ikke synes at det er hyggeligt at få denne form for indirekte trussel.

Så, efter dette samråd, så går jeg ud fra, at udenrigsministeren nu, efter at have fået noget mere information, og forhåbentlig fået dybere forståelse for hvad det drejer sig om, vil tage aktion på dette her, Og henvender sig til den ukrainske regering og siger noget om, at ytringsfrihed i Danmark ikke skal ødelægges, fordi der er en frygtelig situation i Ukraine. og hvis Ukraine ønsker at være

demokrati, på langt sigt, så er man nødt til at respektere ytringsfrihed.

Vil udenrigsministeren gøre det?

JK (00:50:55:02)(00:51:07:03): Prøv at høre, altså, jeg synes jo, at vi kører i ring, igen og igen. Jeg har svaret fuldstændig klart på, et – i Danmark gælder ytrings- og forskningsfrihed, det ved ukrainske regering, det ved omverden. Det er ikke noget, vi behøver at gå og fortælle, sådan er det.

Jeg kan godt gentage det, og jeg synes også, og jeg måske synes det er generelt ting, for fru Marie Krarup lægger alle mulige ting, ord i munden på mig, som jeg skulle have sagt, for eksempel at benægte, at det findes en liste, det har jeg ikke gjort. Jeg har bare sagt, at vi ikke har modtaget det. Vi har ikke fået liste, fra ukrainsk regering, sendt til den danske regering om nogle personer. Jeg nævnte, at det var en liste, som tilsyneladende er taget ned af hjemmesiden, og jeg tror også det er organizationer, blandt andet Schiller Instituttet, som har sendt, sikkert til Marie Krarup, også til undertegnede dette materiale. Så jeg synes man skal passe på, i iveren, for at debattere det her meget vigtig spørgsmål for fru Marie Krarup, at læge ord i munden og påstand i munden, som ikke holder. Og det er generelt en, fordi, når man så læser materialer samrådet igennem bagefter, så hvis jeg ikke nået at modsige alt, og korrigere alt, så er det generelt klargøring af, at man ikke kan lægge ord i munden på den måde.

Godt. (00:52:32:00) Hvordan er altså vi forholder os. Et: vi bakker jo op om bekæmpelse af desinformation, fra dansk side, fordi det er et væsentligt element i Ruslands krigsførelse imod Ukraine. Jeg tror også, jeg har sagt det mange gange i denne samråd her. Det bakker vi omkring. Det er vigtigt, at vi kan gå imod desinformation fra russisk side.

Men, i samme ombæring, det nævnte jeg også indledningsvis, så

vil jeg understrege den danske klokkeklare position, som fru Marie Krarup godt kender. Kampen mod desinformation bør bidrage til at styrke, og ikke til at undergrave demokrati, forsknings, og ytringsfrihed.

Jeg gentager det gerne igen, men så bliver det så sidste gang.
(00:53:15:00)

Og så spørger fru Marie Krarup, hvad har vi så gjort, i lyset af denne debat om denne her liste, osv. Så, som sagt, har jeg jo bedt, instrueret, den danske ambassade i Kiev om at tage kontakt til de Ukrainske myndigheder, for at søge afklaring om aktiviteter i dette Center for Bekæmpelse af Desinformation. Og det har den danske ambassade gjort, og nu afventer vi svaret fra de ukrainske myndigheder. Og så har jeg tilbudt udenrigsudvalget, at når svaret kommer, så vil jeg gerne delagtiggøre udenrigsudvalget og fru Marie Krarup i svaret fra de Ukrainske myndigheder.

Og så vil jeg bare sige, grundlæggende, så er vi stærk engageret i at hjælpe, støtte, understøtte Ukraine, i deres klokkeklare ønske, som jeg har drøftet med deres regeringschef, (00:54:03:00) præsident Zelensky, med deres udenrigsministeren Dimitry Kuleba, og mange andre i Ukraine.

De ønsker, at de udvikler sig til et europæisk demokrati, de ønsker at blive medlemmer af den Europæiske Union, de ønsker, at de kan leve i frihed og respekt for deres grænser. Det at de har retten til at (00:54:20:00) eksisterer, som et land, alt det. Og der er jo Danmark fuldstændig engageret i deres frihedskamp, og det håber jeg også, som sagt, Marie Krarup er. Inklusive også, at imødegå russisk desinformation.

CJ(00:54:40:29): Beder om at Marie Krarup kommentere og finde et passende afslutning på den her runde.

MK (00:54:47:00): Tak, det vil jeg meget gerne. Jeg er glad for at Udenrigsministeren ikke benægter at listen eksisterer, det er jeg virkelig glad for. Den eksisterer, den ligger lige

her. Jeg synes det er pinligt, at ministeren ikke har taget aktion, når ministeren har et venskabelig forhold til den ukrainske udenrigsministeren Dmitry Kuleba, som ønsker at opbygge et demokrati, så burde udenrigsministeren i det mindste, i en fortrolig samtale, have sagt: vi kan altså ikke afskaffe ytringsfrihed i Danmark, fordi vi ønsker at støtte Ukraine.

For man bliver ikke demokrati, hvis man afskaffer sin egen ytringsfrihed. (00:55:44:06)

Det kan godt være, at det er nogle særlige vilkår lige nu, når det er krig i Ukraine, og man kan ikke efterleve ytringsfrihed fuldstændig i Ukraine. Det er ingen tegn på at man gør. Men at opfordre til at et demokrati, som Danmark, afskaffer sin egen ytringsfrihed, det mener jeg ikke er acceptabelt. Det kan jeg slet ikke forstå, at udenrigsministeren ikke har taget aktion, andet, end man har bedt ambassaden om at gøre sit arbejde.

Og hvis vi skal være, som Udenrigsministeren sagde, fuldt engageret i Ukraines frihedskamp, så mener jeg, så hører det med, at vi siger til Ukraine, at vi ikke kan acceptere, at det bliver sendt opfordringer til, at man skal begrænse ytringsfrihed i Danmark, eller andre vestlige lande, over for forskere, som siger noget fuldstændig lovlig, og, jeg vil sige, banalt, indenfor deres forskningsfelt.

Men tak, for at komme i samråd om emnet. Det er altid godt, så er det i hvert fald skete en ting, på det her område. Ud over, at man har bedt ambassaden om at gøre sit arbejde. Tak for det.

JK (00:57:04:29): Jeg vil slutte af med at gentage... af det, som jeg sagte indledningsvis, i besvarelse til samråd spørgsmål til Marie Krarup, hvor jeg nævnte "Center for bekæmpelse af desinformation, under Ukraines Nationale Sikkerheds og Forsvars Råd, har på sin side offentliggjort en

liste over talere, som "promoverer narrativer, der er i overensstemmelse med russisk propaganda". – så, det er ukorrekt, når fru Marie Krarup siger, at jeg ikke har nævnt listen. Det gjorde jeg, halvandet minut inde i min besvarelse.

Så igen, bare for at slutte af, altså, det er ingen tvivl, hvor dansk regering står, når det gælder ytrings- og forskningsfrihed, mediefrihed. Det er ingen tvivl om vores støtte til Ukraine, det er ingen tvivl om at de værdier, de demokratiske værdier, som vi kæmper for, som bliver tråd på så groft under foden, grundet russisk invasion af Ukraine, dem kæmper vi for. Og ukrainerne, ved jeg, også ved personlige samtaler med kollegaer og den ukrainske regering, at de vil gøre alt, hvad de kan, overhovedet, for at udvikle sig selv til et europæisk demokrati, og det vil vi hjælpe dem med. Det har vi forpligtigelse til. Og det glæder jeg mig til at fortsætte med at arbejde med.

Og så når vi har hørt om denne liste, det arbejde i denne Center for Bekæmpelse af Desinformation, så vender vi tilbage, til udenrigsudvalget. Så kan vi tage debatten videre der, hvis det er stadig aktuelt. (00:58:35:00)

MK (00:58:36:00) Det vil jeg gerne, hvis det kan lade sig gøre. Men jeg er glad for at ministeren ikke benægter. Faktisk, det var ikke det, som det drejede sig om. Det, som jeg synes er pinligt, det er, at ministeren ikke har taget aktion, for at forsvare danske forskeres ytringsfrihed. Tak for ordet. (00:58:49:14)

CJ – takker og afslutter. Vi vil gerne, i udenrigsudvalget, tage imod en skriftlig orientering, når den foreligger fakta om det, og så kan vi overveje en forlængelse af samrådet. Tak til alle.

✘ Schiller Instituttets delegation ved samrådet:

Feride Gillesberg (tv), Tom Gillesberg og Michelle Rasmussen

Billede: Marie Krarup: skærbillede fra Folketingets TV

Jeppu Kofod og Christian Juul: Michelle Rasmussen